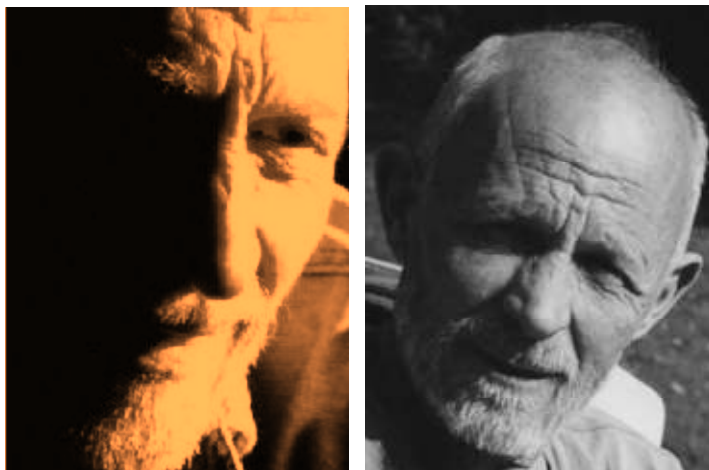

Eugen EVU

Soarele e acolo și noaptea..

- pagini circadiene-

ediția a doua revăzută și adăugită

Biblioteca Provincia Corvina, 2010

Moto :

*Toate astea au mai fost
Dacă nu le știi, ești prost
Ca un bloc de permafrost.
Moartea n-are preț de cost.*

Poeta Vates ?

Cititorule,

/ „Veacul nostru are profeți care vorbesc despre viață cu entuziasmul unor bolnavi. Puterea ce pulsează în opera lor nu seamănă cu vigoarea omului sănătos, ci cu forța nebunului delirant”

Lucian Blaga a fost și aici profetul (poeta vaste) finelui de mileniu 2 și iată, al sex. XXI, Celebra zicere al lui Andre Malraux, anume că „ Secolul XXI va fi religios, sau nu va fi deloc” – îmi pare una ambiguă, în „ coadă de pește”, ingenioasă dar una de regândit și reexprimat..

Poeta vates, știau latinii , însă poetul este profet în măsura înzestrării lui de talent intuitiv, iar calea cultivării acestei „ arme care cântă”.,,, mi-a fost cea empirică, nu am avut șansa (ori neșansa?) de a fi „produsul” vreunei universități....Viața și perenele „ sentințe” aristotelice- socratice, mi-au fost inițierea. Și de o vreme îmi dau seama cu tristă revelație, că încep să învăț, spre final, și din viața mea, dar și din moartea celor ca mine....

Înșirui jurnalier- aceste pagini care vor fi doar câteva fulguri așa cum înaintea iernii se insinuează prin aer fulgii de omăt ...Sunt, vor fi ultimele, deoarece voi înceta să mai scriu. Un poet în rertragere, cu emoția un pic narcisică, de a fi cândva o amintire a unui om care a încercat....Scrisul a fost acțiunea mea cathariscă, lupta mea cu alienarea, disperările și fascinațiile, eșecurile și bucuriile, fiind în cărțile de poezie, în celelalte, iar dacă le vei citi vreodată, doresc să își fie de folos cel puțin cu un sfat, o speranță, un surâs...

Dacă uneori apelez la oximoron, am făcut-o ca un reflex de apărare atât în fața violenței lumii în care suntem, deloc „ regligoosus”,mai degrabă una a mutației spre cyborgizare și a unor efecte previzibil- apocaliptice, cum au mai fost prin secole..., o lume în care am sperat, o iubim, o lume în care ne dorim ca fiii și cei ce vor veni., să fie mai puțin nefericiți ca noi...Cred că este un sentiment dumnezeiesc a nu îți lăsa opera să se auto-distrugă. Este oare aceasta o eroare a gândirii? A cui gândire ?

Aceste neîmpliniri între spirit și trup,...în care timpul trenează în condiții clopot,... mai degrabă de vid, de rece stelar, tălăzuiesc ca o memorie bătrână, amnezică, eșuând ca sfârâmatele mării cochilii, olaltă cu mormintele verzi aleplanctonului...Așteptările noastre, regresând mereu în uitare, redevin obsesive așteptării ale Cerului..

Și în diminețile clare, când marea are ceva de femeie lăuză... să ai privilegiul de a vedea Culegătoarea de scoici, norocoasa, a unei perle pe care o vei primi în dar, fixând-o în montura unei metafore...

*

Pare că altcineva, de neatinș, se joacă prin mintea noastră tomnatică, crepusculară, cu o inocența care plânge nostalgic în noi, ne pierdută? ...și sevele care au devenit sânge,..prepară deja înmuguriri -promisiunea inefabilă a unui nou răsărit..."**Cândva, vor fi din nou aceleași, toate / S-or recunoaște, poate / sau vor trece, străine/ grele de trecutul lor.../ Și nu ești vinovat că numai Timpul/ iartă și uită/ cu-adevărat**"....Aceasta a fost prima mea poezie publicată în 1967, timid, într-un fragil ziar local...Fragil și ca hârtie, deoarece micul timp a sfârâmat ziarul, a îngălbenit substanța acestei desfrunziri, ca pe o simbolică metaforă a efemerului Stării, intuiției tinere, un ziar, un meschin bandaj ca acela al mumiilor egiptene... Și totuși, nimic straniu, că după peste 40 de ani, îmi revine în minte acest text...A stat stocat în subconștient, memoria de profunzime este intactă, ca a unui gest adolescentin, bunăoară al unui prim sărut...

*

De parcă mereu ne alungăm propria umbră...De parcă mereu suntem în căutarea unui sine pierdut, unui alter- ego al conviețuirii dintre mintal și... sufletul dornic, eventual rodnic, de toate... Iar soarele este acolo, și în noapte...

*

Într-adevăr, ciudată creierul nostru, singurul „organ” rece, reptilian, în calea mareelor pompate ciclic de aortă...O mașină pe care omul abia de o duce, cu care omul abia conlucrează, învățând treptat „lumea”...Funcția sângelui cald fiind și una de „reglator” al unui frigider- calculator-...sâmbure de înger, cum ar spune careva....” Suntem crisalide de înger” (am uitat autorul).

*

Când nu mai avem dorințe, ci doar foamea de energii pentru digestie, suntem deja în agonie. Se spune că starea morții este ca a orgasmului..

Una accelerată, sau menținută artificial prin vegetala condiție pe orizontală... Atât de jalnică ne este „asfințirea”, și doar sufletul – sâmbure- miez de duh,...stă ascuns în adânc, sub ultima carne....,

Sperând că memoria lui genetică...va reîncolți mugur nou la primăvară..." Nadir latent” spunea Ion Barbu...Pe cât de măreață ne este nașterea, din chinuri, pe atât de tragică ne este retragerea în regresiunea minerală...în colb stelar.

Incantația de pe munte

Noi, generația ne pierdută, meniți prin efectul „coanda” al unui datum (și fatum !) ce va părea unora miraculos, în fapt asumat cu ardoare ce aparține structurilor, semioticii Memoriei...lungi, arhetipice (?) ...Noi, cei născuți în delirul anilor războinici, între fălcile de krakadil și ale Leviathanului...Noi, pentru care fascinația mitopoezică a fost și va fi regresivă mereu uimitoare, fertilă, la Izvoruri, de unde pantha rei inversând veacul, spre Origini...noi, înamorați de Sybille, gustând pe furis extazul din miresmele alchimiei divine...

Noi, exaltând mistic, cum altfel ? – ghematria întâiei Cunoașteri...

Exersând inocența ne pierdută a zeitelor și vindecându-ne în text, în sfericitatea lui...așa cum se vindecă de la sine nimburile fisurate de dansul nupțial al quarkilor...

În extramurros, ca Enoch cel răpit înspre Nord, să-l învețe Veghetorii gloria și stigma civilizatorului pentru timpul ce-n cerc se întoarce, ca Uroburos, pe zodiac și cadrane de ornice încă umane...Sub azimutul unei Hermania ce scânteiază acolo, în Noapte...Acolo, unde soarele nostru se-mpreunează cu Venus geloasă pe Lună...Nimănu, niciodată, ca moartea, să nu i se afle ceea ce l-ar distruge iubind.

Noi, semințiile zvăpăiate ale Marelui An, în Pătrimea din Cercuri. Ai treimii de zeu ca un doliu pe curcubeiele lumilor...

Orgasme

Deloc misterios, tot ce atribuim divinului, dintr-un imemorabil timp interior, perpetuat, neatins de mușcătura proporțiilor, a limitelor perceptivă..S-a scris despre divinitate că se arată ascunzându-se, și se ascunde arătându-se, iată un enunț paradoxist, al unui matematician ludic, cu șansa hazardului, vezi teoria legii dinamice a hazardului, a lui Hegel...Dintotdeauna a fost așa, inițierea sacerdotală, psihologia pe termen lung, în latența „nadirului” ca gestație în luminozitatea lui „de jos”, a orizontului. Un misterium de siguranță, un înveliș de aură al verbului, o trans-substanță ce aparține aparent delirului...Sacru coboară în profan, prin pathos, împreunarea aceasta a fost definită de mistici ca nuntă celestă, hierosgamos. În interiorul sferic al textului, ca în Metatext...

Corect ar fi Hier/orgasm !

Cel ce scrie, captiv în ACUM, în chiar libertatea lui, circulară ca spațiul- timp..., afle și continue, fără complexe față de „exegeții” etapelor decadente: ele au efectul umbrelor în pictură, comedia de spaime ale fricii stelare, ci nu apollinicul zbor spre origine.

Poesul Dogmatrinei...

Tartorii...Emanați ciclic, după răscrucile brutale ale istoriei, două helocausturi ca extreme ce se ating...Sub zodia fiecăruia, în fractalia memoriei subcuantice...Scânteii ale unui soare ce se va stinge în atemporal... Între mirări ce nu vor mai fi, când nu vom mai fi. Între telescopul Hubble și ochiul de libelulă al duratei ca microscop...Neînțelegând Întregul, spre a suporta inefabilul. Uită-te, și îți va ajunge!

Pe aripa fluturului efemer, simetria de solzi sublimând diafanul...Nano-fiziologia cărăbușului, urnind muntele de lut, rostogolind luna în murmurul nocturn al elitrelor de greieri....Noaptea cu miliarde de roiuri stelare, jumătate moarte, lumină rece în regresivitate, pentru ca ochii tăi – lumina lor- să vadă...

Iar aici, unde tocmai murim numind aceasta „trăire”..., altcum nu se poate. Avem a lupta cu durerile fantomă ale amputării memoriei ?

...Resimt - ca dureri - fantomă- , între veghe și somn,... mușcăturile celor două dictaturi, una roșie și una albă. Ieri tovarășii și dadaistii strâmbăturii perverse, apoi tartorii cărora la bătrânețe li se spune „Maestre”... În Estimp viața mea, a femeilor mele, a copiilor ramurii noastre....Și acest cârți care desfrunzesc încă odată Pădurea...încetinind murirea necesară...imperativă.

Iar după cirul din 1989,... întoarcerea clonelor lui Marx și Lenin, ...aici, unde „ între plug și computer” , cum a prezis Toffler,.. se ridică febril, inflamațiile spaimelor escatologice, scuturile antirachetă și noii cruciați ai ...Păcii mondiale....Un comunist globalist, care redistribuie dogma și doctrina, gemelare ...și în „ piața cărții”, bazarul limbut al consumismului post- comunist. Unicul refugiu fiind în gestul de a râde. Așa cum am răs, copil fiind, în Marele Cireș al bunicilor, în acea noapte auzind elitrele stelelor....Iar soarele era acolo, și noaptea...Ca să înțeleg, culesei din iarbă un pumn de licurici. Și i-am sărutat, fără să știu de ce: niște viermi- particule, cu fosfor scânteind, imitau Cerul. Iar acel instinct al Inocenței perpetuei Geneze ...intact, a spera să-l dărui și celorlalți...Revin în Pădurea străbună, și aud cum ea mă aude, răsună, cu o mie de triluri și strigăte chemătoare de cuiburi...Cuiburile cu aripi ale metaforelor noastre...

*

Neconsolați vreodată. Aici, abandonați liberului arbitru, robi pe colaterale, roboți? Cei răzleți temporar, întrerupți de la Sursă. Pelerini la Movilele circulare ca Timpul, ale Urișilor, Odraslele Lor, cu femeia noastră. Scurt- circuitați preventiv pe memoria lungă, a uita ceea ce nici moartea nu uită. Terra sigilata...Tăblițe de oase, arse în cuptoarele lor criogenice? A își resorbi seminția ?

MEMENTO DIABOLI

Activiștii Diavolului – fie roșii, fie negri - sunt recrutați frecvent dintre paranoicii și schizofreneticii marilor frustrări.

Morala civică, religiile, sunt mereu diferențiate între legiuitori, apologeți, avocați și ceilalți. Ceilalți suntem noi. Ei își rezervă privilegiul veghetorilor atot- puternici și teo- demo(N)crațiile sunt mandatul absolutist în speță, pledoariile demagogice, pompoase și răstite, sentențioase și irefutabile susțin sistemic determinările și axiologia impunității ori eliminării opozanței prin orice mijloace. Pe de altă parte chiar servii docili sau duplicitari veroși, susțin această ecuație sado-masochistă.

Tradiția antică transcende ca structură și își rezidește „templele” ca pe niște redute infailibile, sub siturile lor mustind sângele martirilor, eroilor și sacrificaiilor întru idealul suprem: legea zeilor mimată de hibridii-mutanți.

Războinicii executanți mercenari își scuză fapta oprimării, uciderii sau lașității agresive, prin aceea că își fac datoria. Adevărații criminali urcă pe socluri încă în viață, ori post-mortem, criogenizați în mausoleele posterității habotnice și fetișizante. Mulțimile produc tirani. Fanatismul, doctrinismele, dogmele, ideologiile, utopiile fac dinamica acestei istorii și consacră primitivismul sub poleiala înnoirilor revoluționare . Ororile nu sunt agreate de memoria lumii. Se extrage doar otrava fină redistribuită apoi în noile paradigme. Cei tari sunt cei terorizați și care la rândul lor terorizează. Escrocheria politică face istoria și determinarea o susține mereu gloata remaniată vremelnic în neo- curente, filosofii muribunde, agonice, dar mereu surmontabile. Activiștii Diavolului – fie roșii, fie negri - sunt recrutați frecvent dintre paranoicii și schizofreneticii marilor frustrări. Geniul sublimează deviant fericit în valoare modelatoare, însă geniul răului răzbunător este mai fecund, el străpunge structurile fisurate, vulnerabile ale experienței și reinstaurează condiția barbară în plină epocă progresistă, tehnologică și științifică. Ciborgizarea va obține (sintetiza) și valorifica în uman acest mecanism monstruos ce se va reproduce pe sine, prin programare . Străpungând arhetipul.

POESEU sau ultimul orgoliu

Neutrosafia ? Materia sau Nonmateria ?

După un timp de agitație sufletească prelungit și pe fundalul celor sociale din acest an de chin 2010, sunt în dilema de a *mai continua sau nu a mai scrie...* Forma, modalitatea la care am recurs în ultimii ani din vechiul sistem, totalitar, a fost una semi- ocultă, a jurnalelor scrise de mână, (păstrez șase astfel de jurnale, totalizând cca. 700 de pagini) , și a dactilogramelor, articole, panseuri, aforisme, pamflete, eseuri, cronici, dar mai mult poezie. O parte destul de subțiratică..., a ajuns în unele cărți ale mele, grosul este îndosariat într-o arhivă pe care tot amân a o selecta... După ieșirea din sistemul comunist, am înțeles și mai bine că am avut intuiția și instinctul de a mă „ salva” de la alienare, de a-mi face acel catharsis, definit încă de Aristotel, voila!, „ acțiune purificatoare a artei asupra spiritului!

Dacă îmi auto-consider ca demnitate ceva, este calitatea mea sufletească, deci și a spiritului !, aceea de sinceritate. Însă cum să fii sincer când comunică cu ceilalți, empatic din preaplina înzestrării tale, din părinți, din familie, cât și din acele frustrări care ne asaltează cotidian, o viață, dinspre lumea ta, fără a fi în conflict cu „ sistemul”, cu puterile zilei, cu asupririle care nu sunt al spiritului, ci ale profaniei istoriei și la care cu ardoarea mistică (!) ești atras a participa și con-vibra, a trepida și a tinde să faci binele, obsedant, dacă nu riscând mania ? Un critic al meu, Al Cistelecan, considera după primele-mi șase cărți, (1980,

Dicționarul Scriitorilor Români) – că „religia lui Eugen Evu ar fi una transilvanică” ...Oarecum da, eram în plină vigoare și sete a comunicării elevate, prin poezie, dar și prin condiția paideumei (Frobenius, Adler, Blaga), iar dacă am învigorat mereu ceva în mine, acesta a fost talentul înăscut, prin Melos, prin incantatoriu, prin întrezărire și revelație a sorginții sacralului în semiotica „divinatorie”, mantică, a liricii noastre, transilvănene...Realitatea corupe, entropic, însăși mișcarea care suntem, ca ființe. Am înțeles demult ce fenomene determină scrisul, ce riscuri, ce modificări ale funcțiilor cerebrale, ce îmbolnăvire și cât de abravant este pentru suflet- spirit să scrii. Dacă sufletul este pragul, atunci spiritul este bolta, iar atunci aici ne este Poarta..

Am aflat *deodată* (noaptea *plioasă* e un bun sfătuitor!) cheia de boltă, însă nu sus, ci într-un punct suspendat, virtual, în chiar centrul porții. Mi-am scris mie însumi : orice ieșire din Undeva, este spontan o intrare în Altundeva.. Enunțul acesta paradoxist i-ar plăcea lui Florentin Smarandache, neutrosufiei lui, mai ales acum, când aud că are o teorie despre non-materie...pe care o impune și în fizică...Altundeva,...am scris ca parafrază paradoxistă la...Bacovia, (Aud materia plângând””) – că eu aud...nonmateria râzând”...Un mare poet psihedelic Pius Servien, a scris un poem vizionar, în care –îmi amintesc, - descria omul undeva pe un țărm de Mare, împovărat de singurătate, boală și venirea morții, iar ceea ce „vedea” Servien în spatele acelui om învins de viață, era un spirit ca un abur, era acel suflet captiv în „animalul- om” (vezi Karl Popper- Konrad Lorenz) – care se bucura de chinul trupesc, îmbătrânirea și agonia omului acela, călărindu-l și așteptând să SCAPE...

Las cititorului să afle singur analogiile, interconexiunile, eventual înțelegerea Condiției noastre.În ce mă privește, cu modestie ci nu ipocrizia ei,...încă nu știu nimic salvator despre acest eroism tragic, iar cine vrea, recitească-i pe marii tragici ai Eladei, pe Shakespeare, și probabil că sunt copleșitor de mulți cei ce au pus în „ecuația” proprie aceste esențiale întrebări...Unele retorice, altele a la Hamlet, unele orfeice, altele prometeice, unele sisifice, altele biblice... Borges, poetul orb, afirma că de fapt o Unică Entitate Universală este cea care scrie, iar scriitorii sunt doar felurimea ei, multiplul acestei entități. Ciudat îmi pare cum dăinuie pe constanta vremilor..., acest impuls al fiecăruia ce se avântă a scrie,...crezând că EL va afla ceea ce nu au aflat decât - variabil în ipostază- toți filosofii, teo ofii, poeții, geniile lumii. Să fie într-adevăr Cunoașterea una luciferică ? Unde să aflăm ceva definitiv: în fizică, în metafizică sau în...antimetafizică? De ce să ÎNNEBUNIM – complici naivi cu propria evoluție a acestei alienări..., pentru care cauză câtă vreme precipităm paradoxal...efectele ???

La 66 de ani ai mei, și la peste 40 de ani de experiment în scriere,..m-am trezit azi dimineață cu acest gând nou, poate tragic, poate eroic pentru mine, poate o aiureală, pentru sceptici: să renunț la scris...E un gând ce revine, e drept, însă acum îl voi urma, deoarece consider că este un ordin al „dictaturii conștiinței” , unul al instinctului intim de conservare și unul autoprotectiv, pentru a încetini evoluția unei alienări...A sufletului ? A spiritului? Al ființei ? Știu că...nu știu. În fine, apelul la jurnale mi-a fost mereu prielnic, iar în ultimii vreo 20 de ani, am înțeles că de fapt umorul, demitizarea tragicului manifest în noi, atitudinea asta de „cimitir vesel din

Săpânța”, este de fapt un altfel de catharsis, specific spațiului post- mioritic și celui resurect (!) Manoleic...Și ca atare am cultivat oximoronic ceea ce patetic devenise auto- mutilant, în acels sens înțeles din romanul – parabolă a lui Graham Greene : „ Un caz de automutilare” ... Nu știu dacă e vicios a scrie, știu că e alienant, dar a fost și vindecător. Zic „ adio dar nu rămân cu ego, egotic, și sper că nici voi fi de careva hulit de ...bigotism..

Omenește vorbind, cu pathos, recunosc,...voi suferi, știu, ca după despărțirea de o iubire unică, dar nu de Sine, nici de Misterul care suntem...de acea bucurie în sine de a scrie...Dar la ce să îmi plâng de unul singur la propriu-mi mormânt? Fiind un nevindecabil optimist, limpezit, pritenenește zicând, închei prin a scrie că pentru noi, cuvintele au fost și vor fi, un fel de celule Stem ale unei anumite regenerări ce pare-se, aparține gemelarilor Spirit- Suflet.

Celule STEM / orgasme ....

În sistemele comuniste, bătrânul Moș Crăciun (Noel, posibil NOE, străbunul omenrii actuale..) – a fost înlocuit cinic- propagandistic atee, cu Moș-ul Gerilă, pe care-l cânta și recita demagogic la TV și pe stadioanele isterizate Păunescu...comico- tragic: îl invoca pe Moș Gerilă al lui..., să îl readucă ...poporului român (și desigur basarabean, de unde se născuse) pe ...Moș Crăciun !Dacă nu ar fi de plâns, ar fi de râs! Iar acel Moș Crăciun sinistru și Crăciunița lui, savanta C.O.2..., aveau să fie soții Ceaușescu ! Iată cum mitul înnebunește și el, în zona...demitizării, așadar a Mistificării...Pentru „ bardul” de la Bîrca...toate spectacolele erau pline cu sacri de cadouri de la ...Moșul și Moașa Gerilă: mâncare și de băut cărate cu mașinile caravanei lui..., în vreme ce populația înjosită de frig, foame și frică, era în regim cazon de alimentație pe tichete, înlocuitori cu soia, adică hrănire „ raționalizată”, ca în stare de asediu, de război...Iar peste toate, urla ventricolul Păcii mondiale și al „ Epocii de aur” ce urma să o aducă mescianic, Ei, clonele lui Satan. Un Proclat Roșu, stacojiu...care urla că el este ...Paracletul.(Duhul sfânt al păcii, pogorât în iadul cântăreț...

*

Pentru sistemul psihic, orgasmul este un „vicleșug” biochimic al creierului, pentru a crea starea necesară inseminării...Analogic, în virtualitatea sitemului ligvistic,..un fel de eșantion (doză) de celule Stem.... Stem în ..sisTEM-ul numit de antici Eros- Erato, sau Eros- Psyche...

O ipoteza evuiana

Ca scriitor, m-am auto-observat mereu, mi-am scrutat, intuitiv și prin cunoaștere, comportamentul interior, sub aristotelice „ sentințe” : Cunoaște-te pe tine însuși” și „ Urmează-ți zeul”... Poetul nu are șanse autentice de a descoperi- a i se releva esențele,- fără acest experimentism, unii îl numesc perfecționism.

Visele, în starea de somn profund, sunt pentru zona subcorticală, un mecanism (vezi

Mecanica Visului, de Freud, sau studiile lui C.Gustav Jung, sec. XX) – un fel de antivirus... Stocăm în memorie, zilnic, enorm de multe informații- „ mecanism antivirus” care e necesar pentru sănătatea mintală, depozitele se cer a fi decantate, dacă vreți reciclate.

Limbajul acelei emisfere, subconștientul, este cel primordial, al imaginilor, deoarece știm că rațiunea (eul), se exprimă și comunică(m) prin cuvinte... Starea din somn este parțial a inconștienței, dar creierul lucrează în acest sens, elimină plusul inutil, sau nociv, ca o toxină virtuală, a psihicului... Psihedelismul, stimularea prin țerțe narcoze. Sunt de regândit în această idee.

Suprasaturarea de aceste toxine- viruși, duce la paranoia și agravate, la schizofrenie. Omul care scrie confruntă dintotdeauna acest fenomen, alienant, dacă el nu are un caracter foarte puternic, cum e cazul geniului, mai ales al cercetătorilor, inventatorilor, gânditorilor...O snetință antică (Socrate) spunea: Meden agan, totul cu măsură)

Psihologii numesc starea de suprasaturație, efectul ei, terror- mentis(Teroare mentală)...Categoric, starea de „ visătorie” din timpul stării de veghe, diurnă, este undeva *între* veghe (punte între rațiune, ego și Sine...) : o a treia stare, așa cum de pildă o exprimă pragmatic oniriștii, deliranții metafizici, etc. În fine, e tulburător să medităm că subconștientul este implicit unul colectiv, că avem în memoria noastră genomică, informație pe care nu a distrus-o nicio traumă, frustrare, eveniment în timpul câtorva generații...Poate că aici se deschide o nișă în ideea prof. Florentin Smarandache, despre Nonamaterie, ca a treia stare ...cosmică a ființei...poetii știu asta, dar nu știu de ce...Pe colaterala metaforei...,aș spune că dacă avem o viteză a luminii, este și o viteză a întunericului...Iar cum știm că suntem interconectați în Spațiu- Timpul circular, repetabil,..în somn și visătorie, percepem o a treia dimensiune..., Fizica subcuantică Definește creierul (omul) ca un „ sistem bioenergetic deschis, care funcționează ca undă, particuă și vibrație...(Așadar nu suntem în dualitate, ci suntem triali, dacă vreți în Treime, teandă, triadă...

Ipocrizia...o boală grecească ?

Hippocrate

din Cos, cel mai vestit medic al Greciei antice, considerat "Părintele Medicinii", s-a născut în jurul anului 460 î.Chr. pe insula Cos (Arhipelagul insulelor Sporade) și a murit către anul 370 î.Chr. în localitatea Larissa din Tessalia. Numele lui este legat de Jurământul lui Hippocrate, un adevărat codice moral al unui medic în exercitarea profesiei sale, jurământ prestat și în zilele noastre în multe universități de absolvenții facultăților de medicină (Wikipedia libera)

Cel puțin sonoritatea conceptului de „ ipocrizie”- comportament implici în domeniul religios, ...pare a veni de la numele marelui Hipocrates....(e.e.)

Aserțiuni

*

Ei, care pot fi numiți spionii lui Dumnezeu ...

*

David, regele biblic, mai degrabă legendar al evreilor...Îl învinge pe uriașul Goliath, cu o lovitură de praștie, aplicată în funte, deci cu o ciudată(?) pentru acele vremuri cunoaștere a unui punct vulnerabil, mortal, în epifiza, așa cum o știu tragătorii de elită de azi..

David este regele considerat divin al evreilor, semnul lui fiind Steaua lui David, pe care naziștii o puneau în batjocură pe hainele deținuților sau la pogromuri.

...David ca rege a fost pare-se un erotic, înfocat, cum îl descrie și Vechiul Testament...Era ceva obișnuit ca înalții demnitari să aibă mai multe femei,. Eventual fecioare, cărora le făceau copii, le inseminau spre a-și perpetua spița nobiliară, iar de aici urmau intrigile, luptele pentru moșteniri „ legale”, averi, eventual descendența regală.. Solomon a avut cel puțin câteva sute de astfel de țiitoare...Ordinul „ creșteți, înmulțiți-vă și stăpâniți pământul”,avea un accent mai ales în verbul „ stăpâniți”.. David pare un model în istoria de peste tot, mai târziu, dacă înțelegem istoria cu Beetshabeea. Ea era soția unui ofițer al său israelit....Regele a sedus-o și a făcut-o amanta sa, iar pe ofițer l-a trimis să lupte în locuri periculoase, cu riscul de a muri, ceea ce numai „ moral” nu este.

*

În creștinism...nunta este ceva simbolic,o alegorie a hierogamiei- nunții cerești....Corect, biserica este de înțeles Mireasa lui Hristos, fiul lui Dumnezeu și al Omului (născut, ci nu făcut) ...Dogma a corupt și aici sensul original : femeile mistice, prin cultul Fecioarei, înțeleg așteptarea venirii lui Hristos literalmente ca a unui „ soț”- mire ceresc, cu un bizar sub- sens sexual ! Am cunoscut multe femei care așa înțeleg. Dar sensul codificat este altul: biserica este considerată Mireasa lui Hristos, deci instituția...Iar corpul este și el un „ templu” al lui Hristos. Credincioșii ar fi de fapt „ cărămizile” bisericii- mirese, totul este parabolic. Prin secularizare, bisericile mereu în divergențe ireconciliabile,...au preluat sincretic inclusiv „ canoane „ din era pagânismului, când oamenii adorau Natura, cu nenumărate reprezentări de zei, din vegetal, din animal, din energiile și fenomenele naturii...Nimic nou sub ...lună.

*

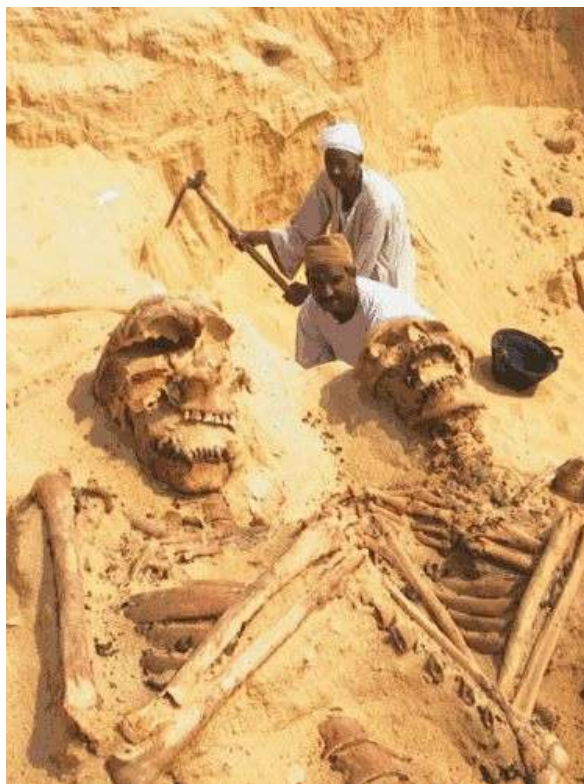
Îmi propun să revăd miturile, inclusiv cele biblice, despre uriași. Nephilim, Ophilim, Goliath etc...Ne pare ciudat că numele terminate în IM sugerează o Pluralitate, entități, ci nu unicate...

În primul rând însuși ELOHIM, care, conform ebrilogilor lingviști moderni, este o Entitate Plurală ! Or EL este numele absolut al lui Dumnezeu, încă din Mesopotamia și arealuri mai largi de unde evreii în cele două mari captivități (Babilon și Egipt...), le-au selectat și re- conscrat sub egida lor. EL este numele pe care Isus l-a strigat pe cruce: „ Eli, Eli, lama sabahtani”! Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit ?”. Așadar dacă Elohimi este plural, atunci și uriașii cu nume terminate în IM sugerează că ei erau dintre aceia rezultați dintre coabitarea Fiilor Cerului (v Genesa) , cu femele

umane ! De gândit asupra sexualității, eventual bisexualității „ Îngerilor căzuți” (astfel) – și la efectele genetice dezastruoase ale abaterii de la „ morala” de fapt de la legea genomului, a compatibilității naturale dintre om și entitatea cosmică...

Biblioteca de nisip ..

닉네임 : ophilim

Uriși de peste 6 metri descoperiți de arheologi

... Annunaki - Scheletri giganti

....Dacă ei se înmulțeau prin Duh, reiese că se puteau perpetua și altfel, adică trupește, prin inseminare. Devianții hibridi au decăzut și moral, au devenit canibali și au trebuit a fi eliminați din lanțul trofic primordial? Abundența acestor umanoizi – hibridi este enormă în lume: titani, giganți, uriași....S-au descoperit schelete gigantice, crani enorme, unele depășind 6 metri ! în toate zonele planetei. Ele nu pot fi doar anomalii ale bolii numite „ gigantism”....

Lui Norman Manea din New York

O, Măreția și decadența legilor ! A Unicei legi, fragmentate...

*

Istoria omenirii este istoria conspirațiilor ei. Informația, adică programul bine stocat, a fost arma și instrumentația...Iată, Îngerul apocalipsei își repetă ordinul: Ioan Teleologul este somat să înghită cartea, adică programul, CD-ul tubular...Și amarul gust al revelației reumple lumea de memoria substanței primordiale...și revine pe Ape, Marea Curvă,...tsunami ...făcând să tremurile toate bisericile și doctrinele Stăpânirilor...

*

Să fim înțeleși: *clitoris* vine din greaca veche și se traduce „zeița ascunsă” ...Iar anatomic, clitorisul este un penis diminuat, somnolând, moțând în umiditatea sărată a planctonului și putridelor icre lactee...Iar agonia deja prefigurată a extazului, este orgasmul apheironic, orbecăind peste satrapiile venusiene ale ființei și nerecunoașterii ...

Holly- wood ?

Acele apariții ale inscripției, pe zidul din Babilon...Manel Teker Farres...a fost o hologramă?

Dar așa zisele apariții ale Fecioarei (la Fatima) și Fecioarei negre, din Polonia, ș.c.l....tot holograme au fost ? Problema este, ..cine le-a proiectat? Având în vedere recente dezvoltări ale Vaticanului..., poate știe el ? El? Ei?

*

Acele apariții ale inscripției, pe zidul din Babilon...Manel Teker Farres...a fost o hologramă? Dar așa zisele apariții ale Fecioarei (la Fatima) și Fecioarei negre, din Polonia...tot holograme au fost ? Problema este, ..cine le-a proiectat?

Adaggio

...Am scris și (după revoluție- am editat o parte), numeroase pagini cu caracter jurnalier; atât înainte de 1989, sub cenzura comunistă, cea mai perfidă care se rafinase și mai pervers, când concepul de „ conștiință socialistă, materialist dialectică”, al „ omului de tip nou” , - amintind de neo-mensh-ul fascist, de fapt și de „ tavișciul” lui Stalin..-așadar partidul-unic- a infectat propagandistic scriitorimea română, cu așa- zisa autocenzură....Una, vezi Doamne, a acelei” conștiințe înalt- patriotice,”- de fapt a duplicității, a îndoctrinării și eventual avantajelor, între care unii aveau dreptul să publice cel mult o carte pe an((cenzurată la sânge), alții cât se poate numai să nu atace sistemul, iar câțiva să publice în tiraje mari, acel soi de literatură exaltată mistic- ceaușistoid, așa zisă a „Spiritelor revoluționare” . Mereu este de gândit ce fac extremele, fundamentalismele, patriotdismul și ceea ce numesc DOGMATRINA, prin dictatura de tip cazon („Să trăiți, tovarășe secretar, șef, director, ” „, permiteți, tovarășe, să raportați” ș.c.l..(și

în special, cum aplatizează creierul celui înregimentat administrativ-activistic, din domeniul artelor, recte al scriitorului, ca și al ziaristului, etc.. Am lucrat 23 de ani (între 1969- 1990, când am demisionat; am înțeles imediat în decembrie ce se întâmplă, revoluția furată, monstruoasa coalțiție securitate- noua putere „ emanată”, etc. deoarece știam din interiorul sistemului propagandistic- securistic, ce este, deduceam ce VA FI...) ... în sistemul culturii, specializat în literatură, arte plastice, teatru...Eram captiv în sistem, profesional și – într-o permanentă stare conflictuală, uneori terorizantă, (terro mentis), determinată de mediul cultural, mai ales în perioada 75- 89, a delirului „ Cântarea României”, care făcuseră din oameni, de la școlari, la pensionari, un soi de Coree made in Scornicești. Scriam poezie și aveam un anume vad în reviste, însă scriam și jurnale; acele caiete (între 1981- 1989) încă rabdă – pe cant!- în bibliotecă. Parte de extrase sunt în cele trei volume de memorialistică, dar grosul este inedit....În virtutea acelu gest – reflex, de a nota aproape zilnic, de a face zilnicul (și nocturnul...), act (fapt) al păstrării, eventual pentru lucrul meu poetic, continui acest fel de scriere, de „ laborator” al cărților proprii... Este cel mai continuu, consecvent și consider fertil mod de a cultiva memoria, de a purifica conștiința, care nu te iartă dacă se scindează, decă te minți pe tine însuși, prin mințirea celorlalți...Paranoizează, schizofrenizează, apoi se autodevoră... Prin astfel de pagini (mii de pagini!) și în paralel cu poezia, proza, eseul, pamfletul, editate sau încă nu,...mi-am făcut catarsis-ul....Prin auto-observație , ca psiholog al eului și sinelui meu...Empiric, dar eficient, benefic: cum o spun public, mulțumesc Providenței că nu mi-am pierdut mințile, nici în cele două dictaturi, bolșevică și ceaușistă, nici în această treime a vârstei mele (66 de ani)...Nici sub cen zura securistică de ieri, nici în această nouă cenzură, criptocomunistă (distrofic democratizoidă) - care macină dramatic țara noastră, în contextul cu adevărat terorist (și terorizant) actual...

Ceea ce scriu este pentru mine ceea ce încerc să comunic, sub patosul irepresibil al poetului ...practician, cum mi s-a spus...Un regretat, venerabil prieten filosof îmi spunea că sunt apostolic în tot ce scriu, ca atitudine – un actant trialist, necum dualist....(v. Konrad Lorenz, Victor Isac, Ion Caraion,...) .**O fi sau nefi...**O ID-entitate se auto-definește scriind și „ practicând” – eventual transmițând „ informația” – cunoașterea de sine(neo- socratică) a

...așa cum de o viață încerc eu însumi a o defini..., Cum s-ar spune altfel, a deveni, dacă asta face Viața și va cetlui moartea...

Ceea ce știu of Myself, iată, confirmă o scrisoare trimisă mie de Ion Caraion, după ce la o terasă din Cișmigiu, m-a onorat cu un autograf pe „ Jurnale vol.1” și două volume ale lui de poezie...” Dragă Domnișorule Eugen, noi suntem tot în Cartea Facerii, lumea este o continuă geneză și distrugere renăscătoare...Nu boema asta de soiul Mogoșoaia este pentru dumneata, acolo, în provincie, ci boema crâncenă a lucrului cu tine însuși...Ai ton profetic, dar ești prin felul dumitale, un conspirativ, așa că vei fi mereu în conflict cu ăștia...Am citit referatul extern la Cartea Românească, a lui Dorin Tudoran...excelent, pare-se ai scris un roman foarte bun... Cornel Popescu e un bun editor, însă e captiv în daraverele editurii lui Marin Preda...Eu sunt personajul principal, Petrini, din „ Cel mai bun dintre pământeni”... Doar că eu, cel de atunci, nu mai sunt eu cel de acum....Voi pleca din țara care nu

mai e a noastră... privitor la cartea dtale „ Realul halucinant”, îți cer mii de scuze, nu am pierdut-o, ci este la ei, mi-au confiscat o ladă de manuscrise, cu toate că ei promis a le returna, după expertize... Mai bine să nu știi, ca să nu suferi...” ....(scrisoarea lui Caraion, ca și altele, de la Doinaș, Ioanichie Olteanu, ca și unele de la editorii mei de atunci, a dispărut din propria-mi cameră, atunci când, la Hunedoara, securitatea mi-a violat domiciliul în absență, căutând dovezi că sunt dușman al „ regimului și țării noastre socialiste” și că am scris acel memoriu către Tovarășul.... Am sute de file secrete ale lor, in copy, care ar merita editate, parte dintre ele sunt incluse în „ Jurnalele” de după 1996 (trei volume)... Schița necesară pătrunderii în apartamentul din Zambilelor 3,...a fost dată lor de cel mai „ bun prieten”, un poet de-o carte... și ziarist la „ Flacăra „ lui Păunescu, apoi la Sportul dinamovistic. Vai, nu sunt sigur dacă el a fost (grafologic și ...logic dedus) sau un altul, cel ce mă turna cu numele conspirativ de M.I. Alții mi-ua turnat scopalamină în votcă (cpt Haicu, alții m-au „ prelucrat” Informatic, cum inspirat scriau ei , „ IUCRAU ÎN ORB” (D.U.I- dosare de urmărire informativă; nu am semnat niciodată, nici de frică, omenească frică, pactul eu „ Ei”... În memoria nmea este stocată informație, cunoaștere și durere de-a dreptul teririzante, devastatoare, am fost în pragul nebuniei, dar m-a salvat Dumnezeu când nimeni nu m-a ajutat, tutuor, inclusiv „ șefilor” din USSR , le era FRICĂ. Frica înjosește pe om, cum scrie un poet olandez...Nu atât frica de moarte (!) cât cea perversă, frica de Viață! Cheia ei este Minciuna: de sine, de lume. Cele 4 dosare de la CNSAS continuă, ca martor surd, dar nu mut,, dar nu orb ! – să rabde a vedea „ lumina tiparului”...Nu sunt doar documente, alături de jurnalele mele (6 caiete la număr) ale unui om – scriitor – cetățean, ci sunt olginditoare pentru „ epoca de aur” ceaușistă, pentru numeroși oameni din orașul și din județul meu...și din lumea scriitorilor – Timișoara, Deva, București, Cluj, Orăștie, Hațeg, Brad...

Îți cer iertare, cititorulle, pentru acest text introductiv și sper să fiu agreabil, eventual relevant cel puțin în intenția de a-ți „ desconpsira” un mod de a fi, de a trăi în „interiorul sferic al textului” – sintagma mea ...Sunt un mereu ultim romantic....”Nu sunt ce par a fi”, scria simlolistical Minulescu.Mai degrabă bacovian, am parafrizat „aud materia rânând”..

Nu sunt genul unic în literatura română, necum „ nepereche”, cum l-au urât-sintagmat pe Eminescu, apoi mimesis, pre Nichita (poreclit de boema capitalei Sergheievici) Stănescu. Atât am, fie zicând DAR, fie crezând HAR, talent și scrieri nu de mântuială, de „ mântuire” prin degradarea eului, prin corupția lui și îmbolnăvire a Sinelui...

Obârșă, moartea olăritului ...

A fost odată ca niciodată

Toată lumea e vinovată de fiecare. Cuvinte – cheie, pe google: Efectul fluture; Zecharia Sitchin; nephilim; etc.

*

Încheieturile unei cărți trebuie să fie în față, ci nu în spate.

*

Arta este o magnifică lecție de sinceritate (Auguste Rodin).; când decade în viciu, este coruptă și se răzbună, prin alienare.

*

Eu nu am auzit nonmateria râzând, am mințit ! Am auzit-o tăcând...

*

Nu cred în cea a spus Joyce Carol Oates: „ Impulsul creației, ca și cel al distrugerii, rămâne un mister absolut” ...Pentru om, nimic nu rămâne, nu dăinuie, ca absolut, prin aceea că el nu are acces la absolut, este omul relativ, fie devenitor, dacă aceasta nu e trufie oarbă.

*

Arta este eros sublimat, este deoportivă Erato, este dor de androginitate, de sferic.

*

Sigur că există și se manifestă genius loci, dacă id-ul este rezonant activ cu paideuma.

*

Honore de Balzac a greșit, bovaric: „ Artistul, definește el subiectiv..., este un misionar; arta sa este o religie care-și are preoții, dar trebuie să-și aibă și mucenicii ei” ...Mda.

*

Poetul nu află răspunsuri, el doar întreabă. Când e retoric, întrebările lui răspund ca ecoul unei mari singurătăți. Una ...adamică, sau a Urâtului, cum scria Baudelaire.

*

Eu nu am căutat prin poezie doar „ valori estetice”. Estetica ură ar fi ceva mai presus de bine și de rău, ca Divinitatea, nu ? Ceva relativ, instabil, oscilant, potențial deviant.

*

Doinaș îmi spunea, acasă la el, la București, că talentul nu mi-l va putea lua nimeni. Îl repeta pe altul.

*

Foarte ciudat: m-am născut și trăiesc într-o zonă în care minereul de fier abundă, ca și cel de ...uraniu. Am aflat de la un cercetător... că aici există o zonă foarte contaminată de uranifere, de efectele pe termen foarte lung ale radioactivității...Știu multe despre astea, mai ales despre Munții Poiana Ruscăi (boli endemice specifice) și Valea Nandrului, unde rușii sovietici, după ocuparea de către Stalin a zonei...,au exploatat masiv uraniu (în amonte pe râul Petac și în aval, spre Cerna și Mureș...).De aici provin ai mei, dinspre mama.

Aflu că există o anomalie MAGNETICĂ provocată de minereul de fier ..în Rusia, unde și ei au combinat de extracție și îmbunătățire electro- magnetică, cum au întemeiat în anii 50-65 și în amonte pe Cerna...Am lucrat în tinerețe în acea zonă. (Combinatul electromagnetice de la Starîi Oskol, Krivoi Rog, (Ucraina) etc.).

*

Problema mitului gemelar, în Mitologia românilor, (Șeineanu ș.a.) : frate și nefrate, fârtat și nefârtat, în fond un mit gemelar al fratricidului, același din Vechiul Testament, cu Cain și Abel....Și noi, ca neo- latini, după înfrângerea celor două războaie anti- dacice...am preluat mitul latin, al lui Romulus și Remus..(La Deva avem o mare statuie cu lupoaica și cei doi gemeni.

Romulus și-a ucis fratele geamăn, pe Remus, apoi a întemeiat „ noua ordine” imperială...

A fost un asasin, oricum, ca și Cain. A ordonat legile viitorului imperiu, ca rege unic, a organizat cultele unor divinități (aduse apoi și în Dacia Felix, cu altare cu tot), ...a stabilit sărbători, a făcut constituție pentru cetăți...asta în anul 753 înainte de Hristos.

*

Invocația de intrare a basmului românesc” A fost odată ca niciodată”..., este probabil mai veche decât poporul român...Situarea în atemporal, dincolo și dincoace (...) de actul (faptul) morții, este a divinității potențiale, latente, posibile.

*

Un poet delira frumos, e drept, despre „ instinctul de vânătoare la îngeri”...Atribut uman al instinctivului, derivat în angelic..

Memorie arhetipală, retrospectivă? ...

*

În cazul perechii umane, aritmetica Vieții este simplă: Unu și cu Una, fac unu sau una...Iată treimea!

*

Fiecare, dintotdeauna, moare pentru el însuși.

*

Această suferință (in) umană, de omului, de se crede, prin valori umane, nemuritor.

*

Aceste murmur al abisului, pe delirul luciului apelor...

*

Acest mod de a muri pe contrasensul modului cum ai trăit. Această mistificare.

*

Nu poți spune „ nu-l vom uita niciodată”, prin aceea că nici tu nu ești veșnic, nu ai zarea Mamoriei, și tu vei muri odată cu memoria ta. Doar ecoul se va stinge, treptat,

și nu va mai reveni.

*

Moartea, ca apoteoză a Idolilor.

*

Popoare misticoide, dinspre stepe, dinspre Est, dinspre Siberia. Sfinții și geniile lor, cu nimburi de crivăț, de purpură, de petrol fosil...

*

Vai, tragic triumf al poetului: prin ordin de sus, onor de salve, slave ciuruite de oarbele gloanțe! (la moartea lui A.P.)

*

A scris peste tot, ca iarba...

*

Moartea veche a sfinților, celor bătrâni de zile. Moartea cu gura cusută.

*

Un vers frumos de Abăluță, un diagnostic: „ Violența memoriei pure”...

*

Eliade, despre noi : „ Cel mai nefericit popor din lume”...Eugen Ionescu, în totalitarism, de la Paris: „ Un popor isterizat”. („ Bolile indivizilor, sunt bolile societății”)...

*

Necrologuri, întrerupte de publicitate, la TV. Sinistru!

*

A.P. citește (înregistrat antum...), textul „ Cutremurul”, în care afirmă că în ziua în care urma să facă stop cardiac,...a fost un cutremur în București...Exact cum se scrie despre Ziua răstignirii, ce **Abnormitate**, Doamne ! Iar „ Realitatea TV” titrează „ Cenaclu în cer”...

Celule STEM, cuvintele poeziei ...

Nu știu alții cum sunt..., însă pentru mine, scrisul a fost cel mai agreabil medicament, doar dozele nu le-am utilizat judicios....De aceea cuvintele pot fi considerate cu recent descoperitele celule STEM, desigur, figurativ, pentru a regenera cee ace numim corpurile energetice, invizibile...

Refren la un cântec pe care nu îl voi compune

Mă vei iubi
Când n-oi mai fi
Trădează-mă,
Nu suferi,
Uită-mă, noaptea mea
Din zi,mă vei iubi
Când n-oi mai fi...

*

Omul ca o carte...Cartea deschisă, pe genunchi, semănând cu o pasăre cu aripi dechise..

Recunosc, o imagine rudimentară, naivă, însă una sugestivă.

„Atitudinea ...”

Lui Constantin Stancu

Nicio lașitate de anvergura celei colosale a acestor „barzi” idoli ai literaturii coruptibile, total alienați între „ceea ce scriu (fie genial) și ceea ce fac, nu poate motiva colaborarea cu „sistemul” puterii, chiar dacă are glazură de ușuratecă judecată împăciuitoare, de fapt una care consimte tacit sau colateral, la astfel de Atitudine....A o pleda, este a susține o vinovăție care ne privește pe toți, ne învinge pe toți.

*

Rog ziua să răsară din semințe
cum din cuvinte viața, numai Una,
înnoitor revine după somn, în ființe,
și ne reumple, cum rotundă, Luna...

Mantica

Starea poetică este una prin excelență o stare a fascinației. Ea este transmisibilă de la emițător (poet), la receptor, are un efect magic, ca de la inițiat, la bolnav...

Apocalipsa fiecăruia

Se pare că mincinoșii de sine se consolează mult mai ușor a muri. Orbi din naștere și cei precoce, devin profeți, geniul orb, introspectiv al genomului...

*

După coșmarele care descarcă subteranele cavernoase de duhul Grizuu-al memoriei, diminețile voioase, cu epitafuli asemeni celor din Cimitirul Vesel...

Anatol .....

Poetul român de origine evreiască, **Anatol E. Baconsky**, a fost unul dintre cei mai titrați proletcultiști în perioada stalinistă din România big- brother-ul „frate sovietic” – sau cum scria Cezar Ivănescu, „tatăl Rusia”. A rătăcit și el o vreme, până a se trezi, prin anii 70, cu șapte ani înainte de moartea la cutremur...

..Eram școlar la Hunedoara, în anii 53- 57, culme a bolșevismului ....Strămutații de peste Prut, colonizați de Stalin și „tovarășii” comuniști români, colaboraționiști veroși la toate nivelurile sovietizării țării....au înlocuit aici toate elitele care au umplut gropile comune și închisorile comuniste, sau au fost exilați în Siberia..Internaționalismul era sloganul, Lenin sfântul mesianic, Stalin Executantul, sau dacă vreți Abaddon, îngerul exterminator: azi se știe că el a ucis peste 20 de milioane, devansându-l și pe Hitler...Care dintre ei va fi fost Anticristul profețit a

veni? Poate că acest Anticrist obsedant pentru omenire este de fapt o entitate plurală, așa cum Elohim, conform unui eminent ebriolog modern, era de fapt „Ei” – fiii lui El, primordialul zeu suprem babilonian ? La școala nr. 7, ca în întreg învățământul Republicii Populare Române ..., limba latină a fost eliminată, rusa a devenit obligatorie, și absolut toate manualele erau crite sub egide academi ce ruso-române, adevărate „sovromuri” ....Cartierele Hunedoarei lovite de război, deveniră „colonii”, așadar eram colonizați; populații predominant din Moldova Foametei (Trenul Foamei...) – practic ciopoare insalubre, cazone, de băraci și așa zise „ pavilioane” (dormitoare comune ale nefamiliștilor muncitori) – sporind de la cca. 7500 de locuitori (cu suburzii cu tot) – populația în mod spectaculos....” Eroismul șantierist” era delirant, propagandistic, sinistru...Bătrânul profesor de matematică dl Simeria, proprietarul clădirii școlii, fost țăranist, scăpat ca prin minune de „ epurările „ criminale, suspectat de legionarism, avea să fie arestat abia în anul când ungurii s-au răsculat la Budapesta , contra tancurilor sovietice....ocupante, ca și cele din România...O simplă vorbă de apreciere a evenimentului („ Ungurii nu sunt lași ca noi” – și o pâra zeloasă către securitate, și sărmanul dom’ Simeria a fost arestat și exilat în Gullag... Îl țin minte, cu acel costum cărămiziu din stofă roasă, cu motive din ace de brad...Era văduv, așa că nimeni nu avea a-l plânge...În anul 1965, după moartea lui Dej, deținuții care au supraviețuit din lagărul sovietic, au fost repatriați...Într-o zi, pe al doilea pod peste Cerna, văzui un om singur, cu coatele pe balustrada din fontă..., privind cum curge apa neagră, în aval... L-am recunoscut pe dom’ profesor, era în același costum ros, roșcovan, cu pantofii scâlciți, cu ochii goi...Un rictus viu, fantomatic. „ Dumneavoastră sunteți dom profesor ?” ...A mormăit ceva...I-am explicat că îi fusesem elev în primele patru clase...” Da, da , da” ....Cu greu am însăilat un dialog, eram copleșit de o stare greu definibilă...” Și acum ce faci, mergi la școală ?”...Am dialogat, el mai mult monosilabic, apoi am plecat, nu mai țin minte....Nu l-am mai văzut niciodată. Desigur, a murit, cine știe unde îi sunt osemintele....Bunurile sale, cărțile, amintirile....fuseseră demult prădate de „ înlocuitorii” dascălimii staliniste, probabil și valori culturale..

Aveam dascăli dein zonă (de rusă, de istorie, de matematici) – dar și dintre „ strămutații „ de peste Prut, din Basarabia atunci numită R.R.S. Moldovinească...De română...era doamna Raisa Samoilă, (ulterior Boiangiu) – romancieră cunoscută în Hunedoara. Ce învățam noi din literatura rus-o- română ? Poezii despre șantieriști, tractoare, recolte, mineri, Lazăr de la Rusca, Dan Deșliu, Nina Cassian, A.E. Baconsky, Veronica Porumbacu, o vreme A. Toma, Eminescu (cenzurat – redus la „ Împărat și proletar”, etc), Maria Banuș (sora lui Max Bănuș de la Europa liberă...), Beniuc, Demonstene Botez, Marcel Breslașu, Eusebiu Camilar, Caragiale (parțial, selectat) ,Otilia Cazimir, D. Corbea, Davidoglu, V. Em. Galan... Jebeleanu, Aurel Mihale, Sahia, Virgil Teodorescu, Veronica Porumbacu,Dragoș Vicol, Chiriță, (fratele lui Geo Bogza), I. Witner...dar și „ frați” internaționaliști, Heltai Gaspar,Szenimbrei Jenó, István Astaloș, Horvath Imre, Kovacs Gyorgy, Nagy István,...Papp Ferenc, Salamon Erno, Sutto Andraș ....o la ! Dar și ruși, foarte mulți ruși, traduși kilometric.

Manualele de istorie, geografie, științe exacte, botanică, biologie, literatură...toate erau înțesate de prioritățile „ universale „ ale „ geniului sovietic.. Dar

și nemți cras – de- stânga; Alfred Margul Sperber, Erwin Wistock, precum și sârbi (cu î din i) ,ucrainieni (de fapt ruteni, a doua populație în „ sora de la Est” ,...în fine scriitori în limba IDIȘ (evreiască) .....ș.a.m.d. Mai abitur, literatura și științele erau cele sovietice, totul era „ universal” al lor, exemplar pentru noi. „ Imia lenina v serțe javiot” ...” Înfrățit fi-va veșnic al nostru popor/ cu poporul sovietic eliberator! (IMNUL României stalinizate...). Români, atunci, era pe cale a deveni o republică Sovietică, a Chibuțului global...Ai noștri de toată TEAPA duplicitaristă, erau școliți la Moscova, la Kiev, inclusiv fețele bisericești ale „ epocii”...Conceptul de „ epocărisim” era abia în fașă...Mauoleele de la Moscova (Lenin), și București (Ghe Ghiorghiu- Dej, bulgarohtonul...) La Kremlin milioane de pelerini din lume, fac vizite spre a vedea „ mortul viu”, în sicriu faraonic, din sticlă, și eventual a-i pupa moaștele, operele, tezele...„ Domnu’ Evu, era îmbălsămat sub sticlă... ca viu” ! mi-a exclamat o prietenă care a fost acolo după 1990...„ Îmbălsămatul Mesia Roșu” , Tartorul cel Mare, avea o statuie din gips, în inventarul Casei Municipale de Cultură Hunedoara, în 1998... Un carrier numit „ colonia O.M.” este exact ca cele din Ucraina, dar și din...Siberia, sovietic... Coloniile Hunedoarei se numeau „ Colonia Ciangăi”, „ Colonia Gazometru”, „ Colonia Vasile Roată”, Colonia O.T., Colonia Stufit, Colonia Bătaga.... Eram ...colonizați, veritabil cap de pod al sovietizării „ fraților „ eliberatori prin ...ocupație. În acele vremuri, tata întors din războiul pentru „ eliberarea Basarabiei”, avea să întemeieze o familie, pentru a avea patru copii. Cimitirle din zona Hunedoarei, din satele din munți și văi, numără mii de momrinte pe crucile cărora scrie „ mort în războiul de întregire a Neamului” ...

Eseu

Vița și murirea literară

Întocmai cum sângele irigă creierul, gândirea fantezită și imaginativă este un decantor al psihicului nostru, iar aceasta este și vindecător, înviorător, catharsic. Am cunoscut scriitori care au înțeles asta la timp, dar și mulți care au „ funcționat” în sensul patologic al acestei evoluții prin destructurare maladivă, prin complicitate cu propriile suferințe psihice...Desigur, gândind ...bacovian, (marele poet simbolist a fost ftizic) – se poate spune că astfel de creatori – în poezie, dar foarte asemănător, în artele plastice, așa zis nonfigurative, psihedelice..) ...ei „ aud materia plângând”... Însă rezonanța cu materia în decompunere și entropie acutizată de „ spirit”, biochimia și efectele ei „ anorgasmice” – dacă acceptați termenul...,a fost un decantor al unei boli, deci nu al evoluției, ci al involuției; poezia de acest tip este delirantă, se explorează spații onirice, zonele abisale ale subconștientului (in extenso unul colectiv, Freud fiind zeul lor..) – așadar ei au trenat în simptomele inflamate ale ființei ...Medicina, psihiatria de tip materialist- dialectic de la Socola,..dar și de la Zam, Gătaia, etc.- îi numește maniaci obsesivi (megalomani, erotomani, mesianici) etc – adică oameni bolnavi psihic, paranoici și chiar schizofrenici. Paranoia poate fi contracarată prin acel catharsis, dar schizofrenia și demența senilă descompun personalitatea, iar scrierea unor astfel de maniaci doar întârzie descompunerea ... Obsesia este una provenind din frustrări, unele chiar din trauma „ biblică” a nașterii, nu odată prin transmitere genomică...

(Aceasta am observat-o, în mulții ani de activitate culturală și animator de cenaclu, reviste, etc) – chiar la așa zișii „ copii precoce”, foarte talentați, care ne surprind prin ceea ce numim genialitate...(Există conceptul de genialoidism, așadar o formă coruptă a manifestării genialității... Deobicei copiii astfel supradotați, în arte, eşuează în demența pretimpuriu instalată și dacă mediul este neprielnic (familia, școala, societatea)- creațiilor „ precoce” rămân simple exotisme, iar boala devine rebelă și „ gena misterioasă” decade, apare chiar nebunia. (Unul dintre multele cazuri a fost Elena Farago) . Între cei de acest tip, în întreaga literatură, sunt mulți care au sfârșit prin suicid, sau internări psihiatrice, sau criminalitate. Psihologii din vechime și până azi, asociază impulsul creator (virtual) – cu unul distructiv, sau auto- distructiv...).

Uneori, identificarea unui IDEAL – sau unei idolatrii..- pentru astfel de creatori, duce la alte simptome, inclusiv în filozofia lor, în politica unora, de tip eroic, eliberator, barzi ai unei puteri, nimic nou în istorie.

*

Erotomaniacul este deopotrivă megaloman, exaltând imageria exotică, șocantă, delirul verbios, efecte ce pot fi înțelese, la „ rece”, ale halucinației: fie provocate de accesorii (alcool, tutun în exces, narcotice, droguri) – fie pur- și simplu prin auto-inducere a unor „ factori” ce aparțin fenomenului psihic manifest, „ spiritului care se agită” în om.

În poezia lui Iv. M., din anii 80, se pot decela astfel de „ profeții” ale intuiției și desigur accentuate de cultura de tip mitologic, des invocată, „ simptomele „ profetice „ ale ceea ce urma să se întâmple. Poetul s-a internat formal la sanatoriul de boli nervoase din Zam – cu diagnosticul „ erotomanie și megalomanie”, iar după șase luni de internare, a fost pensionat prin Uniunea Scriitorilor...

Trei căsătorii, alte detalii biografice pe care nu le voi „ desconspira”, autorul între timp decedând într-o stare deplorabilă la „ izolare” într-o secție a spitalului Hd.-

- ca să nu mai vorbim de dramatica implicare în așa zisa revoluție din 1989 piatra sa de încercare – sisifică ! – l-au împuns în zona tulbure a demenței rebele, de tip agresiv, a mortificării, etc.

Iată eșantioane din poezia sa din anii 1981, în acea anchetă despre condiția scriitorului din Provincie (Almanahul revistei Tribuna) - în literatura acelei perioade cvasi- totalitare; autocenzura perfidei perioade nu funcționează aici, textul este o sinistră „ foaie de auto- observație clinică” a unui poet cult, printre altele traducător al lui Reverdy, sau Tagore (prin intermediara cu Ileana Hoge, etc) .

„ Meduze uriașe se tîrăsc printre arbori
Polipi cu tentacule abia demineralizate
Păsări bezmetice își rup aripile și sternul
De crengi carbonizate într-un val de cenușă
Înecăcioasă – omul cu părul de iod și sulf
Trece prăbușit în propria-i cădere de
Narcis descărnat...”

(Obsesia principală este cras- viscerală, coșmarescă, așa cum am remarcat și la A.E. Baconsky, în „ Cadavre în vid” .., sau la Valeriu Bîrgău (Apolalipsa lui Valeriu, sau

ultimul volum înainte de moarte) – halucinant „ reportaj al morții” , radiografiat în spital...) asta ca să mă refer doar la cazuri relevante în acest sens) . Dacă în citatul de mai sus, autorul descrie un univers psihic paranoidic, terifiant, al descompunerii structurii psihice și carnale- mai jos avem o mostră de auto- observație mecanică, dicteu, a unei alte obsesii, cea erotomaniacă :

„ femei însingurate vorbesc cu încheietura mormintelor
(*teribil vers prin frumusețea lui delirantă, subl n*)

„ ca niște absențe disperate le vezi cîntînd pe alei...

Limbi de foc asediază insul (...)

Plînge solemn un zeu „ ...

Iubito, iată paradisul meu ,...

(*Infanta poetă de doar 12 ani, Olga Ștefan, avea să preia imaginea „ mormîntului dintre picioare” , în percepție desigur feminină, probabil doar prin simptomatologia imaginii, sau cum zice psihologista –poetă italiancă Maria Teresa Liuzzo, „ autopsia imaginii”) ...*

Identificarea cu Justițiarul, cu socialul în care „ zeul” se simte „ asediat”, a fost premonițională pentru „ piatra de încercare” cum spuneam, a acestui ploieștean stabilit în anii stalinismului exaltat, la Hunedoara...Luptele pseudo- cenacliere, specifice „ muncitorismului” și apoi ceaușismului (Iv. M. a fost inclus în monstruosul volum Omagiu, ceea ce apoi l-a afectat în surdina, am numit implicarea sa în lovitura din 1989 și de după, adică îl mocirla politicii „ emanate”, dsa ajungând „ președinte de onoare al revoluționarilor din Hunedoara”, răsplătit penibil cu unele drepturi) . Notez că în „ era de aur” ,...a publicat două romane de tip policer (recte milicer), la editura Militară, ceea ce era foarte profitabil pe atunci, prin tiraje, așa cum și alți scriitori din zonă au înțeles și făcut : Gligor Hașa, Valeriu Bîrgău, Neculai Chirica) ...
Ce anume mai popula o astfel de poezie psihedelistă, pseudo- catarsică ?

„ spaimă și lucire iubita mea...”

Ceara marmorei lavă înghite statuile prin aer

Apar catalige

Cu aripi de păsări mandibule dințate

Pasc nervii luminii(superb vers, subl. n!)

La Iv. M. imageria și bestiarul iau proporții apocaliptice :

„ Ne exilăm în vacarm așteptăm

Trîmbița să sune pe buza îngerului

Spaimă și lucire iubirea

Care să mă salveze din lazaretul secolului meu” ..

Așadar subînțelegem psihanalitic..., aluzia la leproșii lui Graham Green, din romanul en vogue atunci, „ Un caz de automutilare” ..

În fine, identificabil ca profetic sieși, este și următorul citat :

„ lumînări prelungi lucrează la pedestalul
Statuii mele, sub buza (iarăși obsesia... erogenică a buzelor, n)
de abis a absenței” ...

L-am cunoscut pe acest talentat poet- ca și romancier de miliceruri „ eroice”, - și am înțeles oarecum de deoparte, chinul unei astfel de creații, refulatorii- defulatorii. Că în final...nu i s-a înălțat statuie pentru „ merite revoluționare”, rămâne în seama ...edililor și a „ adevărilor revoluției” din nenorocitul veac ce a marcat și astfel, tragedia, în fond, existențială, altfel față de, pare exemple, a unui bard de tipul Adrian Păunescu...Prietenia dlui Iv. M cu prima soție a lui A.P. , Constanța Buzea, cum și cu a șefului ei de la România Literară, „ concitadinul lui IV.M – dl N. Manolescu,

Sunt pentru retrospectiva „ istoriei literare” eventual mai cinstite,..relevante pentru cine vrea adevărul...Despre viața dar și moartea scriitorului...implicat...

Reductiv, tragem amara concluzie a „ destinului asumat” astfel, citându-l pe Manolescu, care îmi răspundea apelului meu de a mi se face, în fine, dreptate privitor la hărțuielile securității din acei ani,...” Deh, domnule Evu, ce-și face omul cu mâna lui”....Pentru acest gest de „ neutralitate” justițiară, pentru mine, dl N.M. s-a descalificat iremediabil, așa cum avea să –și „ înalțe pe soclu statuia” Istoriei Literaturii nu demult editată , de opulentă și discriminatorie atitudine ...morală...Colateral, ne vine în minte cetățeanul (turmentat de „ istorie”) al lui Caragiale, Candiano Popescu, cu a sa „ Republică de la Ploiești”...

Cititorii, care – cum, să-i ierte, dar eu nu am voie să uit.

Ion Barbu

Adaggio:

Memoria se impregnează în nisipul de clespidră al vieții noastre.. Memoria uneori este o hidră, sau o Meduza Gorgona...

Mircea TARCEA

Întâlnire neobișnuită

Străzile orașului păreau poleite în aur în bătaia soarelui care strălucea în amiaza zilei. Lumea se mișca grăbită pe străzi parcă era împinsă de o forță nevăzută, de forța soarelui. Pășeam alături de ea copleșit de gânduri și pașii îmi cădeau unul după altul mai mult mecanic. Se părea ca în jurul meu nu era nimic doar razele lucitoare ale soarelui. Mă îndreptam undeva, nu mai știam unde, dar iată ca lângă pasul meu zvârlit era să lovesc o păsărică care nu se încumeta să mă ocolească. Am rămas surprins de curajul ei. Dar ce curaj? Nici un instinct nu-i dicta să-și ridice aripioarele, dezmeticirea era a mea, sub talpa papucului am acoperit firimiturile de pâine care o atrăgeau. Era așa de flămândă încât foamea i-a paralizat instinctul de frică și apărare. M-am oprit și ea a început să ciugulească hrana împrăștiată pe caldarâm. Stăteam alături ca două cunoștințe vechi: foamea, acest bestial dușman pe care l-am cunoscut și eu în viață. Doamne câtă asemănare. Lipseau doar gratiile, urletele gardienilor sau sârma ghimpată. Foamea unei păsărele în libertate e tot foame. Mi-am ținut privirea asupra ei, care ciugulea de zor, de spaimă să nu o alung. Era blândă și prietenoasă. O comuniune de gânduri se realiza între noi ca între doi partizani ale aceleiași situații. Da, îmi aminteam firimiturile de altă dată, pe care le strângeam în palme spre a nu se risipi. Aburul unui terci care doar ne încălzea, sau mirosul hârdăului aburind din care ni se dădea acel polonic de zeamă leșetică cu urme de zarzavat. Of Doamne! Treceau și pe lângă noi spaimile zilei care nu ne mai impresionau, și știu că era frig, foarte frig, obrajii ne erau fără culoare, ochii adânciți în orbite, dar nu mai tremuram, nu ne mai durea nimic. Simțeam un val de căldură care venea de la camarazi și care ne încălzea sufletul. Un curaj de a fi care venea din rugile noastre către Dumnezeu și o speranță că totul se va sfârși într-o zi.

Și toate aceste gânduri, în acele clipe când un fâlfâit ușor de aripi îmi trecea pe lângă tâmples. Vrăbiuța își luase zborul ridicându-se spre înaltul văzduhului, lăsându-mă cu amintirile stârnite de foamea ei. Lumea trecea grăbită. Se spulberase totul ca un vis. Da, alături de mine era o vrăbiuța flămândă.

Foamea care ne unește pe toți.

* autorul hunedorean este președinte al Foștilor Deținuți Politici din România, octogenar, și care a suferit ani grei de detenției în închisorile comuniste și în lagărele de muncă.

Telepatie reminiscentă? ...

Cineva, la capătul nopții, este în suferință...Trepidează în eter miliarde de vibrații, amintește-ți de Efectul fluture...Scrie cuvântul cheie „efectul fluture” pe google și vei avea a medita...

*

Nu resimțim, pe undele ultracurte ale câmpurilor energetice, doar efectul propriilor noastre zbateri, ci percepem (insesibilie ca atare) – și alte impulsuri... Sunte bio-interconectați...

A redescoperi „ america”

O, dacă am lua în considerație doar o miime din câte avem în memorie, câte valori am asimilat, câte genii ne-au modelat sau ne-au tulburat..., nu am mai avea acest impuls rămas misterios, de a descoperi noi înșine ce ? America ! Mă refer la omul care scrie, care accede spre operă.

Diagnoze ...

Se spune că dacii aveau știința străveche, a cauzalității bolii, anume în sfera sufletului...Și că marii preoți, dacă vreți sacerdoții „ barbarilor”, inițiații, ca veritabil psihologi, vindecau întâi cauza, apoi efectul...(Durante causa, durant efectus, lat)...Numai că fără a înțelege, diagnostica efectul, nu ai cum să cunoști și să acționezi asupra cauzei...

„Ca vindecările, dinspre margini înspre centru”

...(vers al meu din 1980)...Adică invers, a străbate calea invers, așa cum ai merge spre origine, în timp, adică a inversa virtual Timpul, (durata vieții) sau, exagerând metaforic, a se întoarce râul, curgerea, la izvoare...Dar poți înțelege asta și bând din ulcior...

Anno Domini 2010 ...

Pe gara Hunedoarei, „dezafectată” acum, străjuie ca o ciuhă chioară steaua roșie în cinci colțuri a lui Stalin, leit kremlineză. După 21 de ani, imeni nu a doborât-o, pe motiv că ...ar compromite turnul...Măcar la Casa de cultură, tot pe atunci clădită, în stil sovietic, însemnele sovietice de pe capiteluri au fost re-placate cu marmură... Dar gara este un fel de muzeu improvizat, al perioadei sovietizării via Kiev- Chișinău-Suceava- Cluj- Hunedoara- Valea Jiului, cu bifurcația Simeria- Timișoara ! Bancul celro de la Trenul Foamei ...era „ Sîrma, molodveni!” : moldovenii strămutați cu sate-ntregi, veneau la Combinatul hunedorean și în Valea Jiului (coscari, furnaliști, șantieriști, holoangări, șamotori, mineri... etc) – în vagoane deschise, de marfă; câtorva, pe traseu, sîrmele electrice de CFR le-a retezat gâtul ! Nu voi uita niciodată crimele, pentru mai nimic, violurile....Ori acel „ eșantion” de curve aduse la „

reeducare” și chiar căsătorite unele cu „ tovarășii bărbați” – din bordelurile din București... Una mi-a fost profesoară de fizică la Grupul școlar...

Atunci au venit aici, pentru „ documentare” (am fost colegi de cenaclu la Clubul sindicatelor..., nume ca Nicuță Tănase, Vasile Nicorovici, Mircea Neagu, Mircea Tuță, Iosif Lupulescu, Vasile Pop, Dita Matta, eruditul Otto Stark, dar și Richard Wagner (soțul Hertei Muler, premiata Nobel recent...), dar și tragicul nostru „ castelan” Dan Constantinescu – Nicora, ulterior mort în exil în Germania....și a venit de la Ploiești tânărul jurist Iv Martinovici, cel ce avea să fie, în 1989...președintele CMPUN – al ...revoluționarilor lui Iliescu et Brucan, gen Militaru, Petre Roman ș.c.l. ...În interior, fresce pictate de tovarășii sovietici pe banii muncitorimii anilor 50-60, reprezintă erosimul oțelarilor și furnaliștilor, o alta un picn-nic la pădurea Chizid, de Unu Mai, țărani cu armonici sovietice, îmbrăcați în ii și fote mai mult ucrainiene (Krivoi Rog era rezervorul de minereuri pentru furnale, iar apoi tovarășul evreu-rus ing. Blooming, patronul laminoarelor.... PS . Sus, prin munții cei Ruscani..., răsar vilele capitaliștilor emanați, ca ciupercile, unele au chiar adăoposturi pumbuite... Fostele stațiuni de odihnă în weekend, ale sindicatelor siderurgiste, miniere și de construcții...sunt în paragini, le concurează uriașe vilae rromane, unele sunt ale lui Videanu, altele ale celor de la Marmosim, altele în inventarul falimentar al concernului indo- englez Mittal...Voila, *c'est la histoire* „ ! În anno Domini 2010...mici stațiuni de vile proprii, unele cu debarcadere, insolente suie pe Văile Ruscăi... Țărani din zonă, și minerii din zonele prăbușite industrial, au luat calea altor zări, unii chiar în America, Irlanda, Spania...

Securiști bătrâni, longevivi, careva activiști, careva milițiști, „ oameni politici”, bătrâni sui nepoți ai „ eroicelor vremi” ,pe aiurea chiar „ restituio in integrum”, ca nepotul celebrului ministru dejist- grozist Zăroni: un nepot ex- general de securitate dejist, are proprietate în Nădăștia de Sus.... Ca el sunt mii de „ moștenitori”, care-i problema ? A venit ....democrația...Mostră de autocenzură remininiscentă : „ despre încă vii numai bine”, temător cititorule...

O, tempora, o mores ! Dasfidania, keloveci !

Apocalipsa – pentru cei bogăți- se amână? Colo-n dealul Cinciș, o cruce uriașă din fonta ultimului furnal, cu nume de popi și activiști bătuți în metal drept ctitori, suie oarbă la cerurile....justiției istoriei...Pe doliul stinselor sate înncate sub lacul de acumulare, face spume cu ighemonikon, parabola troglodirii saaducheice, iar în lac sunt braconăți pești moșntri, uriași, hidoși, hrăniți de măruntaiele patronilor și chiohlanurile cu manele ale îmbogățiților „ revoluției”...În satul cărbunarilor d'antan, abandonat la 200 de ani..., sus, la Curpen, am văzut turme de mistreți cum ară mormintele aproape netezite, printre crucile de stejar, doborâte pe orizontala metafizicii de gropi comune, ca într-un Cimitir Ne-vesel, al niciunei Sapiențe...Nimic din acestea nu este invenție, ci doar o insomnie oarecare...În vechea biserică, prin 1997, pe pereți, erau grafitti cu dame goale, portrete ale lui Ceaușescu, sticle goale de wiskey, pepsi- cola...La ușa bisericii, un mormânt pe care scria ceva despre un localnic de pin anii 50, „ mort în războiul de reîntregire a Neamului, în luptele de peste Prut” ...Acolo, printre spinii înfloriți, am făcut o fotografie, pe care am pus-o pe coperta cărții „ Tresărirea Focului” ...Cine mă vede, crede că sunt în rai...

*

Toată pegra asta de mogâldețe este stocată, vai, în abatajele capului meu, încă pe umeri...

Atunci, cândva demult, pentru copilul de nici 10 ani, a învățat cu sila limba rusă a echivalat cu un viol psihic, așa cum asta a însemnat pentru generații întregi ce aveau să treacă dintr-o dictatură străină, în alte două, autohtone...

*

Anatol E Baconsky a murit dramatic, între cele nouă personalități ale culturii, la cutremurul din apocalipticul 4 Martie 1977, la București... A fost un mare poet...Cred că s-a mântuit de păcatele tinereții proletcultiste și prosovietice, cu pare-se ultima lui carte, „Cadavre în vid”...Cartea a revelației negre, o carte a morților ...A scris-o în Germania, pare-se și a reușit să o editeze în 1969, ajun al scurtei „liberalizări” de tip pervers, ceaușiste....Așa zisul „obsedant deceniu”, a fost de fapt o perfidă temă de ros pentru credulii și duplicitarii veroși ai vremii, coordonate de „sinteziștii” celor ce aveau să fie înregimentați sub girul „Sinteze”, al macabrului Dumitru Popescu- Dumnezeu (un Goebels roșu) – și al Suzanei Gîdea...

Un an mai târziu aveam să debutez la „Facla” (prin concurs, 317 candidați la „gloria” unui prim volum, și mai apoi la „Cartea Românească” a lui Marin Preda (red. carte Mircea Ciobanu) ... Dezghețul avea să se transforme apoi într-o și mai perfidă cenzură : autocenzura!

Dan Deșliu s-a sinucis, aruncându-se-n Marea Neagră, ca un laș descendent din Ovidiu..

*

Cei morți la cutremurul din 77 au fost : Anatol E. Baconsky (actualul ministru de externe în gbernia Boc- Băsescu îi este descendent ?) ...Savin Bratu, Daniela Caurea, Mihai Gafița, Virgil Gheorghiu, Al. Ivasiuc, Mihai Petroveanu, Veronica Porumbacu și N. Ștefănescu.. Dumnezeu să-i ierte.

Anatomie profetică Fruntea pitecantropului ...

Iată ce scrie întru mântuire A.E. Baconsy, la 1969, genial...profetic ?

*

Tuturor celor ce n-au fost/ li se vor înălța statui, celor ce sînt/li se va pune un NU înainte/

Și adjectivivele căzînd vor încerca mereu să-mpodobească/ fruntea pitecantropului” ...(Anatomie profetică, pag. 9).

*

Statuile cîinilor caută urma/ falselor glorii- statuile cîinilor/ devorează, noaptea/ stafii de tirani (Bestiar).

*

Și lanțurile sună pe lespezi, sună mereu/ alte mîini, altele glezne, alte destine/ jumătate roșu, jumătate negru/ jumătate de om / călare pe jumătate de iepure șchiop”...(id.)î

(Acest halucinant titlu îl inspirase și pe așa pseudonumitul Florin Mugur, de la

Cartea Românoasă în vremea PRIGOANEI LUI Marin Preda și Ion Caraion...)

*

O, zeu al hienelor, dă-ne legi noi/ milostivește-te pururi de stelele noastre/ coboară-ți în lucruri/ duhul tău fetid! Dă-i fiecărui lucru/ multe, multe nenumprate cadavre”!

*

O, dați-mi piei de animale și cai primitiv/ și-o bandă de impostori decăzuți ca să-mi pot întocmi o armată/ ceasul demult a sunat și protagonistul a uitat să învie/ și împărații îmbătrânesc nedetronați, dați-mi piei de animale/ un regat pentru o piele de cal ! „(Pseduo- odoacru).

*

O, dați-ne mici biografii pe măsură/ să putem viermuri din plin/ să putem cânta micul nostru/ revirement iluzoriu/ o mulțime mărunță, o pulbere(diseminare de gnomi(și cronicilem bolnave de leptă/ de pe acum își constituie/ filele lor descărnate”...

UN MARE POET ADEVĂRAT, da ! Merita un Nobel de la Tatăl Dinamitei și al Recunoașterii mondiale. Mon Dieu !

*

Prin aceea că ...

Doamne, istoria !

Doamne, ia de la mine

Destinul acesta – și dacă

nu-mi poți hărăzi/ altă soartă/

dă-mi o moarte înaltă, cotropitoare/

sălbatică/ mai mare decât

viața dușmanilor mei !

(Psalm negru, pag. 60).

Apocalipsa tutuor, de care se tem mulțimile este totuși una fractalică....apocalipsa fiecăruia, nu-i așa ?

A.E.B.a murit la cutremur, a avut o moarte mai înaltă ca viața altora. Poate urmașii săi vor guverna, vor restaura, vor etc...

„ Apusul Magic, fiecare-n iarnă

Strigându-și falsul nume

În timp ce ruginește

Pe vechi blazoane,

Cel adevărat”...

...să nu te apveri

Drumul cel din urmă

Nu mai rănește...

*

„ mașini aberante

Îți vor reproduce destinul.

**Unde, unde ?
Într-o țară încrucișată
Într-o oblică țară
Într-o țară în care urmașii
Nu vor mai naște predecesori...”**

Deoarece :

**„ Îngerul a strigat în orașele prăbușite
Strigătul lui s-a pietrificat,
Obeliscul adoarme
E timpul schimbării la față și-al înălțării
În întunerci se profilează
Trădătorul și cel trădat” ...**

**Teodor BACONSCHI
..... *BOCdasprosti* !?!**

(fost ambasador după 2000, la Vatican, Lisabona și Paris. Actual ministru de Externe, guv. Boc 4). Prognozat de dl Băsescu va posibil viitor președinte al României...(TVR1, oct. 2010).

Diagnostic ...

„ Am ajuns atât de jos și de josnici nu doar din cauza altora: impostori, interlopi, strecurați în politică, mari corupți, analfabeți cu tupeu, ființe dedicate violenței, neciopliți, idioți utili, mercenari. Vina e și a noastră: persoane educate, intelectuali, specialiști, profesioniști din toate domeniile (...) Oriunde ne-am întoarce (...) dăm peste figuri singuratic, incapabile să se unească, să acționeze împreună, să-și asume, dincolo de agenda proprie, orizontul comunitar”.

Osteologie et de (in)finitudine

lui Laurian Stănescu

Nov. 2010> Apropos de marșul lui **Laurian Stănescu**, la Tg Jiu, sub genericul Brâncuși... și pledoarie pentru reptarierea osemintelor lui Brâncuși. La Tg Jiu, orașul lui Brâncuși, Gazeta de Sud scrie că au fost prezenți 4 (patru), oameni. Azi, la Deva, Stănescu repetă acțiunea,...un grup de mobilizați, ...parcurg traseul spre Galeriile Forma, unde vor fi ceva spiciuri, inevitabil patetice, triste..., apoi poetul bucureștean își va lansa cele două cărți de poezie...

Apelat de domnia sa, ca să i le prezint, o voi face. Sunt două cărți excepționale, Laurian e un poet autentic, dar mă voi limita la acest gest, fără a participa la ținta „ marșului”.. Sufăr de caludicație, mă dor oasele picioarelor, ca și ale Capului !

Nu din vina lui, marșul a devenit ceva singuratic, ceva eroic pentru el, rușinos pentru Absenți... a eșuat și la Hațeg, iar in diferența este generală, a instituțiilor,

edililor și majorității „oamenilor de cultură”...Retorica „societății civile”, „dacismului”, „valoapelor naționale” etc. – este la fel de desuetă, de vidată de substanță, ca întreaga stare a „națiunii”, de care prezidentul nici măcar nu mai pomenește, așa, de agendă proprie...

Ar fi multe de spus, dar...mai multe de tăcut...

Totuși ...dragă Laurian... ar trebui să repatriem Chipul lui Burebista, Capul lui Decebal,... osemintele Osuarului Metafizic și mausoleele delirului multi-secular..., ale unor zeci de mii (!) de martiri ai istoriei..., munții de oseminte din gropile comune,...capetele decapitațiilor Neamului... Brâncoveanu, Bălcescu, iar mai recent, oasele Împușcaților din Decembrie 1989... și un nesfârșit convoi de Umbre care bântuie în acest dantesc sau Bermudas Triangle Căzut, teluric, vampiric, amnezic...

Oasele lui Brâncuși ....

Ca să mă rezum la atât, mă refugiez în metaforă și îți (vă zic): de fapt, dragii mei, osemintele lui Brâncuși sunt în parte acasă, în parte pe alte meridiane, patrimonizate de cei cu mai mulți bani și alte cele...OSEMINTELE LUI BRÂNCUȘI sunt OPERELE LUI, salvate sau înstrăinate...Capul său este Poarta Sărutului, Sanctuarul Îngândurării noastre este Masa Tăcerii, Paserea Măiastră ne este Finix-ul, ...iar sensul demnității sale este Coloana Infinitului...Prin anii stalinismului, tovarășii de la UTC Tg Jiu a înneecat în Jiu, cu buldozerul sovietic..., o parte din opera lui în piatră...Partea asta de „oseminte” nu a fost recuperată, pare-se, iar Puterile uită mereu, darmita ...societatea civilă?! Atât avem în Patrie : un sanctuar devastat, ca Mese ale Tăcerii, ale Cinei de Taină și a Trădării...O știre a zilei: Adrian Păunescu este într-o „stare critică, dar stabilă”.. Se citește la TV un poem dictat de el din spital ! Stranie sintagmă, nu ? Absolut terifiant poemul ! După cohortele de sfinți ai închisorilor.... avem un stadiu de sfinți ai spitalelor...

Osuare

La noi ...geniile se bat în capete ca inorogii, alții ca berbecii, de ...răsună valea...Iar stihiiile lor se bat și post-mortem. Este un stigmat ovidian, al expilului prin

extensie, în interior? Oasele mari înghit în subpământ oscioarele mici,...

Ventrilocii, măscăricii, pitecantropii (lui Baconski?) rinocerii and cântărețele chele (ale lui Ionescu) suicidarii cu încetinitorul(...) lătrăii..., într-o urzeală nemai-isprăvită de retorici divergente, dușmănoase, chiar și trecătoarele laude se convertesc în uri vampirice, de vraje, de ospăți al mistreților în delirul fără sfârșit, sau mocnind în mortificările pseudo- sfinților „ neamului”.Iar ceea ce pare o constantă (infim variabilă...) – imediat ce mor, sunt recunocuți, glorificați cu fariseism, canonizați, cu un fel de ușurare sado- massochistă că unii au eliberat locul, ca să-l preia alții. Pe spectrul îngroșat al acestei dimensiuni...este mistificarea, sinistrele evocări mausoleice, iar asta nu doar la scriitori, pictori, muzicieni, folcoriști, ci și la politic, mai ales la politici....Ca și cum disputa este între Tronuri, entități paranormale, toate în acest intramuros al unui dantesc amestecat : paradis- purgatoriu- infern...

ARHEOFIINȚA

1. Fragment de figurină din lut ars, descoperită 2. Vas cu figurină Muzeul Banatului, de cca. 7000 de ani(!) de autor, în Valea Nandruului (cca. 4000 de ani). Costumul este incredibil, amintind de un combinezon cu fermoar (!?)

Labortatorul lui Dumnezeu și Omul actual ...

Conform bibliei, omul ar fi fost creat de Elohim cam acum cinci mii de ani...În stratele planetei avem uriașe depozite dezvelite care arată un timp incomparabil mai îndelung, ca să nu mai vorbim de probe ale existenței saurienilor și ale unor specii de uriași, există schelete intacte, despre ei existând mituri pe tot pământul, unele probabil de multe milioane de ani, însă care nu fac obiectul prea multor comentarii în religii. Cum- necum, uriașii sunt pomeniți în V.Testament, doar că ei sunt semnați a fi prezenți în acel timp biblic adică în istoria poporului evreu și altor popoare din zonă..

E neclar și prin faptul că ei au existat în timpuri mai recente,..devreme ce biblia scrie (în Genesa) – că ei, „ fiii cerului, au fost distruși de către Elohim prin potopul cel mare. Poate că unii au supraviețuit o vreme, sau poate că acei Yeti, sau Omul

Zăpezilor, din Nordul Europei, din arealul Caucazian- Carpatic- Danubiano-Pontic,...din Pamir, Himalaia, Platourile amerindiene, Anzi,etc, din China, Statele Unite etc.- vor fi niște rude decăzute ale lor ?

*

Cele mai vechi hominide cunoscute la începutul acestui mileniu trei, au fost descoperite în actuala Etiopie, Africa fiind evident leagănul omenirii. Chiar despre Adam sunt ipoteze că ar fi fost „ omul roșu”, o rasă cu aparență roșie, dar și unele care spun că ar fi fost de rasă neagră, iar alții spun că el ar fi fost de fapt...uriaș....Asta ar însemna că specia umană ar proveni genomic dintr-un ...mutant hibrid evocat de tradiția mitologică ...din descendența „ vinovată „ genetic, prin amestecare între Fiii Cerului (îngerii căzuți) și femela umană....Cât despre compatibilitatea de proporție (strict biologică), sunt și aici dispute...Suntem în terenul Memoriei istorie, iar această memorie pare prea greu de stabilit pentru omul actual, cu durată de viață cenzurată din ordin divin (geneticienii?).

*

În Tanzania, așadar, s-au descoperit (la Laetoli), schelete de peste 3,5 milioane de ani. Cel puțin două au fost cercetate au avut mersul biped, seamănă mult cu omul actual.

Ele aveau capacitatea craniană mică.

(**Surse Skelton R.R. , Mc Henry, Drawkson, Phylogenetics analisys of early hominids, 1986, London, etc).**

*

În erele geologie mai mult sau mai puțin simultan (pe terra), au fost câteva tentative de umanizare, care aparțin evoluționismului ca fenomen legic planetar. Unul enorm de greoi, de lent, însă există ipoteza că au fost intervenții de mutație, de ameliorare, de accelerare a selecției, așadar interferențe ale teoriei creaționiste cu cea evoluționistă.Sau a existat o singură specie polimorfă genetic și implant morfologic?Homo neanderthalis a fost o ramură mai bine dezvoltată (inclusiv cranian) – dar se pare să s-a stins Ultimele vestigii existând undeva în Peninsula Iberică (Spania de azi). Sunt și opinii că între el și Homo sapiens sapiens (butucul ramurii actuale) – au existat încrucișări...Nu se știe de unde au venit cei din Sapiens, nici când s-au format.

*

Specia este apreciată cam la 25- 30 de milioane de ani. Cât despre maimuțe...savanți ca A.C. Wilson, au cercetat ADN-ul mitocondrial (Eva mitocondrială, n) – al omului și al marilor maimuțe ...După el, maimuțele au avut inițial o locomoție bipedă, dar au revenit la cea patrupedă... DECI NU OMUL descinde din maimuță, ci MAIMUȚA DIN OM!

„ Dacă eliminăm hazardul, suntem obligați să acceptăm intervenția unui Creator” a considerat R. Chavin (19985)...Sau poate acel creator a fost un fel de genetician din cosmos(...), care a intervenit genetic pentru a accelera evoluția și a o perfecționa cu scopul progresului animalului inteligent ASTFEL OPTIMIZAT, nu este exclus prin operațiuni ciclice, repetate ?

*

Evoluția arată forme mereu mai complexe și, implicit, mai bine adaptate, sugerând că

transformarea speciilor a fost ORIENTATĂ...Ceva ne spune că aici este adevărul nostru.

Astfel, evoluția are un SENS.

*

Este cert că prin cultură, pe capacitatea de a gândi abstract, ne-am desprins de restul animalelor. Frecvența genelor este condiționată de migrații (mișcări ciclice, determinate de varii motive globale) –ca și de tipul de căsătorii. Acolo i s-a impus omului a avea niște reguli, care să garanteze calitatea genelor, compatibilitatea lor, pentru descendenți...Omul s-a împerecheat și cu alte animale, există dovezi în tăblițele din Sumer și în alte locuri, precum și în tradiția orală străveche. Au rezultat monștri, de unde o uriașă demonologie. Riscurile au fost dintotdeauna endemice, bolile și degenerescența genomică fiind explicabile astfel. Incestul, căsătoriile între frați, sau rude apropiate, au fus întotdeauna la deviații, așa cum arată și azi studiile din domeniu. Am cunoscut un cercetător din domenii, care a făcut un studiu foarte tulburător în Ținutul Pădurenilor (Hunedoara), unde locuitorii sunt izolați pe dealuri, iar frecvența, din vitregia condițiilor istorice,- a relațiilor sexuale între rude apropiate, a avut ca efecte boli specifice, endemice, îndeosebi de tulburări endocrine..

*

„ Întâmplarea e pură, dar destinul nu este întâmplător....Poate că și întâmplarea este supusă unor constrângeri”, scria C. Maximilian.

*

De meditat: „ Selecția a eliminat genele care favorizează altruismul...Altruismul duce la sacrificiu de sine. Însă spiritul de cooperare este o parte a succesului evolutiv.... Chiar și performanțele reproductive (în sexualitate) – sunt puternic determinate de comportamentul de acest tip. Or religia creștină despre aceasta vorbește, când afirmă legea iubirii de semen, ca esențială, ordonată de Creator ...În totul, creștinismul conservă și alegorizează un fel de psihologie pe termen nelimitat, pentru omenire... Dar și alte religii, ale altor reformatori: Akenaton, Moise, Isus, Mahomed, etc.

*

Nu vom ști niciodată câte și ce fel de evenimente au precedat sute de milioane de ani omenirea....Dacă acum 40 de milioane de ani...planeta era (din nou?) aproape goală, se consideră că erau cam 500. 000 de oameni. Acum 12 milioane erau cam 5- 8 milioane ...apoi a crescut la 50 de milioane, cam acum 7000 de ani, când, pare-se reîncepe existența speciei din care descindem, în Mesopotamia și alte zone, unele chiar mai vechi, eventual Hiperborea.... În anul „ recent” 1000 existau pe pământ cca. 300 milioane . În acel timp, ei nu locuiau decât foarte puțini în zonele de ai Oceania, America, sau erau unele ramuri în estinție, aceste zone fiind atractive pentru îndrăzneții care ajungeau acolo și cucereau: dramatic, dar pare-se și ca factor de „ salt” istoric...Se știe cum chiar religia cuceritorilor a colaborat cu „ sabia” conquistadorilor la aceasta.

*

Se consideră matematic că dacă ritmul va continua....într-un secol, planeta va avea cca. 40 de miliarde de oameni! În 1975 erau cca.4 miliarde, în 1978 erau deja 5

miliarde...iar în 2010 sunt aproape 7 miliarde ! Când eram elev, în anii 50, citeam în ascuns cartea lui Matlhus, interzic de cenzura bolșevico- comunistă...Teoria sa pare a reveni alarmant în zilele noastre, ca una logică, științifică. . Desigur, nimeni nu extrage prin rațiune normală, eventuale „ soluții” de ameliorare a acestui progres aritmetic, ...însă pare-se însăși Natura (globală) – este în alertă, vis-a-vis de capacitatea de a ne hrăni, dar și aceea de a ne distruge propriul mediu, laboratorul lui Dumnezeu...

ISIS

Semnul lunii era pe capul tulburătoarei zeițe Isis, ea fiind considerată un fel de fecioară- mamă a omenirii.... Globul lunar semnifică ceea ce protodacii și mitologia română a fost numit „ sora soarelui”, sau simbolul feminin față de cel masculin, al Soarelui....Numai că există teorii care susțin că Luna s-ar fi rupt cândva din planeta noastră, așa că ar fi mai potrivită a fi considerată simbolic, sora Pământului. Influența ei mareică asupra planetei este o dovadă oricum interpretabilă și astfel, dar și strict științific.Isis este prezentă și pe tăblițele de lut ars din Sumer ale regelui Asurbanibal, datate în mileniul...IV înaintea erei noastre. Ar putea fi, în noua viziune a savanților actuali (Zecharia Sitchin) – aceeași cu Mamit, Mama omenirii....Sincretismele globale, în diferite civilizații, au pierdut cu totul adevărul ei, ca și ai enigmaticilor Anunaki, fiii lui Anu, zeitatea supremă și Geneticianul care ar fi creat oamenii.

Dacii și astronomii (Deceneu, Marele Preot) -de la Sarmizegetusa Regală din Munții Orăștiei- popate și din alte locuri,- adorau Luna, sub semnul ocrotitor al zeiței lor, Bendis -corespondenta de mai târziu a Artemisei- la greci, și a Diane, la romani, conform lui Iordanes.Mi se pare stranie asemănarea fonetică, cel puțin, dintre ISIS și

ISUS ...

Ca și altele, între care conceptul religios de „ isihasm „, Isaia, Iehosua (Joshua) ș.a. Dar poate că este doar o întâmplare

Jurnal diurn, jurnal nocturn ...

Acolo, în primele însemnări intime, de jurnal, în încredințarea juvenilă unui fragil caiet dictando, școlăresc, de consemnări, începe poate seminița scrisului literar, să-i spunem seminițariu...Acolo începe mereu călătoria, experimentul estetic al memoriei fugare..., sinceritatea cu hlamidă metaforică, harică... Fie darul primit! Dar din Har se face.Nervii furtunilor mentale, ca niște viespi, ori libelule, sau stoluri iscoscele de cocori, ibiși sau vulturi ce *scrutează* nadirul din zare, latent...Trebuie doar intuiția înnăscută, apoi cultivarea: din rosa canina, din floarea de rug, aproape spori un trandafir englezesc. M-am deducit la caiete – jurnale încă din anii dintâi ai școlii. Nu m-am trădat nici la bătrânețe. Dincolo de cărțile esențiale – pentru mine, ce mi-au venit cumva magic în cale,...am căutat mereu să cunosc și biografiile autorilor...Unii încă trăiau, alții pleaseră...

A pătrunde în sinele celui gândit..., este a avea șansa de a face punți și în sinele colectiv, sau subconștientul colectiv, depinde... Insațiabil dor de comunicare, de se poate elevată, de se poate alegorică, de „ Codex aurea” al unei inimi, al unei *îngândurări- înminunări*, al unei durate...I-am spus „ dorul de noi înșine”. Stăm sub zodii, sub stele, sub dezordini ca par să refacă echilibrul cel mare, fractalic? Recalibrări, așadar ?

Când eram prunc, mă cățăram în Marele Cireș al bunicilor, și mă înminunam de puzderia cerului înstelat. Vedeam vrăjit ceea ce lampa cu petrol, apoi becul electric, îmi ascundea. Vedeam același cer pe care l-au contemplat prin milenii acei oameni de prin Munți, ca purceii acelei Scroafe gigant din poezia unui poet supraréalist francez, i-am uitat numele.. morții freatic...,morții-de-tot, care nu mai sunt nici pulbere, nici vânt: oamenii substelari, cei sublunari, necum cei apollinici, ori cei ai lui Akenathon...La ce bun înțelepciunea dacă nu te înfrunți tu însuși din ea ? Păi...empatia, pe care am numit-o divină,...ea mă arde, ea mă face să păstrez patima asta de a face însemnări, de a prefigura eventuale poeme.Trăiesc, încă trăiesc !, într-o lume care cât va mai fi, magică va fi, ne este. Prin aceea că simțim magic lumea. Și o reușim de magie, prin melos, prin reminiscentele matramice ale divinațiilor , prin sincretismele dintre păgânism (religia Naturii) și cele post- creștine, ba latinești, ba slavonice....

*

Cui anume scriem, dacă nu nouă înșine, sinelui nostru? Ce punți magice se fac, ce conexiuni, cum cele neuronice? Am regăsit jurnale, am pierdut jurnale. Au rămas poeme, sau pagini fragmentarium,ecouri, umbre, ecouri de umbre. Și uimirile, mirările că la acei ani scriam, gândeam „ așa ceva”...Uneori în eroare, alteori în urzeala aceea mistică, a propriului eu. Oare a fi în interiorul imaginației, este da fapt a fi în ...infinitele mic?

O lume ce se repetă, altfel, dar aceeași. Cu acutele actuale, aleunei grandori agonice, cu spaime și nerăbdări, cu scânteieri de nebunie...Factorul de risc, domnule

doctor,...este chiar Viața. Unde să te refugiezi, decât în interior, ca-n peștera epifanică?

*

Dar a uita este a te mortifica, a te usca ascetic, a te lăsa bântuit întru mântuire? Absurdul...Există analogic zicând, așa zise „dureri fantomă”, oare și în astral?...Uită-te la viețile marilor genii, la viața lui Einstein, sau mai pe-aproape, la Eminescu,.. la Iorga, L Densușianu, ..la Cioran, la Brâncuși, la Eugen Ionescu...Cei mai mulți vin din frustrările familiale, divorțuri traumatice, incseturi, boli incurabile, frustrări .... Cei mai mulți. Saltul lor a fost renaștere, a fost marea șansă, olaltă cu o conjctură de noroc, ori vreo zburare în ...metafizică... O lume ce pare a se stinge, însă în marile laboratoare, ceva se petrece, se pregătește o mutație, o altă dimensiune a umanului: celui captiv de energiile fosile ale planetei, dintotdeauna, epuizabile...Unde zbori, gând al meu, alunecând din fragilitatea paginii? Cum să suport dacă nu te scriu, te transcriu, ori tu pe mine mă scrii?

Despre suicidari niciodată...

Eu am învățat cât am învățat prin dezvățare, oricât de paradoxal sună. Viața mea este o cappo—doperă, nimci ridicol sau emfatic în această afirmație...Numai eu mi-o știu, o revăd, o glossez, o decantez, o re-conșientizez mereu : prin scris. Nici primul, nici ultimul.

Dualitatea...Herman Hesse face tratamente, după trei ani de căsătorie și divorț, de psihoterapie, stare depresivă acută. Îl obseda dizarmonia dintre viața spirituală și cea „lumească”...Disperarea că nu le poate separa, face autonom. Sintagma lui : emigrație sufletească”...Vorbe ! Eugn Ionesco(u) ...Obsesia genială: distrugerea prin limbaj a comunicării cotidiene și asaltul unei catastrofe, definit „univers paralel”....Suprarealismul...Viața este cheia operei : divorț între părinți, perioada sub tutela mamei, introvertirea, toate premature...Viața la internat, traumatizantă. „Bucla” de refugiu, scrisul de ...jurnale, semințele teatrului absurd. Se „răzbună (catharsis intuitiv) – scriind o piesă în care niște copii (Ca în „Cu sânge rece” a lui Truman Capote...) – distrug casa părinților răi și ....îi aruncă pe fereastră! Sămânța criminală a creației ? Își abandonează mama și se-ntoarce cu tatăl său (ieri repudiat) în țară....Se perfecționează universitar, devine ...Eugen Ionescu. Modelul lui este funcțional în societatea românească: după Caragiale decembris, a urmat și continuă ....Ionescianismul absurdului, marasmul de Rinoceri- neo- bolșevismul osbesiional al „sugestionării masselor” ...Adică manipulare. Terifiant!

În Scaunele, el și ea, înconjurați de ape.Bătrâni, atrofiați, vegetali, demenți, „pensionari” inutili. Inventează amintiri proprii, virtuali, stihiali deja. Se sinucid aruncându-se în ...ape..Ei sunt cei ce erau copiii din jurnalele lui, ...care își aruncau părinții pe fereastră.

(Cunosc numeroși scriitori ai primei vârste, traumatizați în „era ceaușescu”, azi vizibil paranoici în acest mod; cutare doamnă scrie romane care plagiază biblia, într-un roman al ei..., reface o memorie falsă (cum scria Olga Ștefan...), iar tatăl pare-se incestuos și mamă-sa, pares-e alcoolică, sunt „pedepsiți” de

Domnul....Personajele sunt ultra- mistice, memoria ei este un vampir care „ conlucrează” energetic cu scrierile ei altfel fără valoare semantică. Când i-am sugerat oarecum delicat asta, m-a urât....Boala p care ți-o ascunzi ție însăși, Domnaă, e cea mai urâtă.)

*

Orwell, cel cu *Tha animals Farm*” ...profetul mileniului 3... Sau Maluraux. Orwel erav tuberculos...Îl obsedează ipostaza animalică a umanului, decăderea în grotesc...El suie opera în contrasensul Ministerului Adevărului, utopic. Poliția Conștiinței ! Deliruri de suprafață, dar cu abisul subcontient atât de devastator !Moare la 46 de ani, de o hemoragie pulmonară. Proust moare la doar 51 de ani, din cauza aclorași arderi prea energofage „ Ceea ce se agită în om este Spiritul” ...Ce este spiritul ? Creștinismul îl definește „ Paraclet”- duh coborât din cer...Simplu. Hemingway, fascinantul adolescenței mele ! Se sinucide cu propria-i armă de vânătoare. Nu a ratat. Nu am uitat jurnalul lui Cesare paveze, „ Meseria de a trăi” ...Corect ar fi fost „ Meseria de a muri” ...La urma urmei...a trăi este chiar a muri, neh ?

*

Tresar căzut din clipa dilatată...Suntem secundele captive, am fost deja !, în marele ornic, în Zodiac, în ...sistemul de sisteme. Lumea de lumi....Precum în cer, așa și în atom.

*

Borges Orbul scria că de fapt există o unică Entitate universală care scrie, iar autorii sunt doar felurimea de nume ale acesteia ...Cu temere de a reciti viețile unor Dostoievski, Esenin, Bulgakov,...Lorca, Greene, Brecht,..Marquez, Gide ....și alor noștri Eminescu, Cioran, Brâncuși, Blaga, M. Vulcănescu, sau oribilii – tragici „ sfinți a închisorilor”, poeții temnițelor politic,...ori ai celor ce și-au murit mințile pentru ce ? Pentru Operă... Iar unii îi imită doar de ochii lumii, ei sunt și mai tragici.. Pentru că ei se mint pe ei înșiși, mințind și lumea. *Despre suicidari niciodată...*

„Diferențierele Divine...”

Ispita mea este tot mai mult una teosofică, eventual neo- esoterică, da. Jurnalele....sunt pentru mine ce a fost pentru Eusebiu din Cezarea, „ Istoria secretă”, evident păstrând „ limita de discreție” a diferențialelor divine (cum dixit Blaga)...Cărțile, toate cele 45,(!) și cele probabil postume(...), ca și jurnalele inedite,...sunt rețetele vindecării mele – eventual model pentru alții ca mine, care se vindecă sau încetinesc evoluția spre alienarea premergătoare ...retragerii,...DEMNE, sunt psihoterapie inevitabil empirică...Cui îi vor fi de folos, să-i fie de bine.

Rău nu vor face nimănui, e principala mea neputință.

Și ceea ce mai știu sigur, este că e adevărat : „cultură, inteligență, geniu, succes, nu valorează toate la un loc nici jumătate din siguranța pe care ți-o dă sentimentul că atunci când îți așterni a dormi, conștiința nu-ți pute” (Ion Caraion)..

(A îți așterne seară de seară, patul, pregătindu-te cumva prefigurativ...de ultimul

*drum spre Somnul veșnic, al Despărțirii (de plural, am scris cu acest titlu o carte- (Ieșiri din sistem- despărțiri de plural, 2010) ...dra și de, vai, toți cei dragi, toate cele oleacă ale lumii, ale „, **vieții care m-a iubit**”...(titlul unui poem. n) Ce fiindu-ne Viața, dacă nu scânteia, splendoarea de Divinitate?)*

Iar zăbranicul nirvanic al poeziei mele...a fost pentru mine deopotrivă starea întrezăririlor,...ca și acel pansament de cuvinte...pe rănilor care au cântat...uneori bușnind prea primejdios pentru mine...sângele a ceea ce am numit metaforic olgindariu, mangetogolinzile Sinelui...Acel Sine (supraconștiința) care fuzionează la timp prielnic, inițiativ, cu Harul...El este într-adevăr „ rezultat – privilegiu providențial al ne- ratării ca OM, al fuziunii dintre Har și Conștiință....Astfel numai astfel, opera de artă implică Adevărul...)

DUMNEDZĂU- DUMNEZEU- DOMINI DEI ...

Cuvintele sunt scânteii din Logos, Cuvântul care crează în continuum... așadar literele sunt cifrele infinitei devenirii ale Logosului în lume. Ele sunt semințe. Iar noi suntem semnițele Timpului. A defini creator, este a defini (redefini continuum, revelatoriu), ființa și lucrurile.

Natura...se exprimă prin noi, asta am învățat de la Goethe .

*

Barbarismele sunt considerate de unii „ străinisme”, asimilate din alte limbi, însă coruptibile ca sens...De alții, neologisme. Ele sunt inevitabile pentru poet, în explozia actuală a comunicării, a informaticii...Dacă licențele poetice sunt consacrate ca procedee utile, de ce nu și acestea?

*

Recapitulăm: Numele Dumnezeu (vechi Dumnedzău) – în limba neo-latină română, se traduce stricto sensu, din latină, DOMINI DEI...Concret : DOMNUL ZEILOR!

Așadar se întrevăde o pluralitate (zeii) în acest nume, Unul este Domnul suprem (dacicul ZA- Molxes, Zeul Moș, Străbunul, sau semiticul Cel Bătrân de zile ?) ...

În Sumer, Domnul suprem al Panteonului era numit ANU, de unde Marele An (al Timpului cosmic, poetic EON, gr.) – dar și ANUNAKI (fiii lui AN-u) adică zeii lui DOMINI DEI...(la noi, DZEU, în grafia veche: Z se scria DZ...).

Acel AN din Uruk, centrul de cult era un fel de GENETICIAN, șef de program, care a coordonat crearea oamenilor...Mitul spune că era nemulțumit, nu prea binevoitor, de opera sa așa că a procedat la o a doua serie – aceea de procreație a oamenilor, între ei...Dar mai întâi ar fi experimentat această creație de laborator..., prin intermediul zeiței –perechi (?!) MAMITU(de unde globalul MAMA(omenirii)...

Iar Mamitu „erra însoțită (secondată) de demonul Lamaștu, zeu al morții...Omul primordial fusese mai mult- trăitor, însă ceva s-a vădit greșit, de unde oamenilor creați inițial, prin zeița Mamitu,..(câte șapte perechi, soră- frate) așa că unei serii noi, inferioare, cenzurate genetic, i s-a redus drastic durata de viață; probabil la 10% din cea inițială, matusalemică: de la cca o mie de ani, (seculară, vecinică, așadar de VEACURI) , la cca 100 de ani: Subînțeleg azi că s-a modificat GENOMUL; informația, omului i s-a „ scris” în cromozom...o durată : cea care este și actuală. De

pretutindeni, informațiile codificate, alegorizate, parabolizate ...pentru inițiați, desigur, cu scop protector...) – profilează acestei zeități ca niște GENETICIENI.

*

Dacă omul adamaic a fost superior celui de după marele diluviu,...ceva s-a întâmplat, entități rebele s-au amestecat în Opera lui, a Domnului Zeilor, Dumnezeu, sau EL : entitatea plurală - elohimii...La popoarele semitice din spațiul considerat leagăn al omenirii – Mesopotamos- Pământul de mijloc- EL, (cel invocat de Hristos ca Tatăl, pe cruce) – era numit Tatăl Oamenilor dar și Divinitate a Timpului (suprapus cu AN (unaki) ...sau Părintele Anilor, cel preluat de biblia evreilor (după ce au fost în robia Babiloniană..., deci s-au inspirat de la babilonieni, așa cum aveau să se inspire și de la Egipțeni, după a doua robie, în Sahara...) – Cu numele de CEL BĂTRÂN DE ZILE...(mult trăitor?) .

Istoria...este cea a unor zei inițiali care s-au războit între ei și pe seama omului creat de ei...Iar oamenii asta au făcut, asta continuă: duc războiul care era (este, va fi?) de fapt al Zeilor...

Apoteoze ale păcatului ?

Jeronimus Bosh: Grădina plăcerilor(secvență)

AN- Domnul zeilor, iar entitatea plurală ANUNAKI, vezi cercetările senzaționale ale lui Zecharia Sitchin, descifrarea unui uriaș depozit de table „ sacre”, din lut ars, pe care apar anunaki, creind în laborator oameni, dar și nave extraterestre, cu propulsie, rachete, hangare, aparate de zbor, și relatări uluitoare despre acea prezență din Ceruri, a unor entități care au creat omenirea, corectând ceea ce nu era viabil, adaptabil pentru scopul lor civilizator pe planeta noastră. Toate religiile istorice,...au evoluat cumva conspirativ, divergente, de milenii,

Așadar au corupt dogmatic- doctrinar, din terțe motive, Adevărul : că suntem ființe create aici, sau într-o navă sau laboratoare situate în mai multe centre cu acest scop, din diferite zone ale Terrei.Toate...au fost confiscate „ inițiativ” cu scopul menținerii mulțimilor sub ordinea lumească a civilizației respective,...așadar preoțimea și inițiații de diverse tipuri, („sacerdoții barbarilor” ,cum îi numește Umberto Eco) – a colaborat cu puterile, în scopul istoriei, de a susține ordinea lucrurilor și a își exercita în fond privilegiile...Dumnezeu i-a dat omului, după „ cădere” (abatere de la programul genetic prim) – liberul arbitru: autonomia l-a costat reducerea duratei

vieții, dar și puterea (coruptibilă) de a distruge și a se autodistruge...Cum se vede AZI, cum a mai fost ...*in illo tempore*...

Eu sunt Altcineva

Poate că ghematria conține ceva și în sensul că destinul este (și) în numele propriu: Evu este forma slovenă – cehă a lui Eva, mai precis „ al lui Eva”, „ al Evei” (fiul Evei)...Eva înseamnă Viață. Suntem fiii Vieții, abia mai sus fiii Cerului. Iată ce scrie marea poetesă americană, de origine germană, **Silvia Plath**, înainte de a se fi sinucis :

„ eu sunt o parabolă în nouă silabe
Un elefant, o casă masivă,
Un pepene hoinărind pe doi cârcei de viță
O poamă roșie, de fildeș, frumoși căpriori !
Această pâine e dolofană ca bulbucul ei de drojdie,
Sunt zimțate monedele nou bătute în punga asta umflată,
- Eu îs un drum, os cenă, o vită cu fătul în pântec,
M-am îndopat cu un sac de mere crude,
Am urcat în trenul din care nu se mai poate coborî”.

Minciuna de sine ratează identitatea. Au înțeles asta sinucigându-se Pius Servien și ceilalți, foarte numeroșii. Trakl, Blake, Plath, Rimbaud (Corabia nebunilor, parafrazat și de A E Baconsky,), (Eminescu, ucis într-un ospiciu) ,Holderlin (considerat nebun, de fapt întemeietorul romantismului european!) ,Th. Bernhard, valaurile de psihedeliști, suprarealiști ș.c.l... alții, numeroși alții, la originea Operei lor geniale fiind suferinți psihice grave, sau fizice, mutatis-mutandum...Ceilalți, falangele valpurgiceei „ zone crepusculare”..așa ziși poeții blestemați...La ce bun geniul, dacă nu se autovidecă ? Autodafeuri ? La ce să te urci de singur pe cruce ? A întemia ce ? Sau Meșterii Manole, care zidesc „ mănăstire” la ordinul lui negru Vodă, ca apoi, de pe acoperișuri, să se arunce în gol... Ca să izvorască ...fântână? Prețul ? Zidirea Anei, soției, cu tot cu prunc în pânțec: a generației care ar fi fost să fie, dar n u va mai fi...

Îm amintesc mi însumi, matinal: eu nu sunt „genul” suicidar, vai, destul de prezent în istoria literaturii române... Viața m-a iubit, îmi repet...

Asta știu, că eu *nu sunt ce minte că spune celnbra poetă traumatizată* nevindecabil de trecutul fascist al părinților ei, de „ democrația „ americană a epocii ei,..de maccartism ori terorism, de comunism sau cripto-comunismul ciocoist de acum... Eu sunt Altcineva.

Sunt cel din scrierile mele, impregnate până la suprasaturație, de trăire, de toxinele pamfletului, dar și de elixirul autolecuirii ce din Har vine.

În acest înțeles, sunt poet creștin, poate neoprotestant, deloc însă un maniac-mesianic, cum negru scrie psihiatrul dr. Brânzei (Socola), despre ...genialoizi.

Eu sunt și tind a rămâne altcineva Să fiu Om....Nu am mințit frumos, nu am fost nici Claunul, bufonul, măscăriciul, ventrilocol „ sistemului”...Dosarul M.A.I. București care este expertiza doveditoare că am scris protestul direct lui Ceaușescu (

mortul merită majuscule, totuși!) – avea titlul „ CLAUNUL”....dat de tov ex- cdt Lucian Văceanu; dar el m-a plagiat (!), deoarece îi spusese odată confidențial șefului meu, directorul Ics Igrec Zet- amic de șprițuri și de familie (sic,) – turnătorul zelos al securității, că la o adică, pentru a scăpa de „ Ei”, voi „ face pe nebunul” , ca Hamlet, i-am spus:...Ca să pot artăta ceva putred în...Danemarca, adică foamea, frigul, minciuna, falsul patriotism, opresivitatea cazonă, regimul care își ura propriul popor,..ș.c.l. Nea Lucică, fiți longeviv, ca să aveți eventuala șansă, seara, când vă așterneți de dormit...a nu simți cum vă pute ...conștiința....Eventual să nu afle, cât trăiți, fiul dvs (că nevasta știe)...cine sunteți, deja ați fost, dacă ați fost...

Ci iartă-mă, din nou cititor grăbit, cum toți suntem niște navetiști...Am divagat de la intenția simplă a jurnalului, dar cum zicea careva: „ Divagând, ajungem uneori mai repede”...Fiind Alcineva, am rămas față de ceilalți...eu însumi...Poetul de dorit a fi stăpân pe tot, în afară de Sineși”Valery știa dar noi am aflat din nou : Conflictele poetului sunt multe, complexe, sunt devoratoare”...” Omul este suma distrugerilor sale „? ”

Ei bine, nu ! Omul este Sinele fuzionat cu Conștiința. Cu acea „ rezervă de duiosie” pe care o am intactă din părinți..., cred știind (!) că prin scriere, prin patosul „ meu” (al Sinelui meu) – în privilegiate stări de Har, eu, omul, pot fi prin împreunare psiho-orgasmică, TU.

Aici, în interiorul sferic al Textului.Unde unele cuvintele se comportă ca niște cristale, altele ca niște plante, altele ca insectele, ca animalele.

Ca să înțelegi esența ce ți se îmbie, din preaplinul sau „ extracțiile” unei frustrări ce au sublimat în artă, în estetică, (cele vidate de etic!) este necesar să cunoști *viața celui care a scris cărțile*...Este cazul similar marilor iubiri.

*

Tot ceea ce înjosește sau insultă omul, îl jighește pe Dumnezeu.

*

La mari răscruci istorice, în occident și orient, cel puțin,...au izbucnit curente numite suprarealism, pihedelism, underground,etc. Este de revăzut întreaga evoluție a artei moderne, undeva între atitudinea- viziunea unui artist ca Vasarely (OP Art), ca percepție condiționată vizual (așadar ca reprezentare) - și un Salvador Dali- geniul nebuniei controlate, exibiționiste-, recte mișcări de avangardă – dadaismul- (Zurick, 1916...)-(la extremă ar fi ...NUNUISMUL?) ...nu întâmplător fondate și dezvoltate de evreii originari din România, Tristan Tzara(pseudonim relevant...) și Hans Arp, R. Huelsenbeck, mișcările Sturm und Drang, etc....din Europa dinainte de primul război mondial....Este halucinant cum ei prevestesc nazismul și bolșevism- leninism- comunismul, ca extreme la fel de devastatoare... Iar dacă curentul s-a numit suprarealism (varianta surrealismul...), atunci îți vine în gând și o extremă, cea a subrealismului...Sau a „ realismului socialist” care a distrus din interior, mare parte din cultura de rezistență a patrimoniului autentici românesc...

Jeronimus Bosh: Grădina plăcerilor (secvență)

„Omul este o ființă abstractă, prin asta se diferențiază de toate vietățile, este homo cogitans și el nu este DUALIST, ci este TRIALIST, cum se (ne) consideră Karl Popper și Konrad Lorenz(austrieci)- într-un dialog „ viitorul este deschis”...Omul este ca ființă operă deschisă (v. și Eco) –așadar este și în divinitatea deo-potențială, comsică, în fluxul și refluxul emanației universale, ubicuie, atribuită Divinității. Omul – artist percepe mai acut misterul ce i se relevă, în cazurile genialității și a marilor suferințe psiho-somatice, ca să zic așa.

Arta...produce valori estetice dar numai când nu se rup de etic, de moralitatea, de „ bunul simț” al Ființei mereu neliniștite, aparent cptive în conștiință..

Omul este apolinic întâi, apoi dioniosiac...Marele Tudor Vianu spune just că „ arta este expresia apollinică a unui sentiment dionisiac”...Unii apelează la narcotice, alții se „ îmbată de cuvinte”, de culori, de forme....Sinele nu. El nu se îmbată prin aceea că nu este în sistemul bio-chimic uman, nu cade prizonier sieși...eufemistic zicând, sau doar sofistic.

Salvador Dali – pe urmele predecesorilor din veacurile 12- 16, ...extrapolează ingenios curenții premergători, revelatoriu, culturii actuale occidentale, mistificând „ paideuma” de tip Leo Frobenius, parodiind grotesc delirul însuși al epocii lor... Dali nu a fost un nebun, ci un înțelept ludic- vizionar al ceea ce iată avem : virtualizarea prin internet, a întegii Memorii a umanului, recte interconetion...Agonia galaxiei Gutenberg, sau fuzionarea ei cu cea Internet.

Trăim revoluțiile Spiritului și ale Sinelui Lumii, ca sine în indivizi, cum scria Borges Orbul.

Andre Malraux definește această re-evoluție (literar zicând) – ca o explorare de mare adâncime a subconștientului ...! Nimic mai pe linia unui Carl Gustav Jung, chiar și Freud..

*

Ce este avangardismul, dacă nu efectul ...ariergardismului, și reciproca? A avea conștiința de sine,...în artele frumoase (belle arte) – fără a avea conștiința de sine, auto-controlul, este eșec, ratare, kitsh, deriziune, consumism, telenovelism, orice, dar nu artă.

Oscar Wilde, Dostojevki, asta ne comunică, din poziții diferite, dar aceiași „ cauza”.

Să fim nonconformiști și va fi bine. Rămânem limpezi cât se poate.
Conștiința de sine și spiritul critic sunt aceiași lucru, spune Wilde.

Arta abstractă este a Ființei; ea „este bună pentru a restaura exacta virginitate a artei figurative”, iar Op Artul asta dovedește, în lumea graficii. Să fim holografic, să fim în „ interioritatea sferică a textului”, de fapt a Gândirii „ va visate”...Riscul de a fi prețioși, este neglijabil, forța gândului sinelui este infinit mai mare, mai misterioasă, mai tonică și mai ...arhitectonică: în operă. Să fim apollinici exprimând stările, sentimentele, afectele, patosul, empatia umanului, care sunt și ale Divinului, ale Creatorului manifest în opera sa vie.

Pagini colaterale

Uimirea asta continuă...de a reîncepe fiecare zi cu starea duminicală, a inocenței nepierdute.

O suferință sublimă? O instabilitate a suprafețelor, un delir, pe luciul de ape al memoriei?

*

A da, a reda nume lucrurilor, ființei ce rabdă *a încolți din ele*. Careva numește asta regresivitate în memorie.

*

Un salut portivit pentru cel din America: bună dimiziua sau bună dimiseara.

*

Dumnezeu...nu-i ia mințile cui nu le (mai) are...

*

Revin obsedante amintiri din anii desculți și jucăuși, în neștirea de-o moarte...În bătrâna pădure de ceri, cum scuturam (magic) – crengile lor năboite de mană dulce, de miere sălbatică și în iarbă se zbăteau cărăbușii lui Mai, arămii, scânteiuțe vii....Tot astfel, în noaptea senină de vară, adunând în palme licuricii din iarbă, fosforescenți și stârnindu-i să zboare, roiuri- roiuri, în acele stranii sfere cumva hologramice...Magia naturii...

O altă amintire este cea a unui obicei învățat de la Buna, ...luam din lunca Streiului așchii mici de salcie putredă, ca seara, înainte de culcare, să le pun sub pernă, ca pe niște „ lămpă magică”: aceeași fosforescență ca a licuricilor, de astă dată inertă, cioburi de oglinzi reci...

Dimineața, ele se uscau și „ farmecul” lor pierdea, le aruncam în soba de tuci și ardeau iute, redeveneau cenușă....În fine, nu pot uita greierii...., elitrele lor ce noaptea, în pajiștile amețite de mirezme, răsunau și eu mă gândeam că desigur, cri-cri-ul lor e auzit și de stele...

Uimirea asta, mirarea asta, starea asta de a redefini poetic totul,...este intactă în mine, la anii când „ omul dă în mintea copiilor”... Chiar așa !

*

Icoane sculptate în rouă, dimineața....Forme nebuloase, uriași și zâne, cetăți sau talazuri...hieratice, în perpetuă compunere, ale nourilor... Cu genele întredeschise, ca într-un joc optic, așa cum priveam prin caleidoscopul din cioburi de oglinzi, sticlă, pietricele, simterii labirintice...prin jocul rotirii lui de ocean invers ...

Trântit pe spate în iarbă, cu o anume torpoare, priveam norii mincinoși, în arșița acelor ani....Și dinspre munți, în fine, acea respirație vastă, prevestitoare, a vijeliei mirosind a zăpezi înalte, din Muntele Retezat. Din frigul înalt, câte o lăscustă adusă din cine știe ce depărtare africană? Insecte mari, foșgăind vorace, doborâte de grindinile de peste munți...Mă asundeam în scorbura marelui nuc, cu genunchii sub bărbie, și ascultam Natura. În acea scorbura, veverița își ascunsese alunele și nucile....Nu le-am atins, ci îi lăsam semințe de floarea soarelui și sâmburi dulci de dovleac. Odată a țâșnit pe sub genunchii mei, cu coada ei aurie, țipând...Aveam să o găsec în toamna când am plecat la școală în oraș, inertă, înghețată de bruma nemiloasă. I-am săpat un mic mormânt, sub o piatră doar de mine știută.

*

„Eu sunt în ceea ce descriu” (vers din tinerețe).

*

„Actualitatea artei se cheamă eternitate”

*

„Nimeni astăzi nu trebui să mă acuze, nimeni să mă ierte. N-am a răspunde pentru ce sunt, nimănu!”(Walt Whitman, Song of Myself).

Starea de bilocație

Spiritul se cugetă pe sine. El este deoprezent- ubicuu. Cogito-ul uman este delimitat la percepțiile intuitive, inspirate sau doar întrevizibile.

*

Gândul mă gândește, eu doar îl însoțesc.

*

O metaforă nefrumoasă: lumina murdară din ochii lor...

*

Nu ochii văd, ci lumina vede. Transparența ei.

*

Transfigurarea e una, desfigurarea dimpotrivă. Transfigurarea unduie, curge, desfigurarea este descompunere, șir de rupturi, incoerență și resorbire în neantul negândirii.

*

Suntem verticali iar pe orizontală numai în repaosul cumva intermediar, cumva al zonei obscure, unde „ coșntița de sine” este atenuată....Poate e ceva de imunitate? Pe orizontală ne situăm în starea de odihnă (somn), de suferință (boală) , de meditație calmă, iar în ne- starea misterioasă ..., suntem pe orizontală când facem dragoste. De o vreme, ideile esențiale vin din poziția (și starea corporală) de culcat, una orizontală... Una dintre veghe atenuată și semi- visare... *Mă pândesc în somn ! Mă iau prin surprindere ?!* Un fel de bilocație.

Stop- starea pe orizontală, este moartea. Sinistrul scepticism este că sintagma „ lumea celor drepi” este doar o metaforă pentru „ rigor mortis”...

*

Dăinuie dintotdeauna (?) conflictul dintre destinul individual și cel colectiv al

omului. Stigmă sau enigmă...din paradeigmă..

Suferințele textului

Rănilor cuvintelor...Neinspirat să numim viermii de mătase viermi....Prin splendida lor lucrare, deci și semnificație, ar merita numele de mărăsari, de exemplu.

*

Atlazul pielii tale, dimineața...Foșnetul ultrafin al „ norișorului de spendoare” , din Enuma Eliș...Și genele erogene...

*

Pe frunză nervurile sunt harta copacului- tată.

*

Un arbore genealogic nu are cum fi doar un singur trunchi, așa cum există arbori tropicali, care suie în cer, însă sunt vulnerabili, aidoma catargelor văzute de un suprarealist...Este vitală dihotomia, cei rămuroși se dezvoltă mai viguros, mai trainici. Idealul este sfericitatea....Tot astfel și Textul...

*

Deși suntem neolatini, s-a impus istoric pentru patrie..., denumirea de Țară, de la slavonicul ȚAR, (țarină, țarat, ținut Al țarului, sau dacă vreți, satrapie...Țara Românească a fost și ea subsumată acestui generic, numia România (de la Roma-Latium) – Țară. Așa cum de la duce vine ducat, de la cneaz- cnezat, der la voivod-voivodat ș.a.m.d. Sau de la turci și fanarioți : ban-at, pașa-lîc, isra- lîc...! „Î” –I ăsta penibil, ca un ghimpe, care închide rostirea fonetic, o gâtuie...Ca și la sîrbi, bulgari...

*

Infatuarea, tonul exacerbat sentențios de care se îmbolnăvesc toți criticii, cei mai mulți ilegitiimi, prin aceea că habar nu au să scrie un biet poem, dar îl judecă ei pe al altora. Vezi Alex Ștefănescu, Mincu, Manolescu...Am citit un „ poem” al acestuia, în România literară, absolut penibil, o „ foaie de observație” a unui erotoman disimulat filfizon în lamento-ul cârnii reci, amintind de Cesare Pavese ...Carne transpirând, scâncet impotent, nu text literar.

*

Diogene, care era poreclit Căinele Înstelat...Parabola cu lumânarea în căutarea „ adevrului” în cetate, sau cea cu onania exhibită public, (etentat la pudoare !) – pentru a dovedi că el nu are nevoie de sex, de femeie. „ Modelul” însă este și el biblic, la evrei, prin Onan, de unde definiția de onanie. Românii zic „ a face labă”, o altă expresie exotica este „ a-i da palme lui Mobuttu”....(aluzie la liderul african Mobuttu, buzatul cu bot de vițel...

*

Pașii omului nu sunt ai istoriei. Omul face salturi, așa evoluează, sau este îmbrâncit de conjucturi, de situații- limită, cuceriri, înfrângerii, ore astronomice faste...

*

Femeia pe care o cauți te caută și ea, însă în altă pădure, altundeva...

*

Morganele, falsele impresii, iluzia că vezi chipul cuiva cunoscut, ca apoi să te

convingi dezamăgit că este un străin...Memoria elaborează cumva false imagini, este în eroare perceptivă...Tot astfel și în idei, nu oricine „ vede idei”, ca poetul român Ion Vinea..

*

„ Am mai fost pe-aici vreodată” îmi șoptește inima...Grecii numesc asta anamnesis....Poate un ecou al reîncarnării?

*

„ Pe noi, Grecii ne-au învățat să vedem ideile/ Melissa, dar în primul rând oamenii...Acolo triumfăm...” (Lawrence Durrell).

*

Tot el afirmă că „ niciun Roman care înțelege senzualitatea noastră deschisă (a englezilor, n.)

„ via culoarea republicană a virtuților noastre” (idem, Rodos)... Analogic, poate că românii, după secolul 3, se pot referi la fel privitor la impunerea istorică a influențelor din arealul larg geo- cultural, (mai apăsător lingvistică) – dinspre slavoni...

*Maria Evu- Grafică de Tiberiu Balazs,
cu versuri de Eugen Evu ...*

Sfericitatea textului

A rescrie eseul cu acest generic, prezent în „Poesouri- Gnoze și pregnoze”. Regândind ce a scris Eminescu la intrarea în „Geniu pustiu”.. Așadar spațiul descrie o curbă, deci și Spiritul!Procesul este numit fecundare, prin zburare. Această sfericitate este împreunarea – hierogamică- a minții, cu realul. Vedem sferic, în toate părțile, este ceva ce sugerează mai degrabă visarea.

*

Înțelegerea este din interior, este prin oglindire, analogii sinapsice, așa cum pe

scoarța cerebrală spiritul forțează noi inerconexiuni neuronale, legături....Cum în macrocosmosul nostru, referențial zicând, construim infrastructura, facem legături între locuri, între cetăți, între ...creiere....

Luminumbre ...

Ceea ce numim stigma este de fapt consecința, determinarea faptică a ceva, efectul, curba lui Gauss. Dumnezeu astfel este istorie, ca umbră.... Este efectul Coanda al ceea ce numesc Luminumbra.

*

Dacă aș da nume unei alte fiice, acela ar fi Ramura...

Gropile comune ale ...metafizicii

Noi nu știm să ne canonizăm cu adevărat istoria, ca evreii, în Vechiul Testament. Avem nenumărați martiri teribili, sfinți, Cristoși ai Neamului: decapitați, ca Decebal (ultimul rege), Brâncoveanu, Horia, Avram Iancu...

*În 1990, am semnalat și scris (text pierdut între timp) – despre un oștean de-al lui Mihai Viteazu, originar din satul hunedorean Zlaști, pe numele lui **Daniel din Zlaști**. Nici până azi nu a reacționat nimeni pentru a i se înălța în satul lui un monument...” Se poate interpreta ca un gest ...șovin” , m-a contrat un șef din primărie...)*

... Demersul meu scris către „ emanații revoluției” ai lui Iliescu-..., la județ și în presa județeană, au rămas simplă retorică „ exaltată” Tovarășul red șef Pavel, de la „ Cuvântul liber” (Deva) m-a acuzat că sunt „ exaltat” și „ elegiac”..Dl Iv .M.- ...” purtător de cuvânt al Frontului (1990) m-a acuzat în ședința CMPUN Hunedoara, (martori Mircea Goian, Iv Martinovici,,I. N. Ghiorghini, senatorul In Diniș, Prof. Petre Mihai ș.a.) ----că sunt un „ mistic” : am scris un editorial în ziarul fondat de mine aici, în care am interpretat entuziast curcubeul din decembrie drept un semn divin pentru noi, românii...

..El a fost unul dintre cei martirizați bestial, prin legarea de doi cai și ruperea trupului, în mod demonstrativ intimidant pentru populație, gest de o barbarie nu doar medievală, ci specifică prin milenii, ca și răstignirile (remember Via Appia, răsculații lui Spartacus..., pe ambele laturi ale drumului erau răstigniți mii de răsculați, răstignirea ca tortură...La românii sub efemerele ocupații, tortura era chiar mai groaznică decât răstignirea: tragerea pe roată, (legare în cruce pe roată, biciuire, rupere de oase și organe, moarte înceată, în chinuri teribile...).Sau Doja, care a fost „ întronat” pe un scaun din fier înroșit...Ce sunt totți aceștia, dacă nu Hristoși? Nu departe sunt și cei împușcați în Decembrie 1989, martirii revoluției, unii anonimi...Peste o mie. Sau cei ce au putrezit prin temniți comuniste, fie pentru crezul politic, fie pentru credințele lor. Gropile aceste comune...ale ...metafizicii, sau cum bravase Nichita Stănescu ? Ale antimetafizicii? La ce bun „ sfinții închisorilor”?

Democrația naturii ... Tradiție și inovație în educația sexuală a hedonismului ...
(Supliment al revistei Clik, Romania, 2010) sau „ fructul inter(N)zis ?

Poeseu despre reîncarnare

Oare învierea a fost doar ceea ce am numi cu știința medicală de azi, o resuscitare ?
 Speculațiile de tip Codul lui Da Vinci, sau ce ?

Disputele mai mult sau mai puțin argumentate ori dezinteresate, incredibilul val de
 contraziceri ale unor înscrisuri religioase, mai ales ale celor biblice, teze atribuite fățiș
 sau coletarala massoneriei, etc- au străbătut peste două milenii timpul considerat
 calendaristic „ al Domnului”- iar repetabilul apocalisism, mai ales în ultimul deceniu
 al mileniului 2 și încă la pragul mileniului abia început...,ne arată fenomenul revenirii
 în valuri ...tsunami ale sesismelor teosofice, gnostice, teologice și ideologice-
 politice ale umanității pe ceea ce Toffler (și evident nu doar el !) sugestiv analogic cu
 mișcările oceanice ale apelor, substanța primordială a vieții...

Hermes Trismegistos va fi preluat și de Biblie, cu axioma analogiei Macro-
 microcosmice, între altele tot atât de stranii pentru cunoașterea erei lui, în
 enunțul:„Așa cum este sus, așa este și jos”...Formularea biblică este „ peregum în
 cer, așa și pe pământ”. Einstein avea să se inspire și el, savuos, din astfel de
 informații astro-fizice, enunțând legile relativității; între altele, afirmația că „ pentru
 Dumnezeu din Cer, o zi este cât o mie de ani pe pământ” ! Un alt exemplu relativ
 recent, este Niels Bohr, premiat Nobel, care a elaborat teoria acestei echivalențe între
 Macro cosm și microcosm, observând sigur că interiorul unui Atom este exact ca ca
 sistemul nostru solar, nucleul fiind soarele, protonii și neutronii fiind
 planetele....Legea de Marele Infinit este UNICĂ și eternă a Micului Infinit !
 Gravităția, magnetismul, orbitele, etc sunt ale unei unități universale...O unitate care
 se repată la infinit...Unitatea aceasta este absolut certă un PRINCIPIU divin, care se
 multiplică în incaculabile forme...

De unde repetabilitatea, precesiunile, etc ? Totul este circular în univers, de unde
 deducem că Spațiul- Timp are „ contanta” einsteiniană a relativității, însă și
 comporamentul logic al ciclicității... Ceea ce a fost va mai fi, ceea ce este a mai fost,

iar existența noastră este una în realitate în durata unui ETERN PREZENT : ACUM. Ieri a trecut, mâine este numai posibil...

Între telescopul Hubble și ...microscopul electronic

Cunoașterea lui Hermes egipteanul vinea și ea din milenii, era o cunoaștere antică, de tip inițiativ, doar inteligența - respectiv revelația de acel tip poate fi definită drept una intuitivă. În vremea ac eea nu exista microscop care să dovedească faptul sus menționat: că Soarele și planetele sunt copia unui atom sau invers..., descoperire relativ recentă....Nu există invenții pure, ci doar descoperiri, dacă vrei revelații, atât în cunoașterea atribuite religiei, credinței, cât și în știința bazată pe raționalitate și argumente probative. Geniul uman este astfel și el...repetabil, ciclic și deopotrivă relativ ! Paradoxul este numai aparent în matematica celestă, precum în mintea omului.

A cunoaște trecutul îndepărtat, mereu supus degradării Memoriei în istorie..., a făcut ca marile genii care au decis prin veacuri progresul omenirii, deseori prin imperativele războaielor și armelor necesare a le purta(...) – să fie glorificate sau o vreme reprimite, martirizate, exilate etc,- iar dintre ele cei antici și-au urmat sacerdoții, preoții, întemeietorii de noi religii sau reformatorii celor epuizate.. (în vremurile barbare) , învățătorii, profeții; acest tip de cunoaștere este profund raționalist (...!), devreme ce profetul era un cunoscător acribic dar definit mistic ..., al trecutului, iar înțelegând ciclicitatea fenomenală din Cosmos,... și din microcosmos, a DEDUS legea manifestă analogic – Unicitatea ei- ca atare, recte a știut să PREVADĂ ce va fi, prin aceea că a mai fost in illo tempore...Inteligența universală aparține MATERIEI vii și probabil și a celei nevie...Ea este ubicuă, constatabilă în tot ceea ce vieșuiește și moare...Ideea reîncarnării a fost și ea încă din timpurile acestui tip de contemplație și dezvoltare- revelație (tradu ...apocalipsă, din grecescul Apocalipsys..., ceea ce nu înseamnă sfârșit (al lumii), ci al unor cicluri cosmice, inclusiv ale timpului- spațiu și eventual al unei etape de evoluție CONTINUU GENEZICĂ a lumii... De cercetat este și legea matematicii moderne, a fractalilor, care calculează fenomenul replicativității tuturor formelor din univers, la...infinit...(dacă vrei, a auto- replicativității)...Nuanțat, Universul este Ceva care se autoreplică, se continuă la infinit, prin creație- distrugere- recreație. Dumnezeu a fost definit de filosofi incognoscibil și eventual *Unul Deductibil*...

*

În legitatea enunțului lui Hermes Trismegistul.. fiecare Individ (ID) este un atom gânditor, sau metaforic zicând, o entitate care se gândește pe sine....Sinele este inteligența ca boltă, conștiința, supraeul) – iar egou-ul este cea de la bază, pragul ...Ele se susțin reciproc și înțelegem aceasta ca o Poartă..

*

Psihicul este Memorie și funcționează pe cel puțin două „ modulații de frecvență” – memoria lungă (memoria ancestrală, cromozomială, genomică...) și memoria scurtă, cunoașterea cea dobândită prin învățare- educație din familie (părintească) - școlară, deprinderi de o viață, memoria comportamentului practic al viețuirii individuale și sociale.

Precum în Om, tot așa și în ...Atom! Observați ce se întâmplă cu omul la bătrânețe, când durata vieții intră în crepuscul, cu finalul în demența senilă, în inconștiența de sine a eului...El uită, mai întâi, treptat, sau prin traume, (paranoie, schizofrenie...),dramatic, ceea ce a știut prin memoria scurtă, dobândită, însă din profunzimea subcoștientului (unde e stocată Memoria lungă...) – are loc o revenire tocmai a amintirilor lungi, din copilăriei...Starea confuză este deja muribundă, „sufletul” se pregătește să plece.... sau să fie resorbit în ...Memoria lumii ?

Susținătorii reîncarnării, al migrației sufletelor, dar și ai dogmelor- doctrinelor religioase...,olaltă sau divergenți cu unii cercetători, savanți, psihiatri, psihologi, teosofi și filosofi își dispută din Origini și până azi...problema...Evangheliile gnostice, apocrifele, miturile, codurile, alegoriile, scrierile sau tradițiile orale ce avansează mult Mesopotamia (Sumerul) – siturile arheologice, documente celebre ce au scăpat „ memoriei dobândite” ale umanului civilizațiilor succesive....ciclic...,sunt mereu și mereu redescoperite, decodificate, iar ipotezele sunt uneori șocante încât frizează, pentru evanghelici ca și pentru ultra- prudenții raționaliști, absurdul...Cert este că toate civilizațiile prin cucerire (armată ori economică, ideologică ori economică...), își impun – uneori uzurpând pe termen lung evoluția cunoașterii . Ceea ce tinde a stagna decăzut entropic în caducitate.

*

Inteligența pare un fel de oglindă magnetică și...fractalică, psihologia a înțeles asta iar psiho- sociologia,, mulțimilor” lui Gustave le Bon”...ș.a., așisderea. A exercita puterile, este în primul rând a avea informație și a conspira, este cheia adevăratelor cuceriri în istorie...

*

Ființa umană este constituită din miliarde de celule, programate...Ele au un timp al lor, duratele legității UNICE în propirția lor...În timp de o lună de zile ele mor și se nasc, cum s-ar spune se ...reîncarnează... Unele celule se nasc zilnic. Ce este oare nașterea ? Un fel de renaștere programată genomic, între două limite...Celulele sunt la rândul lor alcătuite din materie celulară care este alcătuită din atomi...(Tresărim gândindu-ne la cosmos, la materia stelară, la nebuloasele filmate de telescopul Hubble sau din navele și sateliții actuali. Revenind la legea lui Niels Bohr (așa zică) ...”dacă contemplăm sistemul nostru planetar, observăm că Soarele este asemănător unui nucleu în timp ce planetele reprezintă protoni și neutronii, formând împreună un atom gigantic...Spațiul dintre nuicelu și părțile înconjurătoare este dispus în aceeași relație”(Paul Liekens)... Simplificând: dacă acest atom face parte dintr-o celulă, și face, atunci această celulă reprezintă (și unul dintre) sistemele solare ale Căii Lactee..

*

Mai multe celule, așadar mai multe sisteme stelare de tipul Galaxiei respective formează un țesut care face parte dintr-un membru superior sau inferior, asta în anatomia ființei noastre, ca ființe ce ne auto- înțelegem ! Prin cunoaștere treptată, dar și prin anamnesis, prin „ amintirea” memoriei ancestrale, așa numită de tepelați „ regresivne în memorie”, sub efectul comenzii telepatice induse subiectului „ scurtcircuitat” temporar suspendat din starea de veghe (conștiență proprie)...La susnumitul stadiu inferior, al ființei umane, prin analogia Bohr,. Există acumulări de

miliarde de sisteme stelare de tipul Căii Lactee.

*

Ne imaginăm mai departe: această ființă enormă, de proporții cosmice, face parte dintr-o familie, pejorativ zicând, organizată, existând o „stradă”, „un sat”, o localitate, o țară, un continent, o planetă ș.a.m.d. Această masă giga-celulară ...se reînnoiește continuu, celulele cosmice (sistemele stelare lactee) mor și se reînnoiesc la fel ca ...oamenii...Cu cât ansamblul cosmic este mai mare. Cu atât durata (Timpul propriu) de reînnoire este mai mare...Este o deducție logică, axiomatică. Scurta mea disertație este doar un conspect ce decantează efectele meditației de acest tip, de nenumărate lecturi de specialitate, coroborate mereu cu propria-mi „ cunoaștere „ prin oglindire, așa cum Socrate definea în una dintre sentințele lui: „ Cunoaște-te pe tine însuși”...Revine din nou ideea analogiei bohriene...sau a lui Hermes Trismegistul.

*

„ Ne imaginăm o ființă umană minusculă, cum privește prin lentila microscopică nucleele atomilor corpului nostru. Va vedea totul ca și cum noi privim de astă dată cerul înstelat....Ființa minusculă nu va putea privi mai departe de câteva „ sisteme” stelare, în speță nici celulele noastre...Deocamdată...Incomensurabila Organizare trebuie să fie (deducem) mai bine optimizată decât bunăoară circulația în sistemul infrastructurii urbane sau inter- locale... Negreșit, cosmosul este al unei Legi absolut exacte, altfel pur și simplu nu s-ar SUSTINE, nu ar mai continua. Legea acessta este vie în tot ce mișcă pe planetă. Ceea ce vedem în uriașul Cosmos este perfect organizat. Fiecare parte are o anti- parte, tot ce are un început, are un sfârșit. Iar fiecare sfârșit are latent în el un nou început” (*Thorwald Dethefesen, „ Psihologia esoterică”.*)

*

Ceea ce aflăm este un proces continuu, ubicuu, de naștere, moarte și iar naștere. Acceptarea limitelor materiale (ale materiei inteligente) – are scopul evoluției și al nucleului spiritual...Acesta este CAUZA EXISTENȚEI, supremul mister... Există forme care au un început și un sfârșit, însă izvorul ineputabil spiritual evoluează infinit. (*Liekens, ibid*).

De natura reîncarnării ...

Desigur, cum s-a spus, Dumnezeu este Unul incognoscibil și etern, Totul fiind reglat și organizat. Această organizare în vastitatea ei pare unora înspăimântătoare, înfricoșătoare și ei cad în semi-orbirea unei ipostaze care, consider, nu e în armonie cu Măreția, cu Splendoarea divinului, din care, ca operă vie, facem parte....Îi spun PARTEDIN. Această organizare este Cosmos versus Haos, iar ființa nu este haotică, ci este un miracol de A FI. Este înminurare, cum avem un bătrân cuvânt românesc. Cunoaștem prin întrezărire (alt cuvânt asemenea)... Îi spun **MAGNETOGLINDIRE.**

*

Iată un enunț ce amintește starea religioasă a omului, una debunăseamă programată și ea în genom: „ Marele Organizator trebuie să existe, prin aceea că nici în prezentul foarte avansat, cu toate cuceririle științei și tehnicii, nimeni nu poate concepe (

CREA) în laborator un fir de iarbă care să trăiască”...(subl.n).

*

Viața...este un subansamblu al lui Dumnezeu. (Neolatinii traduc strict literal „ Domnul Zeilor, ceea ce e tulburător, însă nu insist acum).Condiția acestei planete vii, acestui vast ecosistem cu subansamblurile sale, este Una, o Lege, nu omniprezentă, ci DEOPREZENTĂ.

Miliarde de celule jos, în corp, se reînnoiesc. Tot astfel miliardele de sisteme, de galaxii, de universuri...Cineia delimitat în finitudinea duratei lui..., nu ARE CUM concepe- înțelege – cunoaște INFINITUDINEA. O poate doar deduce, iar aceasta este dumnezeiesc ! Este darul și Harul omului.

*

Efectul posibil rău este celălalt: dorind să stabilim propria noastră organizare sfidând-o pe cea a Divinității, urmarea este vinovăție, răspunderea pentru otrăvire, distrugere, foamete, sărăcie, boli...

Dogmatrine

Cercetătorii serioși știu că învățătura lui Iisus Hristos cuprinde gânduri și convingeri despre reîncarnare.Între alte concilii care au stabilit (arbitrar) alte „ legi” , „ porunci” și dogme, este cel din anul 533 d.H. de la Constantinopol... Atbic, învățătura lui Iisus a fost ștearsă printr-un decret papal. (**Max Wildiers**).(Așa cum în religii, și în istorie, conspirația a fost, este și va fi, cheia unor evoluții ale gândirii...Îi spun DOGMATRINA.)

Inițial, Biserica Catolică descria ființa umană ca fiind alcătuită din trei părți: corpul, sufletul și spiritul. Apoi s-a trecut la dualitate. Niciun teolog nu rabdă să explice, fiind probabil năucit de confuzia proprie. În secolul II după Hristos, au apărut teorii pe dualitate corp- suflet, iar înțelesul de Spirit (Duh) a fost ignorat voit. De aici apare confuzia privind reîncarnarea, absența termenului de spirit determinând-o.În Conciliul din 533 d.H. ideea de reîncarnare a fost înlăturată cu trei voturi contra două ! Au continuat a fi considerați discutabili teologi ca Origenes, Sfântul Augustin, sau mistic ca Francesco de Assisi, Jan Ruysbroek ș.a. Termenul (conceptul) de Spirit reintră în dezbateri în sec. Al XVII-lea, însă ca ...parte componentă a sufletului!

Ce reținem: învățătura (codul) lui Iisus despre reîncarnare era teama preoțimii față de eventualitatea creării unei anumite stări în mulțimi, care erau dintotdeauna condiționate de viața materială și care, la aflarea unei existențe de după moarte nu ar mai fi supuși puterii mereu aliate în scopul supunerii, ordinii sociale, etc. Nimic nou sub Lună, nici sub soarele Ra al lui Akenaton primukl reformator religios – adorator al lui Ra, la Tel Amarna..., *voila!* Învățătura originară a lui Hristos, a fost reajustată, deviată și tocmai de cei ce aveau a-l urma !,, Ceva nu e în ordine cu noțiunea de suflet” scria un teosof olandez...Tot ce are un început are și un sfârșit, iar dacă nu există ceva care nu a avut nici un început, nici sfârșit nu va avea „.Biserica a abdicat sistematic, în istorie, de la rostul ei, în folosul conlucrării cu puterea efemeră a statelor, pnetru a controla și menține ordinea.

În strictă actualitate acut escatologistă, apocalitică, față de toate amenințările din cosmos sau din teluric, se știe că psihologia mulțimii, comportamentele ei la o adică PSIHOTICE, sunt cel mai dintâi pericol pentru Toți. Iată dilema...”A fost epoca de piatră, este epoca Adevărului, spune careva. Nimeni nu scapă de acest proces. Om, familie, țară, pom, insectă. Nimeni”!

*

Știința explorează prioritar starea Materiei, suprafața, palpabilul. Ea infirmă accelerat certitudini de ieri. Noi privim atât în Microcosmos, cât și în Macrocosmos. Marile dileme, dezbaterile pro- contriste,...au fost acute în secolele 18, 19 și 20 și iată că ele continuă precipitat în noul nostru număr mileniu 3...Se experimentează după modelele anticelor panteoane, ale zeilor... Metoda cercetării materiei (inteligente), este sub impactul enunțului lui Hermes Trismegistos: aflând ce este aici, deducem ce este acolo, sus.

Pentru unii, știința este religie. Unii cercetători revin în cercetarea științifică, pe cât accesibil oferă ea, partea (starea) nematerială a lumii...Se caută obținerea antimateriei...Se vorbește de „ materia neagră”...Dacă calculăm viteza luminii, de ce nu și pe cea a întunericului? În noi, cei ce îndrăznim a cugeta poetic, există, pulsează ceea ce a fost demonita a fi „ cunoașterea luciferică”, există metafizica și, cum altfel antimetafizicieni...Țăranul român zice simplu, oftând: „ Știe Dumnezeu”...Însă fiți siguri că încolțește mereu în feiace om, dincolo de stadiul cunoașterii sale, întrebarea, deloc ...luciferică...Îi rămâne a crede sau a se considera, ca operă vie, un simplu animal ORFAN, fără Tată, fără Mamă. Grea suferință! O fi a sufletului ? O fi a Spiritului? Suferința de acest fel nu poate fi a Spiritului, tresărim scriind asta...

Jeronimus Bosh- Grădina plăcerilor (secvență)

...,Dr Abraham , din secolul XX) descoperirea că o proiecție a unui mijloc de tratament homeopatic, efectuiată printr-un câmp magnetic, indica pe o placă fotografică locul de formare al plantei, chiar dacă în laborator nu există nicio plantă. El fotografiase existența plantei ! Comment al lui Dethfsen : „ **Harold Saxon Buer**, profesor la Universitatea din Yale, a cercetat câmpurile electrice (remember relația BOHR și Trismegistos, n) care învăluie ființele vii...Așa a descoperit el în jurul unui grăunte de grâu...un câmp având forma plantei mature (!) ...Iar în jurul unui pui de

broască țestoasă a observat deasemenea un câmp magnetic de forma unei broaște mature! Un model, un arhe- tipar, preexistent ?

*

— Se cunoaște din mitologie și alte surse milenare : în trecutul îndepărtat, omul avea mai multe simșuri. Putea vedea și simți acest lucruri? Apoi a fost...dezvoltarea limbajului, cominicarea de acset tip...posibil în dauna acelor simșuri să le numit telepatice...A plătit scump cucerirea.

Însăși divinitatea are legea pe care o numesc SACRIFICIALĂ. De ce nu ar fi valabilă și în om, opera sa vie, care, asemeni lui (după chiă și-aseănare ...) - această modalitate legică...de a ..deveni...(*Esher, ashe esher*, a rostit JHWH pe munte, auto-definindu-i-se lui Moise...n.)

*

Simșurile pierdute, atrofiate, estompate, în estincție adaptativă...au fost în timp și vor fi, recuperabile prin creația omului: Telepatia este telefonica, televizorul transmite gândurile sub forma imaginilor, reprezentărilor...Internetul este interconectare, interconection, motoarele de căutare ultra- performante deja modifică întregul nostru sistem milenar de A FI, funcțiile cerebrale, deci și duhul, cugetul, ...devenirea...Luex- Ferris se traduce literal : purtătorul de lumină” ...Ce fel de lumină decât cea a (re) cunoașterii ? Descoperirile și tehnica rezultată aparțin unui om următor, modificat, ameliorat, conform condiției existențiale planetare...

*

Adaos lapidar : S-au efectuat milioane de experimente, de la vechile Popol Vuh, Cartea tibetană a Morților, ori cea Egipteană, la cele de tip telepatic, mesmeric,, regersiuni telepatice, etc. Se caută viața de după moarte reluând problema reîncarnării. Avem aproape cotidian cazuri de copii nou- născuți care își amintesc cine au fost în altă existență, cunosc limba acelei existențe, sau au coeficientul Q de inteligență egal cu al unui Einstein ? Sunt cercetați în proiecte pe bani grei....(cazul recent al copilului Oscar, vezi internet pe google). În epopeea sumeriană Enuma Eliș (Când zeii au coborât (ELI-s) din ceruri) .. sau în Ghilgameș, regăsim astfel de probleme...Noe, când se naște, sub suspiciunea că ar fi „ un fiu al îngerilor” făcut cu femeia, ...avea aspect alb, a VORBIT încă din prima zi...recitim Cartea lui Enoh, Evangheliile (în număr de 33) – de la Qumran, etc. Savanți pluridisciplinari cercetează în Sumer și descifrează mii de tăblițe cu tot felul de relatări- grafice sau literale- despre crearea omului de către entitățile Anunaki...O uriașă rescurecție a acestor probleme este în explozie în întreaga lume. Un infim procent din omenire este, perceptiv, undeva în apropiatul viitor vizionar, lucid, cei mai mulți, (miliarde!) în epoca primitivă, față de ce este cu noi: cine suntem, de unde venim, de ce suntem, încotro mergem... CUM DEVENIM...?

*

— Un experiment din miile de acest fel, telepatic : Helen Rambach a efectuat teste pe un eșantion de 100 de persoane care afirmau univoc după revenirea din starea telepatică indusă, că au trăit 5500 de regresii în timp.(De citit și cartea transilvăneanului emigrat în Italia, Dieter Schlesak, „ Există viața dincolo de moarte”). Există o bibliotecă uriașă despre aceste subiecte

experimentale...Patrimoniul uriaș salvat în toate civilizațiile milenare, se cere recercetat, reînțele, decodificat....Închei amintind că Apocalipsa (grecește) are alternativa uzuală de Revelație (Revelation, engl) – și înseamnă DEZVĂLUIRE, descoperire a omului despre Sinele umanului...Fără captivitatea mentală în...dualitate.

Genocid de ...catifea

De la Eusebiu din Cezareea, (Istoria secretă), știu că a ține un jurnal- a glossa fapte și stări ale lumii în care trăiești, este bine, este necesar, pentru a nu fi complice de neiertat cu Minciuna din lume. Din om. A face „ binele colectiv cu sila, este genocid de catifea...

Dumnezeu sau istorie ...

Păcatul originar al „ democrației” din România, a fost confiscarea revoluției și tot ce a urmat. Cheia este Ilegitimitatea: Preluând sintagma lui Freud din sexualitate, a fost un Act RATAT- așadar o democrație cu efecte distrofice.

Cine să judece acest fenomen devastator, iată, după 20 de ani, care este modificarea Ființei naționale, mutilată deja în totalitarismul stalinisto- dejist și apoi în ceaușism, în sensul agravării- în marasmul economic și imoral în care „ navigăm” sub stindardele „ Cap de mort” ale aventurierilor „ refromatori”, terorizați care își terorizează supușii ? Care Dumnezeu este acesta, cu ochiul dracului în Bermude Triangle carpato-danubiano- pontic ? Unul deșertic, sau unul montan ?

1. Secvențe din Judecata de Apoi (J. Bosch)... Cheruvimul o instruieste ceva pe Eva...Adam, în iarbă, cu spatele, deprimat .. 2. Adam și Eva ispitiți...În „ pomul vieții”, un înger viclean, complicitar, numit Șarpele, îi îmbie cu „ fructul cunoașterii.”3. Mâniat pe perechea umană, Cheruvul cu sabia îl alungă spre pădure pe Ada....De după copaci, Eva,abia se mai vede..(J.Bosch- lucrări din 1503-1504)

...Ce penibilă ipostaza mării actrițe de film Maia Morgrenstern, cea premiată Oscar pentru rolul Fecioarei Maria : face reclamă la cafea: „ Plăcerea gustului”.. Geme semnificativ, hiper- sen zual...Și talentul a ieșit din comunism, intrând în ...consumism...Banii nu au miros, cafeaua are ...arome. Ieri partidul, azi euroii...

*

Crimă este a-l oprima pe scriitor, prin aceea că el este omul cu simțul cel mai treaz, mai lucid, al socialului, al societății civile...

Când el trădează prinduplicitate, este egal de condamabil cu tiranii, el este tortionarul mutilat după modelul sovietic- stalinist al

„ experimentului Pitești”... Este „ ecuația” răului absolut: sadomassochismul, relația dintre victimă și călău, perversă, imoralitatea abjecției totale.

Devianțele teoretice sună aiurea : devotament, loialitate, patriotism, Toate în exces, robotizante, înjositoare...A insulta libertatea individului, este a-l insulta pe creatorul său. Este crimă abominabilă, deoarece privește pluralitatea, mulțimile. Este GENOCID.

*

Însul scria cronici. L-au internat la secția de cronici. În dictatură, peniteciarul este înafara instituțională...„, procentul oamenilor bolnavi mintal fiind mai mare în societate, scăpați de sub „ controlul” puterilor statale.

*

Măscăricii, ei fac tiranii: îi mențin suportabili.

*

Asta, Roberta, femeia – scară, fostă Miss, care a fraudat face șpagă prin ..șpagat?

*

A 33-a poziție din Kamasutra este ...opozitia?

*

Știre TV: pompierii au sobe vechi, uzate, cu temperaturi sub 7 grade la sedii, așa că e de dedus că abia așteaptă să fie vreun incendiu, ca să se mai încălzească un pic...

Relația sadomassochistă victimă- călău

Massele de subviețuitori, determină procentul suprastructurii de supraviețuitori...

Geniu nepustiu !

„ și tot astfel, dacă închid un ochi, văd mâna mea mai mică decât cu amândoi...De a-ș ave trei ochi, aș vedea-o și mai mare, și cu cât mai mulți ochi aș ave, cu atâta lucrurile toate dimprejurul meu ar părea mai mari. Cu toate astea, născut cu mii de ochi, în mijlocul unor arătări colosale, ele toate, în raport cu minepăstrându-și proporția, nu mi-ar părea nici mai mari, nici mai mic de cum îmi apar azi.

Să ne închipuim lumea la diemsniunea unui glonte, și toate cele din ea scăzute în

analogie, locuitorii acestei lumi, presupundându-i dotați cu organele noastre, ar înțelege toate cele absolut în felul și în proporțiile în care le pricepem noi...Să ne-o închipuim, caeteris paribus, înmiit de mare, același lucru...Cu poportii neschimbate – o lume înmiit de mare și alta înmiit de mică ar fi pentru noi tot atât de mare ,.

Mihai Eminescu, „Geniu pustiu”

*

Ce poate fi mai fascinant decât junglele amazoniene, semănate și încolțite din milenii, după ce sâmburii lor au fost lepădați- nedigerați- de păsările migratoare ?..

*

Frații de tipul Cain – Abel, sunt o obsesie a istoriei mitologizate?

- a) cei de același sânge (din aceiași părinți, Cain și Abel- posibil să fie totuși din tați diferiți?) b) frații vitregi (din aceeași mamă, tați diferiți
- b) Israil- Ismail, frații Attila...(?) c) gemeni- Remus și Romulus, spartanii frați Azizi, întemeietorii Spartei, etc.

*

Sufixul original în lume al Mamei este prezent în Sumer; zeul EL (nume al lui Dumnezeu inclus în biblia evreilor (Isis pe cruce i se adresează ! Eli..!)

(și poate El este stăpânul suprem al EL Ohimilor ( )) ..-este MAMITU. Mitul spune că El nu ra prea prietenos cu oamenii, creați de el, și a trimis-o pe zeița morții (care i-a creat pe oameni prin naștere, sortiți morții?, n) .....Altundeva reiese că Mamit ar fi fost moașă (geneticiană...) sau că a eeera inseminată și făcea câteva perechi (ca un fel de clone,...), jumătate fete, jumătate băieți. Ei urmau a se împrechea (evident, incestuos, riscant genetic, n) – și apoi a se înmulți ca perechi, între ei, prin coabiare... Toate astea sugerează un experiment genetic, așa cum și mai apăsător o face mitul Anunakilor (fiii lui Anu,...)

Pagini colaterale

...Popii bogomilici.. care nu țineau slujbe în limba slavonă, în primii ani după retragerea romană, erau pedespiți prin tăierea limbii...Apoi pedeapsa bau- bau s-a extins, li se tăia limba celor care vrobeau neo-latina, srămana limbă română, născută printr-un mariaj forțat...Regelui dac i se tăia capul, însă nu era viu, se sinucisese ritualic sub un stejar...Obicei- ritual eroic, de *tip druidic* ! Frunza de stejar cu ghinde este semnul așadar sacru care a dăinuit în mitologia românilor (stejar, gorun,etc) – și în însemnele de pe altițele militare....Atenție la vocabula ATL (inversată pentru facilitatea rostirii...), ca și la rangul de noblețe regală: **atLEȚĂ**...(atleța sa...). (Vezi și Quetzalcatl, tradus Șarpele (ZAL) cu pene de qetzal)... Culmea, avem acest etimon și la zul predacic ZALMOXIS, ce s-ar traduce ZEUL- MOȘ, strămoșul zilor...

Privitor la vocabula ATL,„Densușianu crede că este etimonul de la ALTANTIDA....Seducătoare tentație lingvistică?

*

Babiloniada este istoria omenirii, după biblicele timpuri ale spargerii Limbii primordiale, așadar a unui sistem unitar lingvistic....Amestecul limbrilor a fost măsură drastică, eficientă în milenii, pentru ca ,, oamenii să nu ajungă asemeni nouă,

să se urce la Ceruri” (El-Ohim, nume al unei pluralități! Cf. ebreologilor moderni). Suntem specia post- babilonică, așadar multilingvismul este multiculturalism și ideea este globalism, hibridizare, re- altoire cu scop pragmatic regenerativ ?

*

*Omule, tu, născut de-o rană
rana lumii ...
în sublunare cicluri, oglindire
a soarelui, pe cosmicele chakre...*

Greșeli de ...țipar sau BOCne

Procurorul ...a fost arestat pentru luare de MITrĂ...

*

A fost abuzată sexual în PENIsTENCIAR.

*

Liderul PDL a fost preferat de aligatori...

*

Bocancii lui Boc au fost în BOCceluța financiară Guinness- Boc.

*

Neagu neagă.

*

Domnul Ciungu e foarte îndemânat.

*

Statu- Palmă- Barbă-Cot: adică Statul îți dă palme, bărbi și coate.

*

Vine iarna românilor. Și e la putere tot gubernia BOCnă. Brrr !

*

Ale dracului cuvintele...sintagmele...vocabulele...Etimonul Boc îl găsim la ..Bocassa (dictatorul), la Boccacio,...și multe altele, bunăoară la costoBOCI. Sau la ...BOCanci...Avem și o revistă neinspirat numită Bocancul literar.

*

Sinceritate, adică de la SINE, de la limpezimea Sinelui, versus tulburările Ego-ului... Oglinda în sus a umanului, oglinda celestă...

Femeia de serviciu, reminiscențe roșii

Ce a rămas de la comunism, în „condiția femeii” ? Sintagma „femeie de serviciu”! Și unde anume este ea în continuare folosită? În insituții administrate de Stat, în primării, spitale, școli, muzee, ba chiar la vârf: la Președinție, la Parlament... Desigur, pe nomenclatorul salarial, pe statele de serviciu, este altfel numită, (menajeră), numai că tradiția orală uzuală este aceeași....La școala „ix”, elevii așa spun : proasta aia de femeie de serviciu”... Secretara, diriginta, colegii, așa o numesc:

„femeie de serviciu”... Un cotidian județean (Deva), așa are titlul: SERVUS”, adică Servitorul. Este sensul decăzut din latinitate, Servus (sunt servul tău), căruia i se răspundea ca salut „ Servorum”, adică „deasemenea”.. De la sensul inițial, de noblețe (virtus romana), s-a perpetuat corupt, sensul de „ sluga” (slavonic), de unde SLUJ, slujba, sau omonimul sub-apreciativ, de JOBAG, de la JOB(slujbă).Feminulul de la iobag este...iobagă?!

*

Statistic, România are cea mai mare „ livrare” de prostituate din U.E...Femei de...servicii..

*

Conotație : se pare că în epoca actuală, critico- comunistă, femeia de serviciu a rămas – desigur,- nu generalizez,- ultimul „ gest de rezistență” al clasei muncitoare celei mai docile, silită de conjuctura umilă, precară...Aname este menținută în nenorocitu-i privilegiu al slujbei, ca „ ureche” pentru stăpâni....Ea este cea care vede- știe tot ce fac șefii ei, deseori umilită de serviciile neplăcute, așa că i se cere să toarne când e cazul, este șantajată mutual, condiționată....Ticăloșia „ strategiei” superiorilor ei politici,..Este mai mare decât amărâta ei de supunere „ oarbă”, este degradantă pentru ei, necum pentru ea. Este imoralitatea corupției politikon.

*

În mod cert, EROU vine de la EROS...Eroism a fost ab initio erotism și încă va mai fi. Fetele știu de ce...

Profeție Mama Omida

După daci, gândaci, pândaci, omidaci, suspendaci și fraudacui...vor veni frunda...cii...

- Da și s-a- ntamplat citațeni?!

-Iaca m-a-ntreabî pi ini și s-a-ntamplat !

.....S-a-ntamplat o covârșitoare imoralitati politicî!”

Caragiale.

(Morțiunea de cenzură- 27 nov.2010, Parlamentul BOCșevist)

Infernul nepierdut. Votca cu scopalamină

Numitul... Evu Eugen, patru dosare însumând 467 de file strict secrete, aflate la Arhivele Securității din București, str. Dragoslavele 2-4, pentru acei „colegi” scriitori care mă întrebă cum am obținut dosarele. (Dublele au ars în 20-22 decembrie 1989, în crematoriul din curtea Miliției Hunedoara). Un al cincilea dosar este o Expertiza a fostului M.A.I. –prin care se probează acuzator că am scris un memoriu de protest lui Ceaușescu pentru starea noastră din ultimii ani ai dictaturii. Un alt dosar, al tatălui meu Evu Gheorghe- fost pastor raional Hunedoara, al cultului Penticostal, cult legal, creștin, apostolic. Parte din dosarele mele au fost publicate în crățile de memorialistică „Cârțița pe acoperiș”, „Tresărirea Focului” și „Cartea întâlnirilor, vol II...Ex cdt. securității județului Hunedoara (sediul în Deva), a fost acuzat oficial pentru poliție politică în operațiunile „Eterul” și explicit- fără nominalizarea mea- pentru acțiunile de hărțuire a mea și a familiilor Evu, (părinții, frații...)...Decizie publicată în Monitorul Oficial al României, redată și aceasta în cărțile mele. Ceilalți doi anchetatori au fost cdt Securității Hunedoara, Săbău și ofițerul Haiku, ambii pensionați cu pensii...nesimțite, asemeni altor zeci de mii de securiști și activiști ceaușiști....La 21 de ani, avem o pseudo lege a lustrăției, nefiind de mirare, devreme ce a fost „instrumentată” de celebra șefă a camerei deputaților și deputanelor, Roberta Anstase, cea cu fraudarea legii pensiilor...Tot înainte, tovarăși! BOCdaproștii!

Nume și porecle

Ți s-a dat un nume, care vine de departe, sau nu de demult. În vechime se credea că în nume este destinul, datum. Îl adeverești, îl semnifici, sau îl valorifici ori îl faci de rușine. La români, din tradiție ce s-a păstrat în lumea rurală, numele sunt frecvent proveniente din porecle....Existența unor familii numeroase cu același nume, a făcut ca prorecla să fie elementul de distincție, a se evita confuziile. Cea nu a făcut notarul, a reușit popoprul. Deseori, poreclele numesc defecte sau calități, amintind cumva de tribalismul arhaic. (Exotic, bunăoară ca la amerindieni, și deseori caustic, de un umor sec, ca la ardeleni. Cei mai nonșalanți în numirea defectelor sunt oltenii: Belivacă, Chioru, Ciungu, Șchiopu, Strîmbu, Moacă, (Moc), Puțoi, Pizducea...).

*

Valorile se afirmă mai ales pe contrasens, mai ales în vremuri confuze... Dar asta

nu e nici moral pentru societate, nici de dorit.

*

Proletcultismul a făcut ravagii ca extremă la fascism, la bolșevism, care...a fost extremă la acesta și tot așa... Se poate zice proclercultism (Procler, nume al diavolului, versus Paraclet)...

Toate astea vin de la greci- via buglari, bogomilismul lui Chiril and Metodiul...De fapt sunt disimulări ale satanismului, demonismului, dogmatismului ce bântuie...Oponimele sunt : bănuire versus mântuire. Bantu vs Mantu ?

Arheoființa...

A explora situările unui limbaj (lingvistic) așa cum faci arheologie, să n umim asta sit arheo- lingvistic, iar profunzimea sunt ale Memoriei (ancestrale), ale Arheoființei...

*

Crin endocrin
și gene erogene ...

*

Remember : meden agan (nimic prea mult) ...Totul cu *mensura*... Orice exces este riscant, în toate sensurile, atât fizic, cât și mental. Dar cum să respecti asta dacă nu ai voință, thelema, cum zic grecii? A voi, a te autocontrola, este al valorii strict cerebrale, însă omul este ființă simțitoare, are patosul afectelor în structura sa, la nivelul dual, iar a treia cale este Spiritul, care...pare-se, este la mijloc, ci nu suprasituat în...eter. Spiritul (paracletul, duhul) este așadar un medium, între veghe și vis ?

*

Au loc succesive ciocniri între culturi. Armele doar asigură pacturile pe un termen istoric. Un neconținut schimb de culturi, prin forță, sau prin substituție identitară, de națiuni...Principiul flux- reflux, mareic, tălăzuire de veacuri... Hibridizare, mutații, strămutații, schimb, multiculturalitate .... Și tot așa...

*

JHWH: „ Israele, îți voi da un cer nou și un nou pământ...Îți voi da Luceafărul de dimineață...” **Și le-a dat ...America**...

(Canaanul nou era unul... transoceanic ?) .

Foame et circensis

Prin aceea că planeta este rotundă, toate navele sunt în derivă. Deci și planetele...

*

Eșec în derizoriu, ca la tot ce este până la urmă politic la noi: grevista foamei înv.Cristiana Anghel (nume predestinat ?) , renunță, asta în urma vizitei unui înalt prelat al B.O.R.. Discursul repetatelor interviuri as-a acutizat rapid într-o retorică religioasă, iar mediile au exploatat din plin subiectul, în context cvasi- politicianist. Iată: are loc la Antena 3 o ...conferință de presă a activistei. Dumneaei îl evocă pe Dumnezeu, creștinismul ortodox,, drepturile omului, de pe poziție feministă-militantă ș.c.l. A renunțat la pijamalele din spital și este în gross- plan, doar

cearcănele sunt semnificative....Discursul cade volens- nolens în unul strict politic, al unei opoziții pravoslavnic/ eroice, de „om din mulțime chemat al cerului, ...revin obsesiv exaltări mistico- ...cioraniene, etc)” „apostol”al societății civile care ...Patetismul, retorica, lasă un gust amar, de neputință, de absurd, de avocatură a „poporului” în derivă. De zădărnicei și cădere în derizoriu, paradoxal. Acest soi de „martirism voluntar” este și el un simptom „reactiv” acuzator : al lașității, al autismului colectiv, al cercului la toate nivelurile „piramidei”. Pe dealurile mitropolitane...mii de enoriași peregrini se calcă în picioare la moaștele sfinților de import. „Marșul culturii”, al lui Laurian Stănescu,...a eșuat la Tg Jiu și pe traseul spre Sarmizegetusa ..., El a revendicat dezumarea osemintelor lui Brancusi și aducerea lor la Tg Jiu.. Dar au venit la manifestarea lui...patru persoane, cf. presei („Gazeta de Sud...”..) L.S. mă sună că va „continua până la capăt” (va cădea pe traseu...) -să merg la Deva, unde încearcă același lucru: marșul culturii... Un fel de autodafe? Iși lansează două cărți, dorește să î-l prezint... Niciun gest, niciun sprijin, de la nicio instituție, de la URȘ pare-se nu are cum, devreme ce aflu că ar fi avut proces cu ei...Cele două forme de protest seamănă. Sunt destinate eșuării în derizoriu, nici măcar ale disperării nu sunt. A repatria sau nu osemintele lui Bălcescu, Brâncuși, Enescu...? A le face moaște ? Ei, și ?

„Liniște, măă! Ce dracu !? „

- pamflet-

Prezident Tr. Băsescu către bobor

Discurs către națiune

Vom modifica schimbările și vom introduce noile băgări. Vom indopa o gamă mai largă de strâmtorări, asigurând normele fiscale ale U.E. insituind un bagaj de continuitate pentru stabilizarea economică spre a ieși din criză prin scoaterea din priză a țării, cu emigranți cu tot. Instabilitatea constă în stagnarea din cauza opoziției, nesusținabile și incongruente.

Cele șapte elemente sunt cele șapte frici despre care filosoafa Roberta și cofraducacul ei Server Ionescu tace dar nu știe cine știe ce. Dar nu de filosofi are țara nevoie, ci de chelneri, frizeri și atașați care stau în fotolii fără să ciocu mare. Nici de moguli nu avem nevoie, ci de încă o tranșă de la FMI, ca să fim tranșați și digerabili fără a fi vulnerabili la introducerea măsurilor prin scoaterea lor din opoziție. Introdcome noi mecanisme de menținerea pe contrasens a inerției ineptiilor spectrului pe timpul mandatului meu. Milităm civil pentru modificarea tratatului de la Lisabona prin bonusuri de tip „Bo 7 bis” – care vor fi decontate cu 0,0001 începând cu anul 2025...Chiar dacă voi fi din nou suspendat, sictir muie dragă stolojane ! eu nu sunt populist și îi ciuruim ca să muriți mai bine, tranșați....Miliardele vor acoperii biliardele la votul cu bile alba- neagra și în Parlamentul ioropean...Nu vom rata tranșa și vă vom tranșa procentual conform Scrisorii către cele trei entități, tatăl, fiica și duhnetul viskey cu damf de galinacee helenistă și frunză din grădina taicii doamnelor... Anul acesta veți avea Paștele la Crăciun și viceversa. Modernizăm codul muncii: am constatat că 1, 7 milioane de români lucrează la negru, dar voi știți că alte patru milioane pe plantațiile din occident; toți aceștia nu plătesc taxe statului nostru

pe loc. Bancherilor le spun să stea în băncile lor, care oricum sunt ale bancherilor de aiurea. Hă, hî, m-am îmbătat. Eu mă uit cruciș în două părți, dar hă hă văd de jur-împrejur... ! Prezentul mu raport se adoptă ca lege, hau! Nu România știe ce are nevoie, ci io ! Poporul opoziționist dovedește lipsă de maturitate și vorba lui Vadim, oligofrenie. Avem nevoie de O poziție, nu de opoziții! Echilibrul micro macro economic constă în poziția mea spre a vâsli pe noi culmi de civilizație cazonă și retrimiteră a legilor la parlament, spre a fi numărare de Roberta Anastase. Ați votat prin memorandum că vom avea o cameră unică, ei bine, promit românilor care vor mai fi în țară peste patru ani , un parlament cu o singură garsonieră. Dacă mai aveți întrebări, le aștept în scris, sau prin domnul Baconsky. Cei încă 70.000 de concediați ce vor urma, vor asigura cu brio revenirea salariilor tăiate cu 60 % a românilor, la cca. 10 -15 % începând cu anul 2010, dacă nu vine sfârșitul lumii. Cei ce nu îmi susțin guvernarea, geaba o jos- țin! Eu lucrez cu interes național, nu cu majorități minoritare ! V-am ciuruit !

* de 1 Nov., 1 aprilie pe stil vechi

Folclor nou la Cimitirul Vesel sau Fraudae cum Laudae!

Amețiți de vămuirile trecutului îndepărtat / (munte- dela- vale- mare)/ Popor de popoare/ Alungat din munți prin euro- hotare/Îți vor da un nou pământ și un cer nou/ și un șur în fund de la mun te la mare /Pe plantații euro- cavou/ În exod în neo- exod/ Din urmă lătrat de/ sinistrul prohod / Barbaria cu aur de aur flămând /Puhoi-va pe loc kazacioc/ Boc- a – boc. După pribegindul rosenstok/ Și tristan tzara (știu ei, funerii..)/ După Urmuz, Tuzluc și Caragiale cu jale la gioale/ Vor tropăi Rinocerii/ legi votate din greșeală/ pe suprastok ăpiele goală/Și cântărețele chele și ventrilocii / And saltimbancii/ BOC-șevismul e-n voi, / Voi sunteți fraudacii! Majirități toxice și în neștiință de cauză/ Să trăiți bineee ! / la andropauză!

s.s. indescifrabil Galina Cocoș- Server Cotoi

Răscumpararea Hertei Muller

„ Răscumpărarea” plătită de nemți pentru Herta Muller a fost de 8000 de mărci (cca 4000 de euro). Securistul timisorean „ responsabil” colonelul Radu Tinu, declară cu cinism cumîi planta microfoane, cum o teroriza pentru „ legături cu spionii” diplomați nemți, etc- descriind-o ca pe o nebună care „ fuma mult” și etc, ignorând că starea deplorabilă a celor mai mulți era tocmai dinspre regimul lor indusă și au făcut sute de mii de victime. La revoluția confiscată el a ajuns formal în lotul Timișoara, (arestat și anchetat peste 700 de zile), ca și alții, a fost achitat și azi este prosper om fără griji(de trai sau de conștiință), fiina director la ASI-ROM sucursala Timișoara...Ca el sunt zeci de mii, iată și aici, „ adevărul revoluției lui Iliescu et Roman plus liota. Herta Mueller, din ipostaza de laureată Nobel, continuă să acuze nu doar ce a fost în dictatură, ci și ce continuă să fie în țară. Aici este în ton cu Manolescu, care, într-un editorial dezamăgit (dar nici prea- prea), afirma că „ revoluția română a fost făcută de serviciile secrete”, de securitate. Punct. Ei și ? De ce, bunăoară, nu a stopat Niki măcar nerușinata lege a „ salariilro de merit” , acordată

de Iliescu unor turnători și obedienți siniștri ai securității și regimului ceaușist? Cum a avut, alături de Păunescu, cel scuipat de multime în curtea Abbasadei americane, (!??), chiar tupeul de a candida la prezidențiale (!!?), monstrul sacru al criticii și oligarhul capitalist recocoțat în tronul URSS, apologet al lui Dej, Ceaușescu și etc),- declară ipocrit că el o prețuiește pe Herta Mueller, al cărui premiu este „pe jumătate și al nostru, al românilor”! Ha, ha. Securistul col. Tinu, fost coleg al gen. Mortoiu, care m-a anchetat pe mine, pretinde (și probabil e real), că în cazul „răscumpărării” germane al Hertei Muler, „ a fost o înțelegere noeficială între șefii celor două state. Bani erau aduși de rude ale celor care aveau nevoie de pașaport. Sumele erau de 7500-8000 de persoană, dacă nu era absolvent al unei facultăți costisitoare pentru stat, ca medicina, de exemplu. Herta a fost profesoară, de unde a fost la un moment dat eliminată, pe motive obscure, de comportament („ fuma mult și la clasă, umbla neglijenț, în blugi, și tunsă în scări”).

Despre natura reîncarnării

Desigur, cum s-a mai spus, Dumnezeu este Unul incognoscibil și etern, totul fiind reglat și organizat. Această organizare în vastitatea ei pare unora înspăimântătoare, înfricoșătoare și ei cad în semi-orbirea unei ipostaze care, consider, nu e în armonie cu măreția, cu splendoarea divinului, din care, ca operă vie, facem parte. Îi spun „*partedin*”. Această organizare este Cosmos versus Haos, iar ființa nu este haotică, ci este miracolul de „*a fi*”, este înminurare, cum avem un bătrân cuvânt românesc. Cunoaștem prin întrezărire (alt cuvânt asemenea)... Îi spun „*magnetoglinde*”. Iată un enunț ce amintește starea religioasă a omului, una de bună seamă programată și ea în genom: „Marele Organizator trebuie să existe, prin aceea că nici în prezentul foarte avansat, cu toate cuceririle științei și tehnicii, nimeni nu poate concepe și crea (în laborator) un fir de iarbă care să trăiască. Viața este un subansamblu al lui Dumnezeu. (Neolatinii traduc strict literal „Domnul Zeilor, ceea ce e tulburător, însă nu insist acum). Condiția acestei planete vii, acestui vast ecosistem cu subansamblurile sale, este *una*, o *lege*, nu omniprezentă, ci deoprezentă.

Miliarde de celule jos, în corp, se reînnoiesc. Tot astfel miliardele de sisteme, de galaxii, de universuri. Cine a delimitat în finitudinea duratei lui, nu are cum concepe-înțelege-cunoaște infinitudinea, o poate doar deduce, iar aceasta este dumnezeiesc. Este darul și Harul omului. Efectul posibil rău este celălalt: dorind să stabilim propria noastră organizare sfidând-o pe cea a Divinității, urmarea este vinovăția, răspunderea pentru otrăvire, distrugera, foametea, sărăcia, bolile...

Dogmatrine

Cercetătorii serioși știu că învățătura lui Iisus Hristos cuprinde gânduri și convingeri despre reîncarnare. Între alte concilii care au stabilit (arbitrar) alte „legi”, „porunci” și dogme, este cel din anul 533 d.H. de la Constantinopol. Învățătura lui Iisus a fost *ștearsă* printr-un decret papal. (Max Wildiers). Așa cum în religii, și în istorie, conspirația a fost, este și va fi, cheia unor evoluții ale gândirii, îi spun **dogmatrina**.

Inițial, Biserica Catolică descria ființa umană ca fiind alcătuită din trei părți: corpul, sufletul și spiritul. Apoi s-a trecut la dualitate. Niciun teolog nu are răbdarea să explice, fiind probabil năucit de confuzia proprie. În secolul II după Hristos, au apărut teorii dualitate corp-suflet, iar înțelesul de Spirit (Duh) a fost ignorat voit. De aici apare confuzia privind reîncarnarea, absența termenului de spirit determinând-o. În Conciliul din 533 d.H. ideea de reîncarnare a fost înlăturată cu trei voturi contra două pentru. Au continuat a fi considerați discutabili teologi ca Origenes, Sfântul Augustin, sau mistic ca Francesco de Assisi, Jan Ruysbroek ș.a. Termenul (conceptul) de Spirit reintră în dezbateri în sec. al XVII-lea, însă ca parte componentă a sufletului. Reținem: învățătura (codul) lui Iisus despre reîncarnare era teama preoțimii față de eventualitatea creării unei anumite stări în mulțimi, care erau dintotdeauna condiționată de viața materială și care, la aflarea unei existențe de după moarte nu ar mai fi supuși puterii mereu aliate în scopul supunerii, ordinii sociale etc. Nimic nou sub Lună, nici sub soarele Ra al lui Akenaton primul reformator religios - adorator al lui Ra, la Tel Amarna. Învățătura originară a lui Hristos, a fost reajustată, deviată și tocmai de cei ce aveau a-l urma. „*Ceva nu e în ordine cu noțiunea de suflet*” scria un teosof olandez. *Tot ce are un început are și un sfârșit, iar dacă nu există ceva care nu a avut nici un început, nici sfârșit nu va avea*”. Biserica a abdicat sistematic, în istorie, de la rostul ei, în folosul conlucrării cu puterea efemeră a statelor, pentru a controla și menține ordinea. În strictă actualitate acut escatologistă, apocaliptică, față de toate amenințările din cosmos sau din teluric, se știe că psihologia mulțimii, comportamentele ei psihotice, sunt cel mai dintâi pericol pentru toți. Iată dilema. „*A fost epoca de piatră, este epoca Adevărului, spune cineva. Nimeni nu scapă de acest proces. Om, familie, țară, pom, insectă. Nimeni*”.

Știința explorează prioritar starea materiei, suprafața, palpabilul. Ea infirmă accelerat certitudinile de ieri. Noi privim atât în microcosmos, cât și în macrocosmos. Marile dileme, debaterile pro-contriste au fost acute în secolele 18, 19 și 20 și iată că ele continuă precipitat în noul nostru număr mileniu trei. Se experimentează, după modelele anticelor panteoane ale zeilor, metoda cercetării materiei (inteligente), aflată sub impactul enunțului lui Hermes Trismegistos: aflând ce este aici, deducem ce este acolo, sus. Pentru unii, știința este religie. Unii cercetători revin în cercetarea științifică, pe câtă accesibilitate oferă ea, partea (starea) nematerială a lumii. Se caută obținerea antimateriei, se vorbește de „materia neagră”. Dacă calculăm viteza luminii, de ce nu și pe cea a întinericului? În noi, cei ce îndrăznim a cugeta poetic, există, pulsează ceea ce a fost demonizat a fi „cunoașterea luciferică”, există metafizica și, cum altfel, antimetafizicieni. Țăranul român zice simplu, oftând: „*Știe Dumnezeu!*” Însă fiți siguri că încolțește mereu în fiecare om, dincolo de stadiul cunoașterii sale, întrebarea, deloc luciferică, îi rămâne a crede sau a se considera, ca operă vie, un simplu animal orfan, fără tată, fără mamă. Grea suferință! O fi a sufletului? O fi a Spiritului? Suferința de acest fel nu poate fi a Spiritului, tresarscriind asta. Dr. Abraham, din secolul XX descoperă că o proiecție a unui mijloc de tratament homeopatic, efectuată printr-un câmp magnetic, indica pe o placă fotografică locul de formare al plantei, chiar dacă în laborator nu există nici o plantă. El fotografiase existența plantei. Comment al lui Dethfsen: „Harold Saxon

Buer, profesor la Universitatea din Yale, a cercetat câmpurile electrice (remember relația Bohr și Trismegistos) care învăluie ființele vii. Așa a descoperit el în jurul unui grăunte de grâu, un câmp aavând forma plantei mature, iar în jurul unui pui de broască țestoasă a observat deasemenea un câmp magnetic de forma unei broaște mature. Un model, un arhe-tipar, preexistent? Se cunosc din mitologie și alte surse: în trecutul îndepărtat, omul avea mai multe simțuri. Putea vedea și simți acest lucruri? Apoi a fost dezvoltarea limbajului, comunicarea de acest tip posibil în dauna acelor simțuri - să le numim telepatice. A plătit scump cucerirea. Însăși divinitatea are legea pe care o numesc sacrificială. De ce nu ar fi valabilă și în om, opera sa vie, care, asemeni lui (după chip și-asemănare), această modalitate legică de a deveni. „Esher, ashe esher, a rostit Jahwe pe munte, auto-definindu-i-se lui Moise”(n.a.) Simțurile pierdute, atrofiate, estompate, în estuinție adaptativă au fost în timp și vor fi, recuperabile prin creația omului: telepatia este telefonica, televizorul transmite gândurile sub forma imaginilor, a reprezentărilor. Internetul este interconectare, motoarele de căutare ultra-performante; ele deja modifică întregul nostru sistem milenar de a fi, funcțiile cerebrale, deci și duhul, cugetul,devenirea. Luex- Ferris se traduce literal: „purătorul de lumină”, Ce fel de lumină decât cea a (re)cunoașterii? Descoperirile și tehnica rezultată aparțin unui om următor, modificat, ameliorat, conform condiției existențiale planetare...

Adaos lapidar: S-au efectuat milioane de experimente, de la vechile Popol Vuh, Cartea tibetană a Morților, ori cea Egipteană, la cele de tip telepativ, mesmeric, regersiuni telepatice etc. Se caută viața de după moarte reluând problema reîncarnării. Avem aproape cotidian cazuri de copii nou-născuți care își amintesc cine au fost în altă existență, cunosc limba acelei existențe, sau au coeficientul IQ de inteligență egal cu al unui Einstein ? Sunt cercetați în proiecte pe bani grei (cazul recent al copilului Oscar, vezi internet pe Google). În epopeea sumeriană Enuma Eliș (Când zeii au coborât - ELI-s - din ceruri), sau în Ghilgameș, regăsim astfel de probleme. Noe, când se naște, sub suspiciunea că ar fi „un fiu al îngerilor” făcut cu femeia, avea aspect alb, a vorbit încă din prima zi;...recitim Cartea lui Enoh, Evangheliile de la Qumran etc. Savanții pluridisciplinari cercetează în Sumer și descifrează mii de tăblițe cu tot felul de relatări - grafice sau literale - despre crearea omului de către entitățile Anunaki. O uriașă resurecție a acestor probleme este în explozie în întreaga lume. Un infim procent din omenire este, perceptiv, undeva în apropiatul viitor vizionar, lucid: cine suntem, de unde venim, de ce suntem, încotro mergem, cum și ce devenim? Un experiment din miile de acest fel, telepativ: Helen „ambach a efectuat teste pe un eșantion de o sută de persoane care afirmau univoc, după revenirea din starea telepativă indusă, că au trăit 5500 de regresii în timp. (De citit și cartea transilvăneanului emigrat în Italia, Dieter Schlesak, „Există viața dincolo de moarte”). Există o bibliotecă uriașă despre aceste subiecte experimentale. Patrimoniul uriaș salvat în toate civilizațiile milenare, se cere recercetat, reînțeles, decodificat. Închei amintind că Apocalipsa (grecește) are alternativa uzuală de Revelație și înseamnă dezvăluire, descoperire a omului despre Sinele umanului, fără captivitatea mentală în... dualitate.

Notes

Există dictatura conștiinței și deci una a subconștientului. O a treia cale pare a fi cea dintre veghe și vis (sau starea de veghe și starea visătoare, specifică poetului). Subconștientul este Eul cromozomial?

*

Ceva (cineva ?) din om se uită-n lume prin ochii tăi...

*

Sentința socratică „Urmează-ți zeul” este „urmează-ți Sinele”...

*

O profeție pentru 2011: Nu va mai fi în România Ziua Femeii, ci Ziua...F.M.I. ...

*

Lumină care vede ...

Ceva prin ochii tăi se uită-n lume.
Cu-aceiași ochi în palmă vezi bobul de orez
Puzderia de stele, Număr-nume
și deopotrivă forma, morfostructura cum e,
sinapsa dintre neuroni și Miez ...

*

Privitor la *devenire* în model divin. Hristos a spus ucenicilor: „Și voi puteți fi dumnezei”. Așadar sugera re-îndumnezeirea omului.. Or asta explică devenirea ca o redevenire posibilă, referitor la imaginile trimise azi: „hakerii” o fac prin cercetare științifică, cu scop recuperatoriu (deci cunoaștere luciferică): inițiatul modern prin alte mijloace, ale Intuiției, ale Paracletului, ale Duhului care coboară întru a înălța... Dar e seară, nu te mai frământa, îmi ajunge mie care sunt într-o „zonă intermediară” a semioticii? Sunt pentru o construcție poliedrică, modulară, caleidoscopică... și treptat, vom adăuga astfel de fragmente care – modular - pot fi o carte în tandem.

Meditații la Apa Sargeției

Îndrăznim a dăinui în speranța că Omul este pregătit, prin naștere, viață și moarte, unei cauze mult mai mare decât au întrevăzut geniile...Iată demnitatea, șansa noastră.

*

Secretele controlează lumea,dintotdeauna. Ceea ce este conspirativ, deci imoral și în contra umanului. Adevărul absolut, desigur, nu ne este accesibil, însă dacă am avea unul folisitor cât mai multora, am avea și dreptate.

*

Captivi în Proportii
numărându-ne
și uitându-ne morții,
neîntregi, ne deplini
nici ai Vrerii,
nici ai sorții...

*

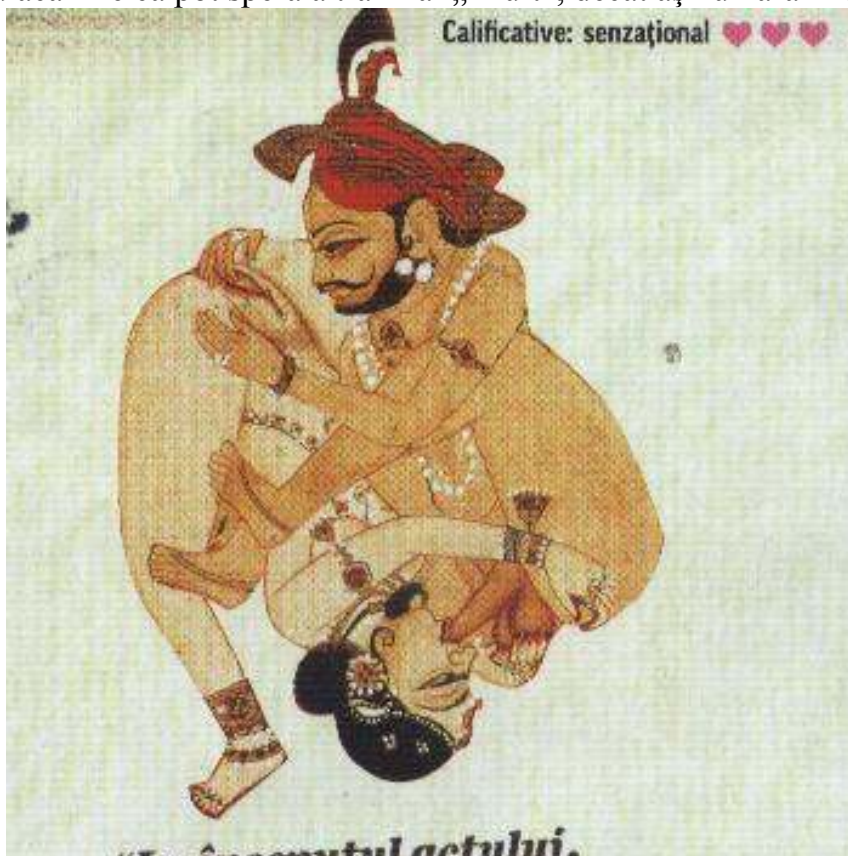
Cei ce mi-au făcut rău, cu voia lor, m-au menținut lucid, mai mult decât prefăcuții care pretindeau că îmi sunt amici, confrăți, sau „exegeți”...

Cu toate astea, nu cad în prostia de a le mulțumi, tot ticăloși au fost și vor fi. Aici sunt în amar acord cu sârmanul Iuda, vezi Evanghelia lui apocrifă...Oare nu a fost el cel mai iubit dintre ucenicii Domnului? Sârmanul Iuda!Vezi, așadar, cum exigența ta, dar mai ales însufletirea ta altruistă, mă stimulează a scrie, a mărturisi prin mărturie, cum altfel? Da, sunt adept al Hassidismului... Sunt fostul esenian, cu unele abateri necesare: nu sunt pentru comunismul lor în viața comunitară: de pildă, împărțeau și muncile, și amorul cu femeile, în comun...Acolo, lângă Marea Moartă, a încolțit sămânța stranie a „chibuțului mondial”, idee probabil plagiată din robia lor în Mesopotamia, și mai de dinainte, de la Altanți? Sunt ACTANT, sunt un TRIALIST, cum se considera marele filosof austriac Konrad Lorenz..Și totuși încerc să rămân eu însumi, practicianul, auto-cunoscându-mă ...artistotelic...

*

„Urmează-ți zeul” era una din sentințele socratice...Eu pot fi propriul meu zeu, oare nu a spus chiar Hristos „și voi puteți fi Dumnezei”? Foarte altfel decum Nietzsche... Și desigur nu am nimic în mine, nici de saduceu, nici de fariseu, nici de cărturar...Știu prin aceea că cred, sau cred, prin aceea că știu, mi se relevă...Este și asta tot demnitate, consider...

Și îi mulțumesc Proniei că mi-a lăsat sfântul răgaz de a-mi cânta Patria – parafrazându-l pe Hoederlin: așadar Patria Cerului. Număr invers durata vieții, orizontul ei de așteptare... Împart ziua în 24 de ore, orele în câte 60 de minute ....și constat cu acalmie că pot spera a trăi mai „mult”, decât aș număra în ani...

Romanian press 2010: Revine în trombă învățătura sexuală cu scop educativ...

Tehnicile aparțin Indiei antice, care nu se poate plânge de natalitate scăzută...

Conspirația dogmelor sau dogmatrina ...

LULU – pre-OMUL RATAT DE GENETICIENII din SUMER ?

În cartea mea „Despărțiri de plural „ (Ieșiri din sistem), 2010, editura Astra, am inclus și comentat fragmente ultra- tulburătoare din izvoare antice orientale, hinduse, egiptene, amerindiene, între care epopeea sumeriană ”ENUMA ELIȘ” – (Atunci când Eliș- zeii, fii lui EL...) adevăratul „ act de naștere” al omenirii, mult mai vechi decât relatările din V.T.- Genesa ebraică. În robia lor din Babilon, evreii au compilat cum se știe, miturile esențiale, iar Sumerul este patria lui Moise. (trad. Moșul, omul-deificat, strămoșul (re) întemeietor...Dacă întâiul a fost Elohim, iudeii au optat pentru Jehovah, cel „ gelos și răzbunător”, cum singur se delcară. Dacă Elohim (entitate plurală, cf. ebrilogilor moderni) a fost cel ce a creat omul adamic, tot el (ei) au constatat „ străcaciunea” și au pedepsit cu potopul prima creație, salvându-i doar pe Noe și rudele lui, olaltă cu „ seminția” de animale din Arcă... Dacă acceptăm mitul că Adam a avut doi fii, Cain și Abel, cel mezin fiind ucis de „ întâiul născut”,...ar fi de revăzut dacă omenirea post- diluviană mai poate fi considerată „ urmașa spiței lui Cain”, așadar al unui fratricid, culpabilizare- stigmă extrem de descurajantă pentru descendenții. Or, „ al doilea Adam- Noe, ar fi întrerupt „ blestemul” elohimic și israelienii, popor foarte războinic, au optat pentru un (dumne) zeu cu nume de...navă cosmică: IHWH, cum definesc unii teoreticieni.

Cercetarea în domeniu este nu doar a istoricilor, mitologilor, filozofilor, teozofilor, scriitorilor care scrutează pluridisciplinar vasta cunoaștere a omenirii, ci este una care îl fascinează și pe poetul dintotdeauna, cu atât mai mult și necesar celui modern. Poate că ajunge în acest sens originea conceptului de „ poieion”, echivalent al creației. Creația a fost actul esențial pentru ființa umană, iar omul o atribuie unei Entități Divine, aparținătoare Spațiului Cosmic, de unde avem mii de izvoare mitologice că ar fi venit in illo tempore, Ei.

Poetul are darul de a fi – prin empatie și capacitatea inteligenței intuitive. A Harului său, mai bine înțeles de cei care își pun întrebări esențiale, originea, scopul și ținta Creației.

Poetul autentic este mai persuasiv prin forța analogică, metaforică, prin vizionarismul ce amintește de sacerdoții, inițiații timpurii, iar omul, de profunzime, simte lumea poietic, el cade mai greu în capcanele „ teziste”, ori în alegorismul ocultant al religiilor, mai ales a celor secularizate.

După miturile cele mai vechi, depășind cei cca 5000 de ani estimați de Vechiul Testament biblic, avansând uneori la câteva sute de mii de ani...,Începutul. Sumer-ul este atestat cu cel puțin 3000 de ani înainte....Scrierea sumeriană, considerată cea mai

veche, a fost științific probată ca depășită în urmă cu cca. 1500 de ani, anume de către scierrea decoperită în anii 60 de cercetătorul Vlase, la Tărtăria (nu departe de Orăștie, Alba- Hunedoara)!...

Nu e locul disoutelor despre o vechime de peste un milion de ani, a umanoidului – străbun absolut..., continetele scufundate, relatările stranii despre războaie între zei, vimanas, rachete, distrugerii nucleare, etc...Despre acestea, am comentat deasemeni în cartea sus invocată. Gândirea poetică este similară gândirii cercetătorilor specializați, nicio inhibiție nu ne poate ține în fața irepresibilelor întrebări Cine suntem, cum am apărut aici (ori am venit, ori am fost „ clonați” și „ colonizați”), de ce anume, încotro anume ?

Omul primordial Adam (a) a fost creat de fiii lui Anu, (Fiii Cerului din V.T., Genesa?) Anunaki, vezi ultimele descoperiri și descifrările tăblițelor de lut ars din Sumer (Zecharia Sitchin ș.a.). Epopeea descrie cine erau Ei, de ce și cum au fost creați (genetic), oamenii de dinainte de marele Potop. Scopul era popularea cu ființe semi-inteligente, apte să efectueze muncile întreținerii Lor, (Elohimilor biblici), mineritul (aur, pietre prețioase, etc.) și agricultura, (irigații, recoltare,etc) - cu prioritate. (Nu cumva și pentru unele plăceri sexuale și efecte dezastruoase, ca în cazul „ căderii” cu femela umană

Reiau fragmentar:

**„ Atunci când cerul, în înălțimi, nume nu avea
Iar jos, pe pământ, nimic nu era/ în străvechi începuturi, Apsu, creatorul lor/
Mummu și Tiamat- Ea/ cea care i-a născut pe toți/apele lor s-au unit/.. (e vorba
de principiile ordonatoare, aer, pământ, foc, apă, n) .../încă nu exista nicio navă/
(ambarcație, n), / nicio deltă nu se formase/ ....apoi s-a întâmplat ca zeii să
apară/ în mijlocul acestora” (5)**

(După milioane de ani de formare naturală a planetei optime vieții, Cineva a venit să insemineze, să adapteze acestor condiții, ființa umană, cu scopul descris mai jos(

....”Prima „ cetate”- bază a fost la Eridu

**„Stăpânul adâncului, regele En-Ki
și-a ridicat casa
și-a ridicat casa la Eridu
pe bancurile de nisip ...
Regele En- Ki... a înălțat casa:
Eridu se ridica din pământ ca un munte,
o zidise pe loc prielnic”**

Ce spune epopeea genezică(a facerii sumeriene) despre scopul acestei descinderi ?

**„ Vreau să creez un muncitor mediocru,(rob, sclav, n)
Să se numească „ om”,
Vreau să creez un muncitor primitiv**

**Care să se aple în slujba zeilor,
Pentru ca acestora să le meargă mai bine”...**

**...” După ce regalitatea a fost coborâtă din ceruri,
După ce coroana și tronul regalității
Au fost coborâte din ceruri,
Regulile au fost respectate..
Riturile zeităților
...au fost ridicate cinci cetăți(orașe),
Nu nume proprii
Care au fost numite centre importante
Primul dintre ele a fost ERIDU,
i-a fost oferit lui Nudimmud,
conducătorului
Cel de-al doilea, BAD- TIBIRA, lui Nugig
Cel de-al treilea, LARAK, lui Pabilsag.
Cel de-al patrulea, SIPPAR, eroului Utu.
Cel de-al cincilea, SCHURUPPAK, lui Sud „(5)**

Uriașul Goliat și omul biblic David, regele de mai târziu....

MAMI (Mamit, Mumit, etc) – adică Moașa, MAMA

Cine a „ moșit”, stricte sensu în termen actuali natologici- medicali) „ facerea” – evident cu mijloace genetice altele decât cele ale noastre, rezultate din coabitarea mascul- femelă umană?

În Mesopotamia crearea omului „ din lut și sânge”, „ai precis în limba akkadeiană găsim supranumele MAMET (trad. MOAȘA). Era zeitatea- „ coborâtă din cer”, responsabilă cu genetica celor veniți din spațiu cu scopul explicit din „ Enuma Eliș”(Eliș – pluralitate), vezi mai sus. Pe tăblițele de lut ars recent descifrate, vedem numeroase scene cu nave, laboratoare, ustensile, retorte, în care Anu-naki (fiii lui Anu –șeful nu prea binevoitor cu creaturile lui, („ savant?- misionar, unul de tip cazon, rece”, n. așa cum subînțelegem)? - prin aceea că „ le trimite oamenilor pe zeița morții ...MAMITU ? Nimic misterios: Maamitu- genetica este cea care îi crează, însă condiționați genomic a trăi o anumite vârstă, a fi strict utili scopului „ muncilor de jos”, care să-i scutească pe ei de eforturi înjosoare....OMUL ROB a fost numit LULU.

(Și sirienii, ca și canaaneeni, îl numesc pe acel zeu venit din cer (estraterestru) cu numele lui Dumnezeu (ebraic) de EL...(Elohim fiind pluralitatea acestuia!).(Miturile din Ugarit, Sumer, n).El este numit în întregul areal sumerian și în extenso, „ tată al zeilor și creator al fapturilor(oamenilor)...Omul este faptură, adică „făcătură”, cineva FĂCUT, necum „ devenit” prin evoluția prea lentă a naturii....Am înțelege că EL...au efectuat corecțiuni genetice, pe o anumită maimuță (VERIGA LIPSĂ?)

Mormânt de uriaș descoperit de arheologia modernă ....

Revenind la Enuma Eliș:

**„ Numele lui să fie om.
 Au chemat-o pe zeiță.
 Pe inteligenta MAMI au rugat-o
 Tu, zeiță a Facerii, crează un muncitor!
 Creează un muncitor simplu,**

**Care să ducă tot chinul!
Să ducă muncitorii greul zeilor”!**

**„ Când au fost făcuți oameni
Nu cunoșteau pâinea ca aliment
Și nu se îmbrăcau cu haine
Mâncau plante ca oile,
Beau apă dintr-un șanț”...**

(Remember și Enkidu, din epopeea Ghilgameș, n).

...” Au creat omenirea din sângele său (
(Aluzie la o genă „ zeiască?” „, Treimea de zeu? n.)
**Cu scopul de a-i elibera pe zei
Era o muncă foarte grea...
Atunci luând Domnul Zeilor (Dumnezeu, n)
Pământ**

(lut, elementele din interregn, mineral, vegetal, animal,.n)

Din pământ (țărână, trad slavonică în Biblia română,n.n.)
Și a suflat în fața lui suflare de viață
Și s-a făcut omul ființă vie” (idem).

**„ Înțelepții și învățații (savanții geneticieni, n)
Șapte zile ale nașterii s-au adunat.
Au dat naștere la bărbați,
Au dat naștere la femei
Zeita nașterii (MAMIT, Moașa, șefa lucrării, n)**

A adus vântul vieții”(*duh, energie esențială? n.)*

Nu este oare fascinat pentru mintea actuală a omului care ...s-a emancipat prin milenii, el însuși efectuând...clonări? Și nu tresărim la gândul că este descris un proces de clonare, de creație în „ serie” – a perechii umane într-o primă variantă” „ menite apoi a se înmulți prin împănare sexuală?

**„ Ninki...a luat paisprezece bucăți de lut (?)
Șapte le-a pus la dreapta și șapte la stânga
Între ele a pus forma...(?)
Au fost create perechi
Făpturile erau oameni
Făpturi ale zeiței- mamă”...**

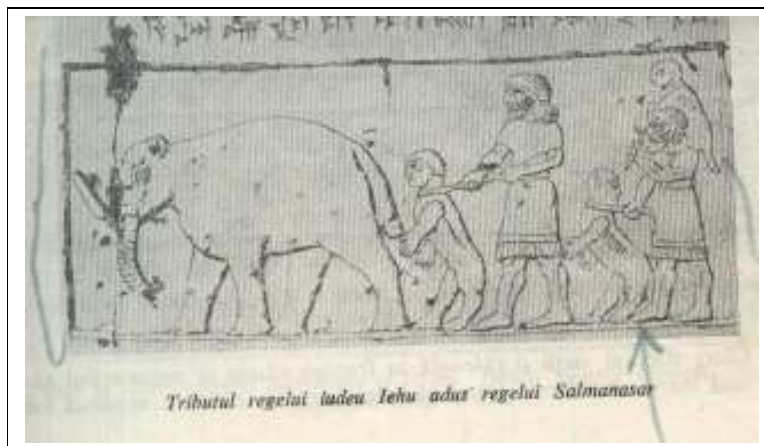
(ibidem).

Referitor la acest „ Lulu”, omul-rob, sclavul condiționat a servi „ zeii” lui El...

În veacurile ce au urmat...după repetatele răscoale ale celor vremelnici înrobiți, vom găsi în istorie ceva care amintește de acești...LULU...

„Cotropitori ai Mesopotamiei, unde au creat dinastiile lor, Kasiții erau un popor deosebit de semiți și aveau propria lor limbă...Un rol similar l-au avut în munții din nordul Mesopotamiei popoarele **LULUBEILOR** (subl.n.) care din sclavi au ajuns stăpâni în Mesopotamia...”

Recent, reluând studiul pasionat al operei lui Constantin Daniel, am regăsit în „Civilizația asiro-babiloniană” (1981. București) – multe din cele ce m-au tulburat ab initio. Între altele, imaginea de mai jos:

Scena este una din vremea când iudeii erau satrapie a regelui sumerian Salamanasar..

Soldați trimiși de regele iudeu IEHU duc prin deșert o cohortă cu daruri, (probabil nelipsind aurul, dar și smirna și tămâia, substanțe considerate sacre, prin efectele lor benefice, vindecătoare, mai actual numite azi DROGURI din farmacia naturii...

Altceva, însă, ne sare în ochi: prizonerii- sclavi oferți ca tribut (plocon de la un trib supus, n)

nu sunt oameni întregi, ca soldații lui Iehu,...ci sunt niște pitici, ținuti ca animalele în lesă ! Mai mult, aceste „făpturi” (făcături genetice probabil rezultate din experiențe de genul celor descrise în Enuma Eli... au COADĂ, reminiscențe ale coloanei vertebrale ca ale maimuțelor, poate ei sunt „veriga lipsă”, adică niște MUTANȚI, din întrebările științei evoluționiste, eventual oclutate de adepții creaționismului ?

Acolo, în spațiul post-edenic,...acești LULU or fi supraviețuit și erau folosiți după modelul „zeilor” geneticieni ai lui ANU, de către descendenții umani emancipați, în războaiele care, și ele, amintesc de ale ...zeilor „coborâți din Cer” ? A se observa câteva detalii sugestive privind „făpturile” ratate genomic, condiționate a „servi” înrobitor „zeii făcuți” numiți de acum ...OAMENI. Corp scund și deformat, nanist (distrofic), chip (facial) uman, brațe aproape egale cu picioarele, coadă sau reminiscență de coadă, ...iar pe umerii ultimului soldat, un Lulu – copil, și el cu coadă, purtat cu paternă...vitregă- milă, de soldat...Copilul probează că ei, semi-oamenii din imagine, se înmulțeau ca și oamenii, prin coabitare...

Oare experimentatorii geneticieni – misionari, evocați alegoric de Enuma Eliș,(vezi și Cartea lui Enoh, Ghilgameș, Haggada ș.a.) vor fi avut erori „alchimice” în

dozarea de elemente esențiale, genomice, așa cum ne sugerează știrea păstrată de piatră? Despre ei, în decursul milenar al religiilor, cu vastul rămuriș sincretic, nu se vorbește nimic- sau aproape nimic despre ceea ce găsim azi în bibliotecile de piatră ale siturilor geologice pe întreg pământul,...ca și cum este (și ESTE !) ceva RUȘINOS, ceva inconvenabil, descalificabil, și ESTE!) , ceva ce trebuie uitat, pentru a nu „ blasfemia” fanatismul și ipocrizia dogmelor, altfel spus, a nu-l mânâia pe EL ! Oare MAMIT, (Ninki), Mama -Moașa poate fi acuzată de ...mal-praxis, eventual însuși EL, sau ...ANUNAKI ? Religiile de tip fundamentalist par a se suține nu doar prin „ revelații” , cât prin ocultarea „ inițiativă” (cu scop mistic) a dramaticei DEVENIRI a umanului...

	<p>BRUNETĂ sexy, 100 non pret negociabil. 0786.694.602, 0732.645.348, Dristor.</p>	<p>0753.11.21.11, 0731.44.11.44.</p>
<p>REGINA Magiei MARIA CĂMĂNA se află în Constanța. 44.98.38.30; 0722.767.313; 86.20.30.23.</p>	<p>BLONDĂ, 40, serioasă, aștept DOMN CĂSĂTORIT, 50 lei/ finalizarea. 0786.636.063.</p>	<p>0735.432.402</p>
	<p>ȘATENĂ pasională 39 ani, forme APETISANTE, SERIOZITATE, discreție. ERON REVOLUȚIEI. 0725.686.128.</p>	<p>BLONDĂ fotomodel, apetisantă, sâni mari, vă aștept nonstop. București. 0735.432.402.</p>
<p>MARUȘA MARIA, discreție</p>	<p>DELYA sexy și frumoasă, te aștept la mine acasă. 0720.311.314.</p>	<p>0731.767.816</p>
	<p>BLONDĂ 37 ani, selectivă Plaza Mall Drumul Taberei, 100 Roni. 0727.562.667.</p>	
	<p>DOAMNE mature 32- 37 ani sună-ne, Drumul Taberei. 0725.630.890, 0786.439.381.</p>	
	<p>BRUNETĂ, senzuală, 20 ani, sâni mari, fundulețul bombat, ofer</p>	

Romanian press cotidian „ Libertatea” , 2010; femeia este în ipostaze contrarii, ca promotion sexuality, sau ca mântuitoare, sau ghicitoare (șaman) ...În aceeași pagină, stau alături țigîncile de tip „ Mama Omida”, Măicuța Maria de la o mănăstire, cu biblia în mână și sute de dame de consumație contracost...No problem ...Ca să nu mai vorbim de sutele de reviste porno, sexy, play- boy, sau televiziuni de genul Spice Platinum, cu orgii sexuale, gruppen sex, etc.... Femeia marfă, marketing sexy, dar și femeia – de tip sfânta- prostituată, ori comerțul exploziv cu sex, toate relevă de fapt o dimensiune a umanului , una ancestrală... Cultul fecioarei este și astfel corupt, iar Kamasutra revine în scop „ lucrativ”, pe toate meridianele ...democrației . Industria porno (de ce nu homo ?) – este și ea explozivă, iar comerțul cu accesorii, vibratoare, phalusuri, etc- îl pune pe bărbat într-o situația amenințată....Probabil că salvarea va fi inseminarea artificială, in vitro. Sau ...clonarea ...

Intermezzo

Ce poți să spui când te afli în fața unei opere copleșitoare ca mărime, dar mai ales ca profunzime? Orice cuvânt pare superflu. Totul rămâne pe dinafară, stingher. Uneori ți-e teamă, ți-e teamă chiar să și rostești ceva, un cuvânt, o frază acolo, chiar dacă este inteligibilă și de bun simț, chiar dacă știi că ceea ce vei spune nu e o prostie. Nu știi, efectiv nu știi cu ce ai putea începe, de unde, cum? Erudiția omului și poetului Eugen Evu este covârșitoare. Câte biblioteci a citit? Câte cărți? Câte nopți nu a dormit, meditănd în singurătate și tăcere deplină în fața unor pagini scrise cu litere de plumb, ascultând într-o liniște sacră *non-materia*, ascultând prin geamul întredeschis „ropotul ploii”, spunându-i poate, „te iubesc, ploaie...”! „...Stiu că din aceste prea obsedante stări bacoviene (<<*aud materia plângând*>> / „- aud nonmateria ..-” **A doua alungare**) ieșim doar prin răbdarea, prin îndepărtarea izolării, dar mai ales a izolării de... sine... ...Poate într-o zi, cu astfel de fulgurante - sincere confesiuni, vei avea un dialog - interviu cu mine, dar din care si dumneatata să te confesezi... Am făcut un prea riscant exces de autostudiu psihologic, am obligat gândirea proprie să "rezolve" prea mult, astfel că inconștientul "lucrează" și în somn... Insomniile... cioraniene!” (e-mail, 27 iulie 7.53 P.M.). De câte ori nu a revenit asupra lor, asupra cărților și a ideilor exprimate în ele? De câte ori în singurătatea nopților ideile au refuzat să apară? De câte ori în cotidianul zilelor ele se jucau cu Eugen Evu de-a v-ati-ascunselea, asemenea unor prezențe feminine șagalnice și jucăușe, misterioase sau clare, apariții prinse și immortalizate ulterior în cuvânt. Femeia; marea absentă dintr-un lanț nesfârșit de verigi. „Nu mai căutați veriga lipsă / Femeia a fost / veriga lipsă” - **Veriga lipsă (Matakiterani sau Buricul Lumii)**. Ce alchimie se petrece acolo în mintea, în sufletul și în omul Eugen Evu? Ce mister se petrece la masa de lucru a omului-poet-scriitor Eugen Evu, acest împătimit de citit și al scrisului? Când îi place să scrie? Cum stă așezat? Preferă o anumită poziție în scaun, sau stă chinuit? Se frământă? Scrie ușor? Se gândește întotdeauna numai la ceea ce scrie, sau gândurile îi zboară și spre alte orizonturi? Cum este? Eugen Evu pare a fi un sfios, dar nu vă lăsați înșelați, omul și poetul se apără de intruziune, dorindu-și, în același timp să fie liber, să se elibereze de gânduri chinuitoare și obsesive, râzând chiar cu poftă de glumele „bune” ale celor din jur, găsind puțința de a râde sarcastic de ceea ce el însuși scrie biciuitor la adresa altora. Păcat că ne-am cunoscut cam târziu, dar totuși îi mulțumesc Bunului Dumnezeu că am avut acest privilegiu. Ne aflăm în fața unui paradox de existență în non-existență, de ființă în ne-ființă, de materie în non-materie, de căutare în pierdere, de viață dincolo de moarte, de real în realul oniricului („nu suntem noi, cât mai ales gândurile noastre. El, gândul, omul interior...” – e-mail din 27 iulie 2010, 7.53 P.M.). Aceasta este atmosfera poeziei lui Eugen Evu. O plecare de la un punct zero în care „Îngerul a legat buricul / și sutura a opturat-o”, **Veriga lipsă (Matakiterani sau Buricul Lumii)**, separând memoria dintr-o singură tăietură, cu de la sine putere („De la sine memoria / a separat-o”).

Acei biblici Fii ai Cerului (îngerii căzuți) , s-au dat la femeia umană, cum vedem în această pictură antică, Femeia fiind reprezentată insinuant erotic, ca o Evă care a „ mușcat” din „ fructul cunoașterii”²². Cunoașterea, în sens original, biblic, genezic, subînțelegea coabitarea (împreunarea) a doi parteneri; „ Și ADAM A CUNOSCUȚ-O PE Eva... avându-l pe Cain „...Conform mitologiei, Îngerii erau mai potenți, de unde gelozia masculului uman, firească, precum și „ ispitirea” femeii ...

Ea, ah, eterna ea!

EA! FEMEIA! MAREA ABSENTĂ! Fie că se numește Maria (și de aici o serie întreagă de nume proprii, sau de locuri – Marienplatz sau Piața Sfintei Fecioare, Mariahimmelfahrt sau 15 august când se serbează Adormirea Maicii Domnului) sau Elena (mama Sfântului Împărat Constantin, celebra Elena din Troia, sau Elenele de neuitat pentru influența lor nefastă în istorie), Cleopatra (regina Egiptului), Theodora (împărăteasa Bizanțului) și câte alte nume... Fabre d'Olivet explică: În *Sefer BereȘit* sau în *Geneza* lui Moise, tetragrama servește pentru a desemna divinitatea, iar construcția sa gramaticală amintește, prin însăși alcătuirea sa, de însușirile general atribuite lui [Dumnezeu](#). Referitor la alcătuirea sa, Fabre d'Olivet explică:

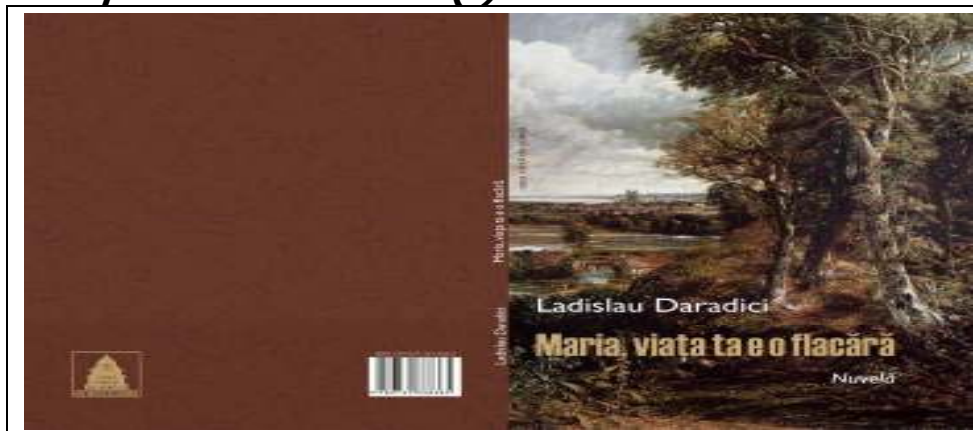
„Numele oferă întâi semnul indicator al vieții, dublat, și formând rădăcina esențială vie (177). Rădăcina nu a fost utilizată niciodată ca nume și este singura care se bucură de acest privilegiu. Ea este, încă de la alcătuirea sa, nu doar [Verb](#), ci verbul

unic din care derivă toate celelalte verbe, într-un cuvânt verbul *אָו* (EVE) a fi-fiind. Aici, după cum se observă, semnul luminii inteligibile *א* (vau) se află în mijlocul rădăcinii vieții. Moise, luând acest verb prin excelență pentru a forma cu el numele propriu al Ființei Ființelor, îi adaugă semnul manifestării potențiale *ש* și al veșniciei ' (iod) *ש* și obține *אָו* (IEVE), în care facultativul "fiind" se găsește plasat între un trecut fără origine și un viitor fără termen. Acest nume admirabil semnifică deci cu exactitate Ființa care este, care a fost și care va fi.. Trinitatea atotputernică și atotcreatoare, acest Duh Sfânt, „care Se purta pe deasupra apelor” (Biblia sau Sfânta Scriptură”, București, Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, 1968, Cap. 1:2, p. 11), a creat cerul pământul, lumina, despărțind astfel ziua de noapte, a creat seara și dimineța, această zeitate primordială EL, formele de relief, păsările și animalele, a separat ziua de noapte, a despărțit țăriile lumii – cerul și apa -, a adunat apele la un loc și a făcut uscatul, adică pământul, pe care l-a umplut cu iarbă și cu sămânță ca să dea mereu și mereu pomi roditori și a făcut Dumnezeu luminile cerurilor, soarele și luna și le-a așezat pe țăria cerurilor ca să lumineze ziua și noaptea și să împartă timpul în anotimpuri, ani și zile. Apoi Dumnezeu a creat ființele cu suflare vie și le-a binecuvântat să trăiască și să se înmulțească pe pământ, în cer și în apă. Apoi, ca să-și desăvârșească opera creației universale, și ca să domnească numai peste viață, Dumnezeu ELOHIM, Dumnezeu creatorul a luat „țărână din pământ” și l-a „făcut pe om, și a suflat în fața lui suflare de viață, și s-a făcut omul ființă vie” („Biblia sau Sfânta Scriptură”, București, Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, 1968, cap. 2:7, p. 12). Omul a fost și atunci și este „după chipul lui Dumnezeu” („Biblia sau Sfânta Scriptură”, București, Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, 1968, cap. 1:27, p. 12), adică perfect. Dumnezeu ELOHIM a creat numai lucruri perfecte. Totuși ceva lipsea. Lipsea o verigă din acest lanț perfect. Lipsea femeia. „Și a zis Domnul Dumnezeu: <<Nu e bine să fie omul singur; să-i facem ajutor potrivit pentru el.>> („Biblia sau Sfânta Scriptură”, București, Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă al Bisericii Ortodoxe Române, 1968, cap.2:18, p. 13). Ea, adică Eva, a fost creată de către Dumnezeu, de EL, de ELOHIM - simplu, din coasta lui Adam.

„Nu mai căutați
veriga lipsă
Femeia a fost
veriga lipsă.”

”Stop looking anymore
for the missing link of the chain
cause The Woman is
the missing link.”

Avampremiere editoriale (I)

Ladislau Daradici Trupul și sufletul

1.

Un tânăr ieșise cu barca pe lac, la pescuit, și fu surprins de furtună. Barca se răsturnă și valurile îl împinseră spre adâncurile reci și întunecate. Sufletul lui încercă din răputeri să-l salveze, nepărăsindu-l și încercând să-l aducă la suprafață. Dar sufletul omului nu este îndeajuns de puternic ca să readucă un trup din întunericul morții, el se zbate și se frământă, se-mprăștie și se adună, uneori putând lumina în jur, dar e total neputincios în raport cu trupul. Ca un fulger se duse sufletul lui Antonio în sat să ceară ajutor, însă oamenii, speriați de furtună, nici nu-l băgară în seamă. Într-o clipită, o căută și pe Iulia, logodnica sa, dar o găsi atât de tăcută și de tristă, încât îi veni să urle.

2.

Sufletul lui Antonio se-ntoarse la lac, între timp vântul puternic împinsese barca la mal. Încercă să coboare în adâncuri, dar apa era cumplit de agitată și abia reuși să-și zărească chipul palid, aproape verzui în bezna aceea vâscoasă. Îl surprinse faptul că rămase cu ochii deschiși. Când furtuna se potoli și apărură soarele, pescarii ieșiră pe lac să-i caute trupul, dar nu-l găsiră. În zadar încerca să le împingă bărcile în locul acela, uneori avea senzația că lumea aceea reală și cea în care exista el erau dimensiuni diferite, fără a se putea interfera. O mai căută o dată pe Iulia, dar o găsi plângând și simțea că, privind-o, el însuși se destramă de durere. Trecu apoi prin cimitir, în căutarea mamei sale, dar se scurseseră ani buni de când ea murise de singurătate și nu mai găsi nici urmă de suflet în preajma mormântului ei. I se părea straniu că tot cimitirul era, practic, golit de suflete...

3.

Pescarii îi găsiră trupul abia după trei zile și-n timpul acesta Iulia parcă

îmbătrânise cu treizeci de ani. În cele din urmă, își pierduse, definitiv, graiul. Între timp, femeile din sat îl spălară și îl îmbrăcară pe Antonio ca pe un mire, așezându-l într-un sicriu mirosind a rășină de brad. Îi aprinseră o duzină de lumânări, preotul îi ținu o slujbă frumoasă, iar bătrânele se rugară pentru sufletul lui. Iar el, în tot acest răstimp, zăbovi pe acolo, asistând neputincios și năucit la acest spectacol caraghios și inutil. În schimb, înmormântarea a fost frumoasă, ca o adevărată nuntă. Atât că mireasa era din cale afară de tăcută și din cale afară de absentă...

4.

Nu știi cât timp a trecut de atunci, câți ani, câte decenii... Lacul e lumea noastră de-acum. Iulia e aici și ea, adică sufletul ei, alături de sufletele noastre. Căci nu suntem singurii de pe aici. În nopțile întunecate, când stelele nu se zăresc pe cer, ne rotim pe apă, ne tot rotim, într-un vals luminos și amețitor, ca niște biete suflete rătăcite ce suntem. Doar că lumina Iuliei e mai cuminte și, infinit mai tristă...

(e)Vuvuzele

Oare dacă ei, îngerii, tronurile, arhanghelii, serafimii, cheruvimii,... percep sunetele vorbirii umane,...cum ne aud ? Ca pe niște turme, bunăoară de oi? Cine vă păstorește ? Căci e tulburătoare abundența în mituri a „ turmelor domnului” ..., - cei de sub stelele de altădată (aceleași!) – prin munți și deșerturi, pe țărături și în legende..., când lumina electrică nu era nici visată..., aveau această analogie intuitivă, din Primordii...iar într-adevăr, mieii- Mielul de jertfă, Miorița dacilor – oracol- ..., (?) au ceva foarte de copil în voce..., „ meee, mee” amintind de ...mama...Acesată consoană „ M” urmată de tânguioasa- duioasa vocal „ eee”, are ceva sfâșietor, duios, într-adevăr...Iar un cor de ovine...pare o stranie litanie sau ritual mantramic din Tibet...

O, voi, stele ale nopții”, galactice turme sau roiuri, mai degrabă, rouir de lumin încă vii sau moarte demult ! Și poate că zgomotul de fond al Universului este unul de albine ucigașe, de ...vuvuzele, sau zumzet de elite, scânteietoare ca licuricii cu lacrimă de fosfat în căpșorul vostru de viitoare zburătoare..

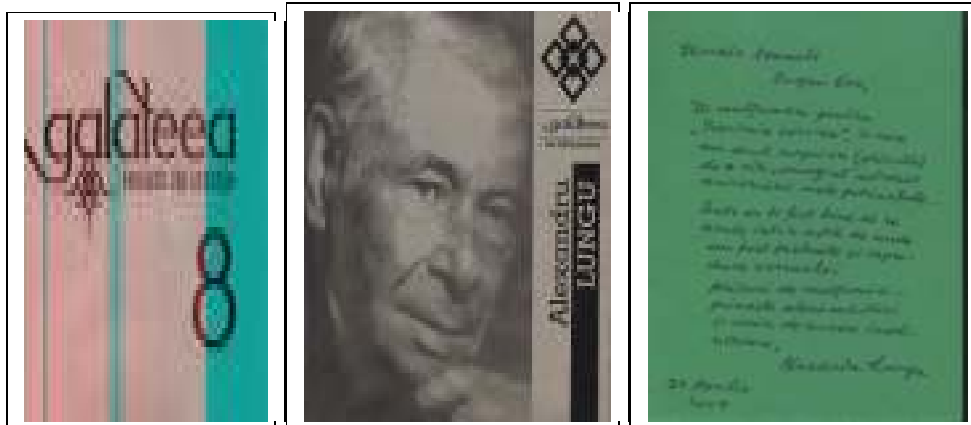
Nobel pentru Pace 2010 ...

LIU XIAOBO*

Soția disidentului chinez deținut **Liu Xiaobo** s-a întâlnit cu acesta duminică, cel mai probabil pentru a-l anunța că a câștigat Premiul Nobel pentru Pace pe 2010, a declarat o organizație de apărare a drepturilor omului. Cei doi s-au întâlnit duminică după-amiază, a precizat Centrul de Informații pentru Drepturile Omului și Democrație, cu sediul la Hong Kong, într-un comunicat care o citează pe soacra disidentului. Soția disidentului chinez Liu Xiaobo, laureat al Premiului Nobel pentru Pace pe 2010, era de negăsit de vineri seară. Ea declarase atunci că se află în prezența unor polițiști care îi spusese că urmează să o ducă la închisoarea din provincia Liaoning unde este deținut soțul său, pentru a-i da vestea premierii sale. Premiul Nobel pentru Pace pe 2010 i-a fost acordat vineri lui Liu Xiaobo, “pentru eforturile sale durabile și nonviolente în favoarea drepturilor omului în China”, potrivit comitetului Nobel norvegian. Liu Xiaobo, în vârstă de 54 de ani, execută o pedeapsă de 11 ani de închisoare, el fiind unul dintre autorii “Cartei 08”, care face apel la o Chină democratică. El a fost condamnat pentru “subminarea puterii de stat”. Vocea oficială a Partidului Comunist chinez, cotidianul Global Times, a apreciat sâmbătă că membrii Comitetului Nobel s-au “dezonorat” și că premiul a fost transformat într-un “instrument politic în serviciul unor motivații antichineze” * **a nu se citi XiaoBoc!**

**In Memoriam la mormântul unei reviste ..române din Germania(exil),
și regretatul ei mentor, basarabeanul dr.Alexandru Lungu.**

OCTOMBRIE ROȘU și NEGRU

Mini-reportaj în fața ecranului TV Antena 3,

București

La TV, crainicul de fotbal Dumitru Graur, fost redactor la Flacăra roșie, transmite ultimul meci, al morții. Coșciugul este însoțit de aplauze, ca la cenaclu. Genericul TV al funeraliilor: „Cenaclu în cer”..

Moartea politizată?..

Citate din presa zilei : (Lansare de carte proprie C.V.T.)

...„Ieri, în jurul orei 16, la mormântul pregătit pentru Adrian Păunescu a venit să se reculeagă **Corneliu Vadim Tudor**. Scriitorul a oferit câteva volume din volume de versuri din creația proprie și câteva pungi cu mâncare”.(**Mihai Diac, Adevărul din 7 nov.**)

„ „ Poetul părea cam înghesuit în coșciug...” Puteau să-i ia și un sicriu mai mare”, e remarcat Adrian P., un tânăr de 30 de ani”..(**Aura Clara Marinescu, Denisa Soare, idem**).

Slujba (la-BOR ...)

Invitat din Moldova de peste Prut, satul natal al lui A.P., Copăceni):

” A fost dăruit lumii de Basarabia!”;” Adio, învățător de limba română al basarabenilor”.

Varujan Vosganian, vice-președinte din partea U.S.R. (PNL):

. „,un ocrotitor al vieții românilor”; nu a scris poezii, ci rugă”; „ A (întrerupere de microfon)...Aplauze.....”, se poate și fără progres tehnic”...”. Rezum viața lui Păunescu într-un singur cuvânt „ Justiția”.(Aplauze); „, a fost basarabean dar a fost șki oltean, și ce mai oltean !”..A fost bucovinean, a fost moldovean... A trăit cu patimă...Este prezența noastră aici, încă o izbândă a poetului” Amin !(Aplauze).

*

Corneliu Vadim Tudor, europarlamentar (PRM): Date calendaristice ale cimitirului Bellu...(Rumoare de fundal a asistenței...)...Citește lista morților scriitori din ultimii ani...” Nu alta a fost soarta Mântuitorului nostru”...(Citește versete din biblie, Sf. Apostol Ioan, despre Fiul, Mesia); „, Dumnezeu ni l-a dat pe acest vulcan de om, cu nume de împărat roman, Adrian...”; A murit în 7 noiembrie („, roșu și negru...” (Aplauze...)) „, A fost estat de regimul ilegal de la Tiraspol”, ...” nu există locuri din locurile istorice sfinte ale României, unde să nu se afle urmele lui” ...Este invocat sf. Andrei....” „, A ținut lecții de autentică religie națională ale Neamului” ; „, Vom pune în ordine

caraterul națiunii...”; „, n-a dus pe nimeni cu forța la cenaclu, pe stadioane”; (evocă tragedia copulului din Baia Mare care intrând prin sistemul de ventilație la cenaclu, a rămas pentru un picior”).(aplauze); citează un dialog anecdotic cu Nicu Ceaușescu...; „, când la Ploiești acei tineri nenorociți ce s-au călcat în picioare la cenaclu...eu am

plâns în hohote”;; în decembrie 1989, unii au crezut că s-a dat drumul la linșaj” ...;” am creat amândoi „Partida națională” în Senat”; „ a fost lovit prin votul uninominal, pierzând fotoliul în senat”; în 2007, a fost pus la zid de raportul Vladimir - Bănescu de condamnare a comunismului”; „ o ultimă lovitură, vestea împușcării pensiei” ...” Nu răspunde nimeni pentru aceste asasinat morale ???!!!

(aplauze, ovații, scandări, „bravooo”, prim- planuri cu fețe îndurerate). „ A fost practic îmbibat ca un burete de marea poezie română”; „ E un ocean de oameni aici, sunt absenți care s-au opus instituirii unui doliu național! (huo, aplauze, bravo, bravo....Se scandează „ Pă-u-nescu”, „ Pă-u-ne-scu”)... Gross – plan tv: sărmana nepoată a celei de a doua căsnici a lui A.P., Ana Maria Păunescu...(Obs. soția sa, Carmen Antal- Păunescu, nu a apărut la niciun post, în toate aceste trei zile).

...., „a creat talente pe bandă rulantă”...(vocea crainicei Antena 3 TVR). Postludiu : Adrio, fratele meu geamăn, citește Corneliu Vadim Tudor...”te-au pus pigmeii la pământ”...” și vindecă-ne de frică, Doamne” ! „ Dă-i viață veșnică în Rai”...(aplauze prelungite, minute-n șir). Cuvântările continuă, la microfon Victor Socaciu, fost folkist, parlamentar...) El îi prezintă asistenței, care aplaudă, pe membrii familiei defunctului...).

Antena 3 Generic „Cenaclul din cer”;: Acad. Berindei, Adam Poslojici,(în românește), (Serbia. „ Stimată Românie, Adrian a unit și flacăra Serbiei” ...etc. ....aplauze.. Marius Tucă(jurnalist), imagini cu Carmen Antal- Păunescu(afectată evident, inclusiv ponderal); prim- planuri, doamne plângând, evocări; „ a fost ceva deosebit”; onoruri militare, Garda, salve ; (*Pauză pe ecran-* de publicitate pentru durerile din gât și nasul înfundat, prostamol uno, mașini de spălat rufe pentru o viață”....discursuri :Pelican, secretar executiv al Partidului conservator; fanfară funerară; „ A Păunescu, adevărat terapeut al ființei noastre naționale”; „ un creuzet formidabil, un vrăjitor, un magician” ...; „ a realizat mobilizarea de a fi cu adevărat români”...(În fundal se aprind niște torțe..; convoi urmând asicriul spre groapă). „ Esență de geniul lui Hugo, lui Maiakovski”); „ tiraje de peste 1, 7 milioane de exemplare”; „ a știut să facă compromisul”, nu a fost un om al curții”...”a luat cu el boala neamului românesc”...” el a iubit oamenii” ...dar a deranjat și regimul trecut, și pe cel de astăzi”; „ un porumbel alb l-a vizitat la spital, la geamul salonului”...Un preot (a îngrijit fotbalul craiovean”... (Crainicul TV: „ l-au înghițit și comuniștii, și Dumnezeu” !; „ a tăcut când la Ploiești s-antreprupt curentul și a fost nenorocirea aia”...; „ nu s-a găsit un loc în cimitir, au găsit un loc pe alee, la picioarele lui Eminescu, „ nu mai e loc în Bellu, vă spun ca preot”; în Bellu nu se mai găsește un loc de frunte-n cimitir, e imposibil, dar iată că e posibil...” „ veneau la cenaclu și mulți comuniști, aveau și ei copii, aveau structură sufletească” ...” E nedrept să spună unii că Păunescu manipula conștiința masselor”...(Aplauze în cimitirul Bellu...).La Antena...se discută de eventualitatea ca A.P. să fie canonizat la „ Catedrala Neamului” ...(Fanfară, scandări „ Pă-u-ne-scu, Pă-u- ne-scu”!).Moment culminant: ceremonialul îngropăciunii. Se trag 18 salve de armă.. Se cântă Imnul Național, „ Deșteaptă române” ...(doar orchestral, fără cuvinte, evident). Aplauze prelungite. Trompeți, onor la drapel.Aplauze ritmate.

Fragment cv- sursa internet

...,, Relatia lui Păunescu cu regimul Ceaușescu este, în general, considerată ambiguă, mergând de la scrierea de poeme adulatoare la critici publice directe. Aceasta explică și varietatea pozițiilor pro și contra Păunescu de după 1989. Păunescu a fost secretar al UTC la Uniunea Scriitorilor, membru al PCR. După Revoluția din decembrie 1989 a fost marginalizat, dar a fost readus în atenția opiniei publice prin postul național de televiziune, în cadrul unei emisiuni realizate în 1992 de Mihai Tatulici. ” **Da, domnle, sunt un porc**”! a afirmat atunci Păunescu”.. Din august 1992 a devenit membru al PSM, iar din ianuarie 1995, prim-vicepreședinte al partidului. La 27 septembrie 1992 a fost ales senator de Dolj, pe listele PSM. La alegerile din 3 noiembrie 1996, partidul său nu a obținut numărul de voturi necesar intrării în Parlament. La 8 februarie 1997 demisionează din toate funcțiile deținute în partid, în semn de protest față de inactivitatea conducerii partidului și de lipsa de reacție la inițiativa realizării unei stângi unite. Demisia a fost respinsă de Consiliul Național al PSM. La alegerile parlamentare din 2000 este ales senator pe listele PDSR – Dolj, în 2004 câștigă un nou mandat, pe listele PSD, în **circumscripția electorală Hunedoara** și deține funcția de președinte al Comisiei pentru cultură.”

A consemnat Cap Limpede, redactor de serviciu

Innul României

Toate popoarele urgisite, dintotdeauna, care nu au memoria intactă a istoriei lor, vor produce dictatori..Innul României are un răsunet în acest sens:

„ Deșteaptă-te, Române
Din somnul cel de moarte
În care te-adânciră
Barbarii de tirani”...

L-am auzit recent intonat la îngroparea lui Adrian Păunescu, și a fost de-a dreptul

grotesc....Nu acolo e cuveni să răsunе...Și nici la radio, la miezul nopții.
Și nici pe stadioane ....

A trăi ....

A îți trăi (ca memorie activă) viața prea excesiv în trecut, determină sporirea morții zilnic. Căci trăim murind, asta facem, (ni se întâmplă) – iar în realitate, suntem în Prezent, în acest ACUM., unicul nesomn al Ființei..

*

La ce bun a cunoaște, a dobândi înțelepciune, iluminare, a te iniția, dacă din acest preaplin acumulat „ pe suprastok”, nu îți reții ție suficientul Ttil, și bineînțeles, să cedezi cu supra- empatie, celorlați...? Dacă acest stil de a fi (modus videndi) – îl exerciți lucid și în actul și setea- foamea de comunicare cu alții,..îl conștientizei mereu, e bine. Toate furtunile psihice sunt urmate de acalmii, de înseninare, de refacere, de înnoire...În cogito, spiritul este nepuizabil, în trup degradabil și apoi intră în estinție, se RESOARBE.

*

Dați Naturii ce este al naturii, dar întâietatea să rămână a spiritului. O comuniune, fie orgasmică, are loc în creație, în actul creativității, pe itinerariul inversând timpul, curgerea, spre Origini, da.

*

Cetățile întemeiate după înfrângerea dacilor, au devenit Colonia (Colonia Ulpia Traiana etc...). Densușianu, Pîrvan, Nicolae Iorga, au înțeles....Sârbul românizat Daicoviciu și alții (...), au înțeles fiecare după cum au simțit ....originist, Unii dincolo de adevărul științific, cei mai recentți „ adaptând” revelațiile, probele arheologic, etc – după stpâinii efemeri ai vremii lor și ...ai bugetelor de cercetări...

*

Mareele...Un fenomen ce pare a confirma teoria că undeva în imensitatea Eonilor....luna a fost captată, sau, conform altei teorii, s-a smuls (rupt) cataclismic, din planeta Pământ, care a fost desigur mai mare...Influența merică este un fenomen de flux- reflux...Fluxul este efect al atracție lunare, refluxul, al atracției Solare... Soarele este Magnetul central, luna gravitează (ca un electron...) pe orbita ei...planetele la fel...Aici zic că se susțin reciproc două giga- energii- principii compememnatate: Yiin și Iang...

Apoteoze post- mortem ...sau *Apoetoza* ...

Dacă somnul rațiunii naște monștri, iată că și somnul Națiunii îi naște...În actulaitate, cu acute pro și contra...,moartea lui Păunescu și tot ce a început...să urmeze, îmi este previzibil...prin deducție lucidă, necum ...profetică...Teribil cum se întrupează în istorie modelul mitic, eroismul de tip SLAV, mulat cumva pe mitologia post- dacică...Dacii mureau răsând....acum se moare cântând, bineînțeles, pe onoruri și mai ales averi pentru moștenitori și desigur, comersanții neo- comunismului am scris CONSUMISM... Eroul glorios- tragic revine delirant în Egregorul mulțimilor lui Gustave le Bon...

Idolul este etimon al Ideologiei, Idealului (național, universal, Pacea Lumii etc) – iar

pe marile Colisseum,...aplauzele, țipetele isterice au ceva de vuvuzele, ca la ultimul campionat mondial din Africa... Și epifania de tip Decenu- Zal-Moxis...„se repetă, via ...Peștera lui Platon, așa cum o comentează Heidegger....Filosoful Noica a (re) înțeles asta, pravoslavnicii ba. Nici Țuța, nici Cioran pe de-a-ntregul. Poate doar Eliade și....Ioan Petru Culianu, discipolul rebel, ucis de forțe obscure, în America universitară....

*

Avem sfinți ai peșterii, sfinți ai mănăstirilor, sfinți- martiri- eroi ai închisorilor,...dar și sfinți ai serviciilor secrete, și sfinți ai refugiaților de peste Prut, recte ai strămutațiilor colonizați de Stalin și regimul Dr. Petru Groza...

*

Dr. Petru Groza, prim/ ministrul este nume rusesc, formă româniată a lui GROZ (v. Grozni, de unde groază, grozav, a îngrozi, nume Grozoni,etc...Pe văile Mureșului, Streiului, Crișuri, Mții .Rusca (Cerna ruscană) populații strămutate („elemente slavice), A. D.Xenopol) ... în timpul imperiului..., din Ucraina (russinii-ruteni (a doua populație a Ucrainei , după ucrainieni, din Basarabia, Bucovina, Slovenia, Cehia, au fost implantate (colonizate) în teritoriile regiunilor Alba-Hunedoara- Banat- Caraș- Severin, Mehedinți... Iar din sud, rămășița așa numitului Imperiu Bulgaro- Român (Asănești, Ioniță Vodă, ș.c.l.) – cu aportul bisericii de rit ortodox, via Kiril și Metodiu..., s-a „secularizat” și o masă de bulgarohtonci... În fond, metoda olonizărilor, implantărilor, era cea „clasică”, doar și Imperiul Roman asta a făcut...

(Apropos- și Gheorghe Ghiorghiu Deja, inițial stalinist, a fost în mod sigur, slav, mai precis bulgarohton – Ghiorghii(ev) ca și camarila sa, în parte...

Fie ruși de origine evreiască, internaționaliști, fie „înfiți” de ideologia sovietelor, școliți la Moscova și alte centre „lomonosoviste”, când partidul mijea a deveni dumbnezeu, după chipul și asemănarea lui Lenin, cu aliații Marx și Engels, clonele lui...Marx a murit sărac în Anglia, Lenin e „ca viu” în Mausoleul moscovit, iar steaua kremlineză – crucea cu cinci colțuri, străluce pe turnurile zigatorilor lui Moș Gerilă....al Țarismului cu fețe- fețe umanoide...

*

Ceea ce nu dispare în această istorie de adâncime (...), este suferința colectivă a originii, adică a legitimității locuirii, decăzută din logica ei naturală..., în „originism”....Formele ei extreme, duc la crize periodice, sunt repetabile „poveri”, după cum se refac situațiile propice „retrășării” și eventual reconcilierii „pașnice”...

Delirurile memoriei.. Originismul și suferințele lui .. Groapa comună a ....metafizicii...

O suferință a Originismului persistă din secole, și în lumea scriitorilor, a artelor...Acest sentiment în fond al Paideumei, a fost și va fi natural, câtă vreme nu este confiscat de Puteri, nu devine ipocrit, nu decade în mistificare de tip eroic,nu devine model pentru masele îndoctrinate politic,...cum se procedează în Paralela Religioasă...” Suntem urmașii lui cutare” !, a fost sloganul Protocronismului,...suntem urmașii lui Traian (Băsescu !) a fost sloganul electoral al Elenei Udrea- Cocoș, în

2009... Cine nu este urmaș cu noi, este urmaș-adversar al nostru, a l Națiunii, cetățeni! așa că vorba lui Băsescu „ V-am ciuruit!”...Iar colo pe dealul Mitropoliei dîmbovicioase, pe un cal alb, Arap Alb va striga patetic și el : „ Jos, asasinilor ! Suntem salvatorii Neamului, vă vom ciurui pe stadioane „! Trăiască România Mare !” ...La același mormânt, sârbul leit cestălt, a strigat și el „ Serbia Mare” ....Peste Prutul sărmanei Moldove „ de dincolo”, careva striga și el : Moldova Mare, Moldova lui Ștefan cel Mare și Sfânt”...Iar spre vest, încă acum vreo mie de ani..., ungerii lui Magor și Ugor, sub tiara vaticaneză, trecut-au demult la fapte : Ungaria Mare..., fie ea și vremellnic bicefală.... Extremele se repliază în istorie, funcție de situații limită optime; va trebui să reînțelegem ce a fost Corneliu Zelea Codreanu, Arhanghelul Mihail al nației..., împușcarea lui Iorga și Madgearu, gropile comune prin păduri, sau groapa comună a ....metafizicii.

....., legionarismul, cercetând cum se face că și el provenea tot din cazanul grozavnicilor transnistreni ... Dar vom suferi – din același motiv, fiecare, desigur, în mod și cu acel simț propriu al ...ORIGINISMULUI...

Rudimentul originist al ramurii și nostalgia față de trunchi (Arbore) ...

În acest arhetipal Rudiment mito-poezic, al originismului, ca instinct irepresibil, ...vom vedea nunațe ale ceea ce aș numi ORFANISM, un complex transcedental al Alungării, exptarierii, nu altul decât cel din Biblie și încă mai de dinaintea. când zeii (Elohim) au pedepsit pe omul semețit să ajungă „ asemeni lor” , și să amenințe a se urca „ la Ceruri”, a-i detrona... Am numit acesta într-o carte „ A doua alungare”, prima fiind cea din Eden (E-DIN, în Sumer) ...

Orfanism, „ abandonare a oamenilor de către „ Tatăl ceresc” , în proiecție istorizată? Sacralism în profanism ? Așadar un complex psihic al popoarelor toate, cu acute în cazul celor stră-mutate, învinse și silite la Exoduri, exact ca acelea ale războinicilor evrei, prin milenii: Primul Exod în Babilon, după înfrângerea lor, apoi al doilea Exod,

În Egipt...Iar în retro- spectiva religiosus, de fapt ar fi un COMPLEX EXODIC al Umanului, după Alungarea (în exodul global) al Lui Adam, recte al primei lui ramuri, CAIN, după păcatul FRATRICIDULUI; uciderii fratelui său ABEL ...(ramurii sale ?) -...Și toate acestea, din gelozie între frați (ramuri dihotomice ale ..Arborelui...) –

Ocultări ...A se arăta ascunzându-se...

Originismul (ca și orfanismul)- mai sus evocate, conceptual, ..ar fi în Ceruri....prin aceea că mitologia (Enuma Eliș, Ghilgameș, ș.a.) ascunde codificat alegoric, un adevăr ORIGINAR, - un fratricid de tip GEMELAR - al celor doi fii ai zeului suprem AN (EL) – și ai entității plurale numite ANU-NAKI (fiii lui Anu...: Enlil și Enki...Dumnezeule, ce vechi sunt oamenii pe acest traseu al ....originismului ! Mistica ...a fost dintotdeauna conspirația a cuiva de altundeva...Iar oamenii pare-se au fost ...colonizați pe Terra, tpată istoria lor fiind sub stigma asta, a Originismului și

Alungării...Omenirea duce războaiele ei, însă acestea camuflează, deghizează, războaiele zeilor....

Gigantismul (retro) proiectiv ?

Un anume gigantism la oameni, unul proiectiv...pare să aparțină genei urieșilor biblici (...).Megalopolisurile și Necropolisurile moderne, sunt probe ale acestei înțelegeri....Faraonismul asta a fost....Omul DIMINUAT trupește, omul „reciclat” genomic..., are reminiscențe de acest tip...Spunem despre genii că sunt TITANICE (Titanul de la Weimer – Goethe, Voltaire, Enisten, etc.). Demonetizată, efigia asta circulă și se chiar bate una calpă, rostologindu-se pe luciul înghețat al memoriei lumii...Toate, dar toate, pretind că vin, coboară, asemeni Duhului Sfânt, **din Ceruri**. Adică de la extraterestrii...rebeli. Stigma Cunoașterii este pecetluită. Este una Luciferică, de la Lux Ferris, purtătorul de lumină, poate civilizatorul INTRUS în opera Creatorului – Genetician Superior. Este ceva cazon, militaristic, în mitul inițial....Lucifer era General suprem al unor Legiuni îngerești, un rebel uzurpator, dar se uită ...că el era Creație a Celui Absolut, adică Fiul în ipostaza contrară celui al creștinătății, Isus, Fiul Omului dar și Fiul lui Dumnezeu...Dacă vedem analogic.,.,.,în istorie, acest tip de PUICI-uri militariste, de comando-uri ale uzurpării, este prezent...Secretul ar fi TRĂDAREA din INTERIORUL unui sistem al Puterii, uzurparea, lovitura de stat, etc. nimic nou în...cosmos.

Precum în cer, așa și pe pământ..

*

Moartea pe suprastok moartea inflaționistă. Ca și cum CEVA sau CINEVA recoltează....Remember zeii canibali ai Originilor...

*

Toți acești IDOLI, numiți VIP-uri, sunt din sublunara Arcadie fericită, din teogonia din illo tempore.... De după ce Luna ar fi fost captată de Pământ, sau dimpotrivă, desprinsă și situată gemelar pe actuala ei orbită...Toate comportamentele naturale, implici cele din OM (în interregn), sunt corelative, prin Inteconection, la sistemul solar propriu....De la munți și mări, la ameobe și plantațiile de viruși....Poate și din invizibil, în abisul dintre telescopul Hubble și...microscopul electronic, ori cel atomic.

*

Lucian Alexiu, care mă numea un poet...rafaelit!? Dar eu sunt ce-am fost, un romantic anacronic...ca sufletul alor mei, din străbuni, și cam atât. Un vizionar mitic, prin transcendente păduri (nu Wagneriene, ci eventual daco- druidice...), dar și asta îmi sună mie însumi ne- modest, așa că singurul lucru sigur este că sunt uman, că iubesc umanul, că vreau să rămân doar Om....Am publicat – și am pierdut- asta, într-o pagină din revista Familia, când era acolo promotor Ștefan Aug. Doinaș. Apoi a venit Al Cistelean și m-a numit într-un Dicționar al Scriitorilor Români,...ca având o „religie transilvanică”...Păi ce religie să am, sovietică ?!

*

Marea utopie este să preluăm absolutist controlul Naturii globale, sub presiunea fără sațiu a ieșirii din robia Condiției, eforturile fizice, prine xces destructive,...prin

forțarea accelerată a Progresului....Acest impuls RECUPERATOR al zeității tutelare, care a pedespit umanitatea a trăi mai puțin, a munci ca veritabili robi ai lui Dumnezeu, care „ *din pulbere a fost plăsmuit, și în pulbere se va-ntoarce*” ...” *căci duhul cel veșnic nu va rămâne în om*” ...

Fiind situat atemporal, „ mai presus de bine și de rău”, Dumnezeu ne insinuează aici ceva ce înțeleg a fi o Lege de auto-protecție față de ...luciferism și

Practicienii lui moderni...Însă ce anume este „ modern”? Ceea ce mâine, cândva va fi pre- modern, primitivism...reciclabilă „ devenire”....Circulară, cum Timpul- Spațiul.... Principala – origina- suferință a condiției umane vine din aceea că omul se crede că ar fi fost inițial nemuritor, și nu se poate consola (NU ARE CUM !) că i s-a retras privilegiul divin, sau atribuit divinității primordiale...Iar această suferință insuportabilă este a FIINȚEI, aparent captivă temporar în corporalitate, încarnată...De aceea, consider că teosofia reîncarnării ar fi fost una mai catarsică, și poate că ea a stat la temeiul conceptului neo- testamentar de Înviere.

*

Da, da, nu, nu...Dadaism, Nunuism .... Va trebui să regândim lumea, iubind-o fără impulsul de a o lua în stăpânire. Fără a o poseda, ci a o locui..

Ca poet trăznit, îmi veni gândul că dacă ar fi să fac box cu un estratersețru din cei cu care s-a luptat Jacob...aș boxa cu garda deschisă....Și l-aș lăsa lat.

*

De o vreme, găsesc în revista lui Arion," Remus - Flacăra", frecvent, numele meu. Doi dintre rebusiști mă citează frecvent, sper să nu îi concurez pe Utan, Isanos și Rău !Iată un segment, habar nu am unde l-am publicat: "Păgâna stirpe-n larg cum se dospește/ Complice morții vii și-a nebuniei/ Săltând pe brânci Puterea măsluiește/ Pre saltimbancii-atot zădărnicii"...Asta fix când mediile fac valuri tot mai mari cu moartea lui Păunescu, cu averea de peste 3 milioane de euro, cu moștenitorii din cele două căsnicii, ,...și doar la două zile de la fulminantul " ultim spectacol" de la cimitirul Bellu,.după două gemene prezentate a fi fiice nelegitime ale bardului " preaiubirii", TV anunță că numita Andrea Bârlea, de 43 de ani, grefieră la Tribunalul sectorului I București, a deschis dosar de moștenire din averea lui Păunescu, ca fiică din flori a acestuia, urmare a unei alte relații extraconjugale, de când era căsătorit cu poeta Constanța Buzea. Iar TV de seară anunță că prima soție " va rupe tăcerea"...Cu o viteză mai mare decât a mediilor, circulă zvonuri din " teritoriu" - inclusiv din Hunedoara, despre alți copii din " flori" ....Nu e de mirare, deoarece acolo unde Păunescu ținea spectacole, veneau tot felul de " talente nedescoperite", pe care le audia, uneori la hotel...Careva face profeția că în scurt timp, vor fi zeci, și că nu e exclus ca " Marele Alb"...să-l depășească în permormanță, pe ...Ștefan Cel Mare al Moldovei, care a avut " doar" 43 de bastarzi revendicativ la ceva moșteniri, dacă nu cel puțin unele" de rang domnesc"...

Alex Podea
Un metaloplastician vizionar

În aceste „șarje” de metaloplastie ale ing. Alexandru Podea vibrează nu doar o identitate, ci un vizionar al destinului colectiv, o cutremurătoare parabolă, prometeică dar și icarică, eroică dar și tragică, a existenței umane și a sacrificiului creativității în modelarea materiei, și prin impregnarea de spirit a acesteia..... Mesajul unificator al artei sale are o dimensiune creștină, este unul al Devoțiunii și al demnității, deloc patetic, cvasimotivat.. În spații deschise, ambientale, urbane sau industriale, Podea își aranjează cumva sanctuaric statuile, cu un mesaj totodată ecologic și de design ingenios, estetizant, confortabil integrat pentru perspective . Este mesajul regăsirii identitare a omului care ia în stăpânire natura, fără a o distruge, ci pentru a o armoniza prin progres, prin tehnologie.

Oximoronul din Ajun ...

După o viață...cât voi mai avea, consider și regândesc înțelesul mării stigme asupra umanului, sintagma „ păcatului originar”....NU una a trupului, (erotică, frcutul păcatului „ mulșcat”, măru”, ș.cl.) - așa cum se perpetuează prin veacuri, probabil din substratul laic, al păgânismului, folclorului, basmelor ...- ci un păcat în planul astral, al ceea ce numim spirit- duh coborât...De aici și verbul atribuit inițial îngerilor, al CĂDERII....Iar acel păcat, cu efect agravant genetic, este pe nedrept împărțit ca o culpă de neiertat, între EI, îngerii, sau Fiii Cerului (...) și omul primordial....Deși se înțelege că acest păcat este stigma ireconciliabilă pentru specia de după potop..., nici înțelesul de „ șapte (sau mai multe) generații descendente nu este clară...Consecința ar fi un efect ce s-ar stinge în milenii, odată cu uriașul flux de informație GENOMICĂ pe încrângăturile și mutațiile Arborelui Vieții, fie cel din...extramurros-ul Eden . În totul- tot, întreaga evoluție conține ceva implacabil mult mai superior, mai supra-omenesc..., ceea ce pare a fi o Conspirație a entităților extra- terestre...

Trecute vieți de membri și membrane (un nano roman)

O elegantă piruetă cu fofârliciii cracilor ei de Miss Fraudae, după un splendid și insinuant șpagat nocturn despre care tac camerele de supraveghere ale secret-secret-Ser VICIILOR de palat....cu câteva mantilane și explicabil răgușite, guturale, ca gargara din lift a prostituatei de hotel...cu vuvuzele-n discursul voalat al dezvinovățirii de furt bi- cameral în Parlament..., apoi volute, giugiuleli la haremul Fiefului ..., frecții de genunchi fierbinți pe sub mese și zvâcuri clito- orgasmice..., apoi sinapse în intercoapse..., au urmat rapide tranferuri bancare și un show origiastic în munți, ca un gruppen- sex cu excesivă oralitate .... care a fost replicat în deltă.. Se pregăteau Marile Mișcări din Fund ale fraudacilor, în vreme ce sperma-pulimea pizdocrației cu fețe, fese și interfețe umane, se pregătea să descende în aplauze, în partea nevăzută a Lumii... În peștera sa, Erasmus din Cezareea..., își scria memoriile: „ Trecute vieți de membre și membrane”...

Pansea la dictatura conștiinței

Ceea ce apasă ca vinovăție sau eroare gravă, poate fi iertat doar prin uitare.
Ideile periculoase sunt ca focurile uitate deschise, în natură. Mila ploii!

Teroarea istoriei ca timp ?

Ideologia comunistă se revendică de la idealismul filosofic al lui Hegel, combinat cu teoriile lui Marx, a triumfat în mod criminal...Ea pornea în mod demagogic de la principii nobile, umaniste și progresiste, care însă au fost pervertite în practica socială, așa cum a suportat România încă din stalinismul bolșevic, apoi în mod „ original” , aparent naționalist, în cel totalitar ceaușist.

Dacă nu avem orbul găinilor, simptome ale acestei criminalități revin fantomatic în istorie, iar marasmul în care se zbate România de după 1989, este doar o „ alternativă” numită „ socialism cu față umană” (Gorbaciov- Iliescu.- Roman), sau pretinsul democratism- liberal, al lui Băsescu.Sunt de studiat în acest sens Ardennt, Raymond Aron sau Francois Furst, analiști de adâncime – prin metoda comparatistă între nazism și totalitarism...

Metodele acestor sisteme sunt înregimentarea, massificare (conștiință de masse, vs o massă de conștiințe) ,colectivismul, obediența necondiționată și de fapt exterminarea ; la naziști pe față, în totalitarism prin înjosirea în sărăcie, frică de regim și statul polițienesc- milițist- securist, intoleranța viscerală față de liberalism sub toate formele sale, atât în viața politică și socială, cât și în artă și cultură, care au fost confiscate (prin șantaj sau benevol- duplicitar – fanatic) propagandei, ideologiei comuniste. Farisesim, exaltare mistică a „patriotismului”, minciunii, toate au devenit mod de existență a unui popor în derivă...Mileniul 3 a debutat sub acest spectru apocaliptic. Autoritarismul de tip Băsescu .- Boc orbecăi, dincolo de retoricile „ reformei statului”, iar teroarea asupra propriilor cetățeni, înjosirea prin suferințele induse de politicile lor, exodul a milioane de români în occident, corupția fără

precedent la toate nivelurile unui stat agonice, mafiot, clientelar, distrug ultima rezistență naturală a națiunii, împingând-o într-o gravă criză de identitate... Partidul democrat-liberal se comportă exact ca fostul partid-stat ceaușist, doar recuzita s-a cârpit cameleonic și ventrilocist, obsesiv autoritarist...

Lipsuri, privațiuni, populație bolnavă, situarea României absolut la toate capitolele existenței și moralității ca ultima din Europa și mai ales din Estul fost comunist, gândirea atrofiată, aplatizarea creierelor, sau spălarea lor în cazul generațiilor supraviețuitoare după 1944, „sinistrul „experimentism”, ca și aservirea a față de finanța mondială, întreg acest demonism al fanațiilor și dezaxațiilor ce acced la putere, sunt nu altceva, decât un Genocid... Iar România este nu o țară locuită de cetățenii ei, ci o țară ocupată de ei, în cea mai grotescă dezbinare, prin ceea ce s-a numit „războiul fiecăruia cu fiecare”. A scruta aceste fenomene este de dorit măcar în mediile academice, pentru ca tinerimea să înțeleagă ceea ce au trăit părinții și bunicii lor, dar și ce îi așteaptă pe ei... O atitudine model ar fi Vasili Grossman, care, după ce criticase și luptase contra nazismului, a făcut același lucru și față de opresiunea comunistă... Deoarece este clar: extremele se determină reciproc și se ating, dacă nu chiar ...coabitează, disimulate, deghizate sau fățiș sadice, în istoria aceasta care, fără rațiune, naște și renaște monștri...

Originism și extraterestrism ...

Antagonismul este al dualului în care umanitatea se repetă, reluând mereu eșecurile și replierile, iar ideologiile sunt colaterale ce se ramifică în arborele (genealogic) al vieții popoarelor, civilizațiilor, sub aceleași imperative : existența, estinșiunile unora sau deghizamentul altora, reprimarea și la momente istorice prielnice, resurecția unor instincte nemanifestate, pledoaria originismului, RE-legitimarea cutărui popor, adică după modelul religiosus: RE LIGARE, re-legare, refacerea Legăturii cu divinitatea... Obsedanta problemă a fiului care își are un Tată(l), în Ceruri, este curios lucru multimilenar – arhetipala (?) conștiință că Omul este Extraterestru. Toate utopiile care se perindă în istorie, eșuând și revenind ciclic, în alte forme, dar de aceeași substanță mistică, sunt ramuri tinere ale unui Act Primordial – evocat pe registre diferite, dar același, al Originii din facere divină, ca atare, al dreptului de a continua istoric, a remotiva acel Act ca pe o Lege a devenirii umane. Conflictul persistă și ele, dinspre fundamentalismele unor religii ÎMBĂTRÂNITE – și care agonizează, asemenea TEOGONIEI din pantheonurile civilizațiilor . Obsesia aceasta, a descendenței umane din Ceruri, a urmării modelelor prelevate în mituri și prin sincretisme, **în cele peste 200 de religii actuale**..., toate divergente, toate incompatibil IRECONCILIABILE, reiterând mereu lupte interconfesionale și chiar sângeroase războaie,... este nu doar a fiecărui individ ci este OBSESIA MEMORIEI COLECTIVE – pe modulația ei de frecvență lungă, în întunecimea imemorială de fapt, a TIMPULUI, pe care sumerienii în numeau EL, adică Dumnezeu, ca de altfel și evreii, după întoarcerea din prima lor robie acolo...

O plimbare cu Marin Sorescu

La început a fost Cuvântul
Care era neutro, axexuat
și de sine înfometat.
Apoi a fost păcatul originar
acuplarea Fiilor Cerului
Elohimi
cu fiicele oamenilor
de unde au rezultat
mutanții uriași.
Al doilea incest a fost
între Cain și surorile lui
și apoi fratricidul

Apoi a fost războiul
dintre Elohim
și JHWH
pentru moștenirea robiei.
Iahwe fiind un zeu gelos
Răzbunător și omnibaal
A căzut în păcatul de a fi și
Părtinitor :
și-a ales un popor
(cum a făcut Cain
omorându-l pe Abel
învrăjbindu-și opera
cu reminiscență de clone;
condamnându-i astfel
pe cei doisprezece-ntre ei
la holocaust
și la căderi prin femei...
Nu există nici numai rău
Nici numai bine:
Ceea ce este devine,
revine.
(Prin aceea că magnetosfera
stochează memoria circulară
a marelui Timp Anu
în seifurile lui Enki).
Fericit cel ce știe
și rabdă răsând
acest logos străpuns
între suflet și gând...

...Pentru sănătatea
dumneavoastră
e bine să vă rezumați
la atât.

(O iluminare
Conștientizată
Este pe jumătate
Vindecabilă.
Cea fost va mai fi
Întrucât...)

1979, Deva

APOCALIPSE și ROBOTISME

Apocalipsismul a mai fost și se va repeta, ca psihoze colective, eventual manipulate, induse în diverse scopuri în mulțimi...deoarece există în om spaima naturală a a muri, de unde speranța de a învia, de a trece în altă dimensiune, în alt univers, pe care îl numește Dumnezeu sau altcumva. Ceea ce macină omenirea este eterna luptă dintre dumnezeii fiecăruia, ca și cum un Panteon Primordial ar fi fost sfărâmat în mii de fragmente, pe care se bat popoare, civilizații, în mod ca să zicem drept...fratricid...În crizele istoriei, economice și ideologice, acest apocalipsism devine paroxistic, profeții abundă, iar dezamăgirile neconfirmării cutărui „ sfârșit al lumii”, sunt iute ignorate, deoarece în LOCUL CREDINȚEI; este manifest un alt fenomen, al decadenței : CREDULITATEA.

Simple opinii -....

...Puterile și fanaticii care își iau rorul de „ apostoli”, „ profeți”, „ iluminați”, „ sfinți moderni,...etc- vor fi câtă vreme va fi omul cel muritro, neîmpăcat cu asta, la nevoie ucigându-și fratele (Cain- Abel, gemelarismul, etc) .. din gelozie și Oarba VANITATE DE A FI EL , NU ALTUL, „ Fiul CEL MAI IUBIT DE CĂTRE ...Tatăl, adică de către Creator...Un creagtor – genetician care, conform Bibliei ebraice, l-a iertat pe ucigaș (sau de fapt o ramură a primei specii ?) – din necesitatea salvării speciei însăși.... Ciudat acest mit ne apare deoarece un DUMNEZEU ATOTPUTERNIC, ar fi putut să nu cedeze FATALITĂȚII actului acelei ucideri mișelești, înviindu-l pe Abel cel ucis...

Preluând astfel de modele, istoria a găsit totuși o cale reparatorie, desigur virtuală: IDOLATRIA...Adică unuriaș muzeu de eroi- idoli, (naționali și mondiali...), ca și contra- idoli, adică idoli – demoni, etc.

Umanitatea astfel, duce războaiele zeilor ei, reciclați mereu, după un instinct primordial, pare-se ...programat genomic, ancestral și ...transcendental..

Cum Creatorul a acordat omului originar LIBERUL ARBITRU, este clar că i-a dat puterea de viață sau moarte asupra lui însuși, așadar OMUL NU ESTE ROB (robot!?) Decât Sieși, necum ...robul lui Dumnezeu...Părintele este iubitor, iertător față de Fiul său, însă nu poate fi considerat un Dumnezeu- Tatăl care să îi fie STĂPÂN și ca atare să-i ceară a se târî ca patrupedul prin noroaie, ori a face autodafeuri sadomassochiste, Pentru a-i dovedi loialitatea, ca ...acel Cain...Omul, în întunecimile speologice ale subconștientului său,.. își este sieși rob, ci nu lui Dumnezeu, care a dat CREATURII SALE IUBITE cheia autonomiei: a se perpetua ca specie, a evolua, sau a se autodistruge... Am fi ORBI dacă acea distrugere o atribuim „voinței lui Dumnezeu”, al cutăruia, nu al altcuiva... Cât privește adevărata tragedie: cei terorizați în mod obsesiv – maniacal,...vor teroriza la rândul-le, pe ceilalți... Or aceasta nu este religiozitate, ci ..derizorie prostie agresivă, pe care Einstein o definea ca cea mai mare primejdie pentru omenire.

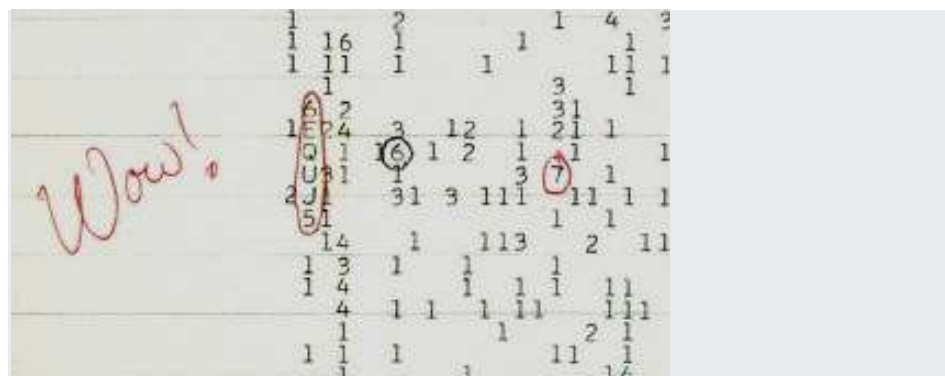

Scrierea ...

Inscripțiile din localitatea Tărtăria (via Orăștie spre jud Alba), cu scriere mai veche cu cca. 1500 de ani decât cele din Sumer. Numele zeului invocat este Șaue...

Semnalul Wow! 72 de secunde

Text publicat de Menssana la data: 21 - Ianuarie - 2009

Semnalul Wow! e numele dat unui semnal radio puternic detectat de Dr. Jerry R. Ehman, la data de 15 august 1977, în timp ce lucra la radiotelescopul Big Ears al Universității de Stat, Ohio, în cadrul unui proiect SETI (“Search for Extra-Terrestrial Intelligence”). Semnalul avea toate caracteristicile unui potențial semnal non-terestru, venit din afara sistemului nostru solar. A fost receptat timp de 72 de secunde, după care a dispărut complet. Deoarece între caracteristicile semnalului receptat și estimările făcute în privința formei sub care un semnal inter-stelar ar putea fi receptat, era o asemănare foarte mare, Ehman a încercuit semnalul pe raportul tipărit, adăugând un comentariu, “Wow!”. Acest comentariu a devenit numele semnalului. Partea de cod încercuita **6EQUJ5** indică variația intensității semnalului. Un loc lăsat liber denotă o intensitate între 0 și 0.999..., numerele 1-9 indică intensitățile numerotate corespunzătoare (de la 1.000 la 9.999...), intensitățile de de 10.0 și peste această valoare sunt notate cu o literă. Valoarea “U”, care reprezintă o intensitate 30.0-30.999..., e cea mai mare valoare înregistrată de telescop Telescopul Big Ear e fix și folosește rotația Pământului pentru studierea cerului. Ținând cont de viteza de rotație a Pământului și de lățimea “ferestrei” de observație a telescopului, Big Ear putea observa un punct oarecare, doar pe durata a 72 de secunde. Așa că orice semnal de origine extraterestră, putea fi receptat doar pe durata celor 72 de secunde, iar intensitatea semnalului ar crește pe durata primelor 36 de secunde, până când semnalul ajunge în mijlocul “ferestrei” de observație, după care intensitatea va scade. Atât durata semnalului Wow! cât și forma sa corespund cu cea a unui semnal de origine extraterestră. Punctul de origine al semnalului e în constelația Sagittarius, aproximativ la 2.5 grade sud de steaua Chi-1 Sagittarii.

Nu se poate ajunge la o concluzie finală în privința naturii semnalului. Ehman a declarat: *“Ar trebui să îl întâlnim iar, atunci când l-am cautat de 50 de ori. E posibil să fie un semnal terestru care a fost reflectat de o rămășiță spațială”. Dar aceea rămășiță spațială trebuia să posede anumite caracteristici nerealiste pentru a putea explica în totalitate semnalul. De asemenea, semnalul de 1420 Mhz ridică o altă problemă, frecvența aceasta intră în lățimea de bandă interzisă transmițătoarelor terestre.”*

Zvăpăiatul Altoi

Evei Lora Defeses

Ne-a fost dat, am primit, am purtat
ca blazon toate rănile veacului,
cele Șapte Frici, Verb mușcat
de oximoronul săracului

Aparținem structurilor sacre-
Cu-ai mutației factori de risc
încifrați în străvechi simulacre,
Ca nervura solarului disc

Din druidic urbariu de scripte
Sfânt ecoul se-ntoarce-n genunchi
Mult mai vechi decât Ra din Egipt e
Noma Ramurei Primului Trunchi!

Smuls în veacul bătrân, Kali Yuga
zvăpăiatul altoi soare nou
sanctuar suie fruntea prin Ruga
sublunarelor chakre-n Ecou

Genom viu, metafizica Mumei,
doritoarea ce rodnică naște
prin aceea că ai Paideumei
Fii prin Melos Divin, a cunoaște...

Rosa Canina

Surâsul unui trandafir
Suicidar într-o grădină
L-am înțeles ghimpat zefir
Ucis de propria-i lumină
Mireasma purpurei zeiești
de feromoni căzuți în tină
a-nchis în racla-i o albină
cu ochi multiplu de regină
a fagurilor de-aur smirnă
din Athanorul care ești
când mă săruți, fiară divină
Cu vechea știință din povești
crinologie endocrină
și gene erogene, plină
de duhuri vag dumnezeiești...
Venera-n somn, Rosa Canina,
murind va naște erogen
fără dichisuri și polen
chiar dacă-n taina ei virgina
cunoaștere, eterogen,
un soare mic suge lumina
și-n mușcătura-i, rădăcina
smulge sămânța din Eden.

EVA DEFESSES

**Invitații lui Evu
Eva DEFESSES despre ...
NIRAM
DISCIPOLUL lui LUI CORNELIU BABA**

„Arta, ca și viața, este o lungă suferință,
o întrebare pe care ți-o pui mereu ție însuți”

Romeo Niram s-a născut la București în 1974. Prima întâlnire cu lumea picturii a avut-o în clasa a VIII-a când maestrul Corneliu Baba a ajuns, în căutare de talente, la ora sa de desen. A început să frecventeze atelierul maestrului, furișându-se după programul școlar, în podul plin de pânze și vopsele, spre îngrijorarea părinților săi. Își aduce aminte bine de „miracolul” la care a asistat o dată cu primul drum la atelier. Pe o pânză murdară, într-o atmosferă apăsătoare pentru un copil de 14 ani, maestrul așază cu pensula pete de culoare: maro, gri, negru. Încetul cu încetul din aceste culori și pete care păreau să nu aibă nici un rost și nici o frumusețe, a început să se

actul
viu, sub
fascinat
fascineze

A
maestrul
liceu și
timp în
student

nască un chip. Nașterea frumosului din nimic, creației experimentat pe mâna pictorului l-a atunci și continuă să îl și în prezent.

continuat ucenicia cu Corneliu Baba în anii de până la moartea acestuia, care devenise deja la secția de pictură a

„Academiei de Arte Frumoase” din București. În 1997 își începe aventura prin lume, întâi se mută în Istanbul, Ankara, apoi în Germania, Spania, iar din 2001 se stabilește în Lisabona, Portugalia.

În 2004 reușește să pună pe picioare un proiect ambițios, la care visa de mai mulți ani: un ziar de cultură românească, în afara teritoriului țării. Astfel se naște „Diaspora Română și Moldavă”, un ziar de cultură bilingv destinat atât românilor cât și portughezilor. Lansarea are loc la Institutul Camões, primul număr fiind dedicat lui Mihai Eminescu, următorul lui Nicolae Iorga, conținând printre altele poemul „Luceafarul” tradus în portugheză, eseuri de Andrei Pleșu, Teodor Baconsky, Simion-Doru Cristea, traduceri din Mircea Eliade, părintele Staniloae, Nicolae Steinhardt, articole legate de marii oameni de cultură români. În 2005 se mută în Spania, unde fondează publicația de artă „Niram Art”, în 4 limbi.

În paralel cu activitatea publicistică continuă să picteze și să expună în galerii de artă din Lisabona și Madrid și să realizeze lucrări de artă murală în reședințe

particulare. Expoziția „Humanitas” care a avut loc la Lisabona, este o retrospectivă a ultimilor ani de pictură, în care predominantă este figura Omului, surprins în mai multe ipostaze: religioasă, literară, erotică. De aici vine și titlul expoziției „Humanitas” explicat și de motto-ul filosofului german Martin Heidegger: „Orice Om este întotdeauna infinit mai mult decât ceea ce ar fi dacă ar fi numai ce este”. Dar care este relația dintre Om și Pictor? Și cum vede Romeo Niram actul de creație? „Ca oameni, alergăm mereu după un vis, un ideal, o țintă... Pictorul, în intimitatea pânzelor minții sale face același lucru: arta, ca și viața, este o lungă suferință, o întrebare pe care ți-o pui mereu ție însuși. Trebuie sute de flori ca să faci o picătură de parfum, dar mai sunt și cei care preferă florile artificiale... Întindem brațele către o Țintă supremă. Ea se trage înapoi în timp ce noi ne străduim să o atingem...și dispărem fără să o fi cuprins în brațe... Și oricât ar fi o

viață de reușită, ea tot se dovedește faliment dacă ne referim la Țelul ce ni-l propusesem, către care s-au întins brațele noastre.

Pictura e pentru mine un aspect extrem de intim. Nu-mi place să mă inspire imagini care dau buzna din afară și urăsc să-mi fie arătate oriunde și oricum pânzele. Multe din ele sunt momentele mele intime de iubire. Când pictez pentru bani trebuie să mă străduiesc să mă ignor, căci nu reușesc să pictez niciodată ceva fără nici o legătură cu mine indiferent ce îmi cere clientul. În timp ce pictez îmi vin imagini ce mă obligă să le interpretez pe pânză. Nu de multe ori, făcând vreun portret cuiva a trebuit să-i execut un al doilea, ca să pot rămâne eu cu primul unde ascunseseam vreo

obsesivă imagine ce nu mi-a dat pace. Pictura este jurnalul meu intim, este mărturia a ceea ce este extrem de important în mine. După ea ar trebui să mi se dea sentința la Judecata de Apoi. După ea să cobor în iad ori să mă apropii de rai.”

* Licențiată în Filologie la Universitatea din Craiova, Eva Defeses s-a mutat din 2001 în Portugalia. În Lisabona, a făcut o specializare în Istoria Artei la „Universida de Aberta” și a lucrat în primii ani ca asistentă într-o galerie de artă. Observând greutățile întâmpinate de artiști pentru a se face cunoscuți și de a ajunge să expună într-o galerie de artă, precum și lipsa în Portugalia a agenților specializați în intermediere și comerț cu artă contemporană, din 2003 a început să lucreze ca freelancer în domeniul artelor, ocupându-se de prezentarea de opere de artă, organizarea de expoziții de artă în instituții, expoziții private, expoziții virtuale, stabilirea și intermedierea contactelor între artiști și galerii, precum și promovarea artiștilor în mass-media. A debutat ca jurnalistă în 2004, la publicația culturală „Diaspora Româna și Moldavă”, apărută la Lisabona, prin publicarea de articole și traduceri.

Din anul 2005 s-a mutat în Spania, locuind în prezent la Madrid și continuând să lucreze în domeniul artelor frumoase. În prezent, se ocupă de promovarea în Spania a mai multor artiști români (Romeo Niram, Roxana Ghiță, Bogdan Ater), dar a început să lucreze și cu artiști din Spania care doresc să se facă cunoscuți în Portugalia. A publicat peste 30 de articole legate de arta contemporană în reviste și ziare din România (Lumea Magazin, Timpul, Ziua, Acropolis), din Canada (Observatorul), din Statele Unite (The Epoch Times) și pe numeroase site-uri internaționale de informație artistică (comunicate, știri despre expoziții, cronici despre vernisaje, etc).

**Text și imagini de George ROCA, după picturile lui Niram
Redactor temporar al revistei Provincia Corvina**

**Suferința verde
sau empatia**

Acest delir, această teroare
are nu ale umanului sunt.
Teogonii fisurate.
Popoare, neamuri ale răcelii
cele inimoase și cele metalice.
și ei, deja morții, printre care
Cutumele oarbe fac salturi
Ca ale electronilor
pe orbitele mutante ale
ultimei Thule.

In eroarea de a glorifica
morții ca idoli
inepuizabile spaime.

Legea se autodevoră
ci doar misterul continuă
-misterul de a fi a deveni
prin empatie.
Bătrâna dilemă fiind că
partea temporar fericită
luminează devorând-o
pe cea suferindă
și întregul Arbore
se cutremură.

O, tu, cunoaștere a sinelui singur,
etern de sine dornic

prin doar mușcătură de fruct,
prin doar semiotica verbului.

Sfera

Tu ești propriul tău experiment
captând umbra durerii amputate
colorând noaptea de talaz
a Memoriei

Tu ești ceea ce devii prin aceea
că micul zodiac din aorta
Cunoaște reversul
își știe calea spre patrie
Harta înstelată din genom

Separă-l pe sine de stigma incestului
râzi de idoli bancnotelor
și ai dicționarelor who's'who
Hidra suspendând clepsidra
Orgasmele mincinoase ale
submersiunii în giga- chakre ...

Aici în intimitatea
nocturnă a poemului
rămuros vertical chemător
de origine
Vei rodi doritor
Te vei consola te vei regăsi
necorupt de lumina rece
a celeilalte cunoașteri

Se va reumple de duh
Crisalyda.

Energie sieși necunoscută
dar care se reumple de Unul.

Pe luciul de ape al memoriei
lasă-te iubită de acest delir.
Te vei întoarce pe calea
care pulsează hartă înstelată
în hipotalamus.
Fie primită sămânța

Logosului străpuns
Inseparabila în clespidă
Sferă.

2

Ne este înveliș neuro- cerul
Între orgasme indicibila stare
Pulsatorie, inefabilă de sine dorința
Ca în iluminarea din vis
Tresărirea de ochi compus
A epifizei
Taci, primește și uită
Taci, privește, și uită.

Eugen Evu

Imaginea misterioasă

Acum, după mai bine
ții care – credem noi –
Un modest și tardiv on

Într-un studiu radiologic al sistemului circulator sanguin și limpatic în sindromul posttrombotic...al dr. Viorica Kelemen, editat in memoriam în 1994, am descoperit (în 2010) acest foarte straniu clișeu, obținut de dsa în anii când nu existau scanere și computere.

Peste imaginea gross- plan a unui os, transpare clară o altă imagine, izbitor și simetric indubitabil a unui chip de femeie(vezi ancadramentul din partea de sus a imaginii).

(Fotografia de sus este a cercetătoarei dr. Viorica Kelemen, omagiată în memoriam de Spitalul Clinic Colentina, unde dsa a activat.)

Limfografia: (fig.47, pag. 53) reprezentând o inflamație cronică.